

„Elküldöm
hozzátok
a Vigasztalót”

A SZENTLÉLEK SZEMÉLYE
ÉS MUNKÁJA

Biblia-tanulmányok
(2017. január–március)

„Elküldöm hozzátok a Vigasztalót”

A Szentlélek személye és munkája

BIK Könyvkiadó
Budapest, 2017

A tanulmányokat összeállította:
Vankó Zsuzsanna

A tanulmány elektronikus formában a *www.kerak.hu* oldalon,
a „Kiadványok” menüpont alatt tölthető le

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja
a **BIBLIAISKOLÁK KÖZÖSSÉGE KÖNYVKIADÓ**
Székhely: 1121 Budapest, Remete út 16/A
Kiadó és könyvlerakat: 1181 Budapest, Reviczky Gyula u. 46.
Telefon/fax: 06-1/267-3947 ■ 06-20/379-6020
megrendeles@bikkiado.hu ■ www.bikkiado.hu

Felelős kiadó: Szigeti Gábor
Sorozatszerkesztő: Vankó Zsuzsa
Nyomdai munkák: A. D. 2001. Kft., Győr
Felelős vezető: Illés Zoltán

ISBN 978-615-5260-55-1

ISSN 0865-3119

TARTALOM

Bevezetés	7
<u>1. tanulmány – január 7.</u>	
Egy Isten – három isteni személy	9
<u>2. tanulmány – január 14.</u>	
Kicsoda a Szentlélek?	18
<u>3. tanulmány – január 21.</u>	
A Szentlélek munkája a Földön az őstörténet és az Ószövetség idején	28
<u>4. tanulmány – január 28.</u>	
A Szentlélek jelenléte és munkája Jézus Krisztus földi életében	38
<u>5. tanulmány – február 4.</u>	
A Szentlélek és az isteni kinyilatkoztatás	48
<u>6. tanulmány – február 11.</u>	
A Szentlélek „meggyőz a bűnről, az igazságról és az ítéletről”	59
<u>7. tanulmány – február 18.</u>	
A Szentlélek szerepe az újjászületés művében	71
<u>8. tanulmány – február 25.</u>	
A Szentlélek és az imádság	79

9. tanulmány – március 4.

**A Szentlélek szerepe a megszentelődés művében
– a Lélek gyümölcsei** 88

10. tanulmány – március 11.

A Lélek ajándékai 101

11. tanulmány – március 18.

A „Lélek keresztsége”: a „korai és késői eső” 113

12. tanulmány – március 25.

**A Szentlélek „korai esőként” való kiárasztása
mint a „késői eső” előképe – Előkészület a késői esőre** 125

Függelék

**A Szentlélek munkájának sátáni hamisítványai
a végidőben** 142

Igék minden napra (*január–március*) 157

Bevezetés

„*Uajon vettetek-e Szentléleket, miután hívökké lettetek?*” – tette fel a kérdést Pál apostol annak a néhány tanítványnak, akiket Apollós munkássága nyomán Efézusban talált a városba érkezésekor. „*Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy van-e Szentlélek*” – válaszolták az őszinte, de a teljes evangéliumot még nem ismerő hívők (Ap csel 19,1–2). Ugyanez a kérdés igen időszerű ma, számunkra is. Annyira hiányozhat keresztény életünkben a Szentlélek személyére és munkájára vonatkozó tapasztalati ismeret, hogy szinte az efézusi tanítványokéhoz hasonló választ kellene adnunk az apostoli kérdésre.

A tíz szűz példázata (Mt 25,1–13) bizonytságot tesz arról, hogy létfontosságú szembesülnünk ezzel a kérdéssel. Látszólag semmi különbség nem volt az okos és a balga szüzek között, de az éjféle sötétség beálltakor, a vőlegény érkezését megelőző hangos kiáltás idején kitudt, hogy a balga szüzeknek nincs olaj a lámpájukban. Az olaj mindenkor a Szentlélek jelképe a Szentírásban (Zak 4,2–6; 1Sám 16,13; Ésa 61,1). Arra int tehát bennünket ez a példázat, hogy *azok a Krisztus-várók, akiknek nincs tapasztalatuk, belső közösségük a Szentlélekkel, nem tudnak bekapcsolódni Isten munkájába a késői eső kiárasztásakor, így nem nyerhetik el Isten oltalmazó pecsétjét a végső válság idejére* (Eféz 4,30).

Krisztus eljövetele küszöbén sorsdöntő tehát mindannyiunk számára a Szentlélek személyének és munkájának személyes tapasztalati ismerete, amelyhez e negyedévi tanulmányunk is szeretne hozzásegíteni bennünket.

Egy Isten – három isteni személy

Hogyan hangzik az ó- és újszövetségi egyház hitvallása az egyetlen, világteremtő és világfenntartó Istenről?

1

A) Izráel hitvallása:

5Móz 6,4 | Halld, Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!

.....

.....

.....

„Ennek a résznek az első verse, amelyet héber kezdőszava után »S^cmá«-nak [ejtsd: sömá] neveznek, jelszava és hitvallása lett minden időközön keresztül az egész zsidóságnak. Isten egységének alapvető igazságát hirdeti ez. A »S^cmá« hat szava (»Halld, Izráel, az Úr a mi Istenünk egy Úr!« – a héber szövegben csak hat szó) örökre összekovácsolta Izráel nevét a mono-teizmus (egyistenhit) eszméjével. Ebben magában kifejezésre jut a szentséges tudat, hogy Izráel kötelessége a mono-teizmus eszméjét megőrizni, hirdetni és szolgálni... Legfontosabb szava ennek a szövegnek az »echad« [egy], amely kifejezi az Isten egységét és azzal kapcsolatban a teremtett világegyetem egységét.” (Joseph H. Hertz: *Mózes öt könyve és a haftárák*, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1984, 82–83. o.)

B) Az újszövetségi egyház hitvallása:

1Kor 8,5–6 | Egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala.

.....

.....

.....

Ez az ige már Krisztus, az emberré lett Isten Fia földre jövele után hangozik. Ezért az „*egy Istenünk van*” hitvallás is azonnal szól két isteni személyről, ami tanúsítja, hogy az egy Isten és a különálló isteni személyek eszméje nincs ellentétben egymással, noha a mi emberi fogalmaink szerint ez ellentmondásnak tűnik.

Megjegyzendő, hogy 5Móz 6,4-ben nem a *jachid* (egyetlen) héber szó szerepel, ami kizárólagos, numerikus (számszerű) értelemben vett egyetlen jelent, hanem az *echad* szó. 1Móz 2,24 tanúsítja, hogy két vagy több személy egységét is jelölheti ez a szó: „*Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy [echad] testté.*”

2

Utal-e már az Ószövetség is arra, hogy több isteni személy létezik, noha „Isten egy”?

1Móz 1,26–27 | Mondta Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.

(1Móz 1,26–27-hez hasonlóan többes számban szólnak Isten cselekvéséről az alábbi igék is: **1Móz 3,22; 11,7; Ésa 6,8.**)

Ésa 63,7,9–10 | Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és orcájának Angyala megszabadította őket, szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozta őket a régi idők minden napjaiban. Ők pedig engedetlenek voltak és megszorították szentségének Lelkét.

.....

.....

.....

Ésa 63,9–10-ben az *Úr orcájának* [színének, jelenlétének] *Angyala* [a héber szó alapjelentése: ’követ’) kifejezés a Fiúra, Jézus Krisztusra utal, aki a *szövetség Angyalának, Követének* is neveztetik másutt (Mal 3,1). Az alábbi igék esetében két isteni személy szól egymásról, illetve egymásnak: **Zak 3,1–2**; **Zsolt 110,1**. Vö. Mt 22,41–45. A **2. zsoltárban** *Felkentnek* fordított eredeti héber szó: *Messiás*. A *Messiás Fiúnak* is neveztetik a 7. és a 12. versben. Több újszövetségi ige is Krisztusra vonatkoztatja e zsoltár próféciáját: Ap csel 4,25–27; 13,32–34; Zsid 1,1,5. Az „*Úr Lelke*” kifejezéssel is megannyiszor találkozunk az Ószövetség lapjain (pl. **1Kir 18,12**; **2Krón 20,14–15**).

Hogyan lett teljessé az egy igaz Istenről szóló kinyilatkoztatás Jézus élete és tanítása által?

Jn 17,3 | Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Mt 3,16–17 | Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből, és íme az egek megnyilatkoztak néki, ő pedig látta az Isten

Lelkét alájönni, mintegy galambot és őreá szállani. És íme egy égi hang ezt mondta: Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm.

Mt 28,19 | Elmenvén azért, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.

.....

.....

Jézus keresztségekor mindhárom isteni személy egy helyen, egyidejűleg volt jelen, illetve nyilatkozott meg. Nagy misszióparancsában Jézus néven nevezi a három isteni személyt. Mindhárom személynek „*neve*” van, ami a Biblia fogalomvilágában egyértelműen azt jelenti, hogy különálló, valóságos személyekről, személyiségekről van szó.

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek – a menny három szent méltósága – kijelenti: ők fogják megerősíteni az embert, hogy győzedelmeskedhessen a sötétség hatalmai felett. A menny minden ereje és képessége rendelkezésükre áll – biztos ígéretként – azoknak, akik keresztségi fogadalmuk által szövetségre lépnek Istennel.” (Ellen G. White: 92. kézirat, 1901)

4

Milyen további, ún. „Szentháromság-formulákkal” találkozunk az Újszövetségben?

2Kor 13,13 | Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, Istennek szeretete, és a Szentléleknek közössége [legyen] mindnyájatokkal.

Jel 1,4–5 | János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő, és a hét lélektől, amely az ő királyiszéke előtt van. És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által.

.....

.....

.....

Az „*aki eljövendő*” megjelölést Jel 1,4-ben Jézusra vonatkoztatnánk első látásra, az ő visszajövetele vagy második eljövetele ígéretére gondolva. De a szövegösszefüggés egyértelművé teszi, hogy az Atyáról szól az apostol, úgy, mint „*aki van, aki volt és aki eljövendő*”. Jelenések könyve 21–22. fejezete teszi világossá ezt az újszerűnek ható gondolatot, hogy az Atya is eljövendő e világra, illetve az ember számára. Egyértelmű kijelentéseket találunk ugyanis itt arra vonatkozóan, hogy a megváltás művének teljes befejezése után, Földünk újjáteremtése nyomán a menny a Földre költözik, Isten ide helyezi át székhelyét (lásd különösen: 21,3; 22,3–4) A *hét lélek* kifejezéssel Jel 4,5-ben és 5,6-ban is találkozunk. Nyilvánvaló, hogy a Szentlélek isteni személyéről van szó, noha a különleges kifejezést megmagyarázni vagy értelmezni nem tudjuk (azontúl, hogy a 7-es szám a teljesség száma a Biblia fogalomvilágában). Ellen G. White is többször említi együtt, egymás mellett a három isteni személyt:

„Az Istenségben felbuzdult a szájalom az emberi nemzéség iránt, s az Atya, a Fiú és a Szentlélek odaszánta ma-

gát a megváltási terv munkálására.” (*Counsels on Health*, 222. o.)

„A három nagy hatalom, az Atya, a Fiú és a Szentlélek (...) fog együttműködni a menny engedelmes alattvalóival abban a törekvésükben, hogy új életet éljenek Krisztusban.” (*Evangélizálás*, 615. o.)

A *Szentháromság* szó maga nem bibliai kifejezés, és magyar nyelvünkben egyesek kicsit katolikus ízűnek is érzik, ezért idegenkednek tőle. (A megfelelője angolul pl. csak *Trinity* – 'Háromság'.) Nem szükséges azonban elhatárolódnunk a *Szentháromság* kifejezéstől, mert a tartalma biblikus. Igaz, hogy a katolikus egyház illetéktelenül ruház fel embereket és tárgyakat *szent* jelzővel, a tökéletes egységet alkotó három isteni személy azonban valóban szent. Ha valaki ránk kérdez, hogy közösségünk Szentháromság-hívő-e, egyértelmű igennel felelhetünk.

„Sok olyan igazság létezik, mely minden keresztény számára érték. Itt a közös terület, amelyen a többi felekezet tagjaival érintkezhetünk... Ha új területre lépünk, ne építsünk magunk és egyéb felekezetek – különösen a katolikusok – közé szükségtelen akadályokat.” (Ellen G. White: *Evangélizálás*, 70–71. o.)

5

Hogyan érthetjük meg azt, hogy három isteni személy létezik, de mégis egy Istenünk van?

Jn 17,21–22 | Hogy mindnyájan egyek legyenek, amint te énbennem, Atyám, és én tebenned..., hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk.

1Jn 4,8 | Isten a szeretet.

.....

.....

.....

.....

Megvilágosító az a kijelentés, hogy Jézus tanítványai is úgy legyenek egyek egymással, ahogy az isteni személyek. Nem szabad tehát valamiféle misztikumra gondolnunk, nem helyénvaló emberi elméleteket fabrikálni. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek éppolyan valóságos, különálló személy az Írás szerint, mint ahogyan minden ember különálló személy. Abból a tényből azonban, hogy Isten a szeretet (1Jn 4,8), következik, hogy az isteni személyeket abszolút, teljes önzetlenség jellemzi. Ahol viszont teljes az önzetlenség, ott teljes az egység is. *A Szentháromság személyei közötti egység szereteten alapuló, lelki-erkölcsi természetű egység.* Gondolatban, érzésben, akaratban mindig egyek, bár különálló személyek és különálló a munkájuk is. Mi két ember között sem (még a legjobb házastársak között sem) tudunk elgondolni ilyen egységet a bűn, azaz az önzés rontása következtében. Ezért mondja az Írás: egy Istenünk van. Ezzel a hangsúlyos és határozott kijelentéssel óv attól, hogy önzéstől megrontott fogalmainkat átvigyük a Szentháromság személyeire.

„»Amint te énbennem, Atyám, és én tebenned..., hogy ők is egyek legyenek mibennünk.« (Jn 17,21) Csodálatos kijelentés! A Krisztus és tanítványai között fennálló

egység nem pusztítja el sem Krisztus, sem a tanítványok egyéniségét. Szándékuk, gondolkodásuk, jellemük egy, de személyiségük nem. Isten és Krisztus is így egyek.” (Ellen G. White: *Bizonyágtételek*, VIII. köt., 259. o.)

6

Hogyan szól a Szentírás az isteni személyek közötti egység természetéről más igék által is?

Jn 5,20.23 | Az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, amiket ő maga cselekszik, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csodálkozzatok... Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte őt.

Jn 6,38; 14,31 | Azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem... Hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem: keljete fel, menjünk el innen.

Jn 16,13–15 | Mikor eljön amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra... Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjeleníti néktek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjeleníti néktek.

.....

.....

.....

.....

A Szentháromság személyei közötti egység önmagában hirdeti: Isten a szeretet. A három személy egymáshoz való viszonya a szeretet teljességének bemutatása és követendő mintája minden teremtmény számára. A Szentháromság személyei között nem létezik „ki a nagyobb”, avagy „enyém, tied” kérdés.

*Az e heti adomány
az Útjelző Alapítvány által fenntartott
internetes televízió működését támogatja.
– Hozzájárulás a közösség szellemiségében szerkesztett
és működtetett Light Channel Magyarország
(www.vilagossagot.hu) internetes televízió működési költségeihez.*

Kicsoda a Szentlélek?

1

Mi az oka annak, hogy a három isteni személy közül a Szentlélek a legitokzatosabb számunkra?

Jn 16,13–15 | Mikor eljön amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall. Engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjeleníti néktek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, ezért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjeleníti néktek.

.....

.....

.....

A Szentlélek – noha külön személy – az *Atya Lelkének* és *Krisztus Lelkének* is neveztetik (Mt 10,20; Rm 8,9). Sehol sem mondja az Írás, hogy a Szentlélekhez imádkozunk. Arra viszont buzdít, hogy a *Lélek által* imádkozzunk (Eféz 6,18; Rm 8,26). Jézus emberfiává lett, őrá tehát mindenkor Emberfiaként tudunk gondolni. Az Atyát „*soha senki nem látta*” ugyan (1Tim 6,16), Jézus azonban kijelentette, hogy „*aki látta őt, látta az Atyát*” (Jn 14,8–9). De hogyan gondoljuk el a Szentlelket? Testi alakban való megjelenéséről sehol sem szól az Írás

(Mt 3,16-ban a galamb szimbólum csupán), viszont a testünkben tud lakozni, mint egy „templomban” (1Kor 6,19).

Jézus búcsúbeszédeiben (Jn 14–16. fej.) szólt a legtöbbet a Szentlélekről. Különösen fontos és megvilágosító az a kijelentése, miszerint a Szentlélek jellegzetessége, hogy „*nem önmagától szól*”, és nem is önmagára irányítja a figyelmet, hanem Jézust „*dicsőíti*”. *Mindig mintegy az Atya és a Fiú személye mögött marad tehát.* Az Atya mélységes gondolatait jelenti meg nekünk (1Kor 2,10), továbbá a figyelmet teljességgel a mi Megváltónkra, Jézusra irányítja. A Róla szóló kijelentések azért tűnnek sokszor úgy, mintha csak erőről, befolyásról lenne szó, mert *mindig a munkáján van a hangsúly, nem pedig a személyén.* Ezért szólt Jézus is úgy a Szentlélekről, mint akinek a munkája érzékelhető, a személye viszont megfoghatatlan számunkra. „*A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született.*” (Jn 3,8)

Hasonlóképpen nem tudjuk meghatározni pl. a négy *élőlény* (pontos fordítás szerint; a Károlyi-fordítású Bibliában *lelkes állat* szerepel) kilétét sem, akiket János apostol Isten trónja körül látott (Jel 4,6–8), és akikről Ezékiel próféta mint *kerubokról* szól (Ezék 1. és 10. fej.). Annyira elégtelenek emberi fogalmaink a róluk szóló bibliai leírás megragadásához, megértéséhez, hogy még csak egy ködös képet sem tudunk kialakítani róluk képzeletünkkel.

Még megfoghatatlanabb, csodálatosabb és titokzatosabb számunkra a Szentlélek személye. Ellen G. White kijelentéseire kell emlékeznünk, aki ezt írja:

„Ne tekintsük haszontalanoknak a Szentírás fenséges témákat leíró részeit. Szavának tekintélye miatt fogadjuk

el mindazt, amit Isten jónak látott tudomásunkra hozni. Néhol csak ténymegállapításokat olvasunk, minden magyarázat nélkül. Bár nem értjük, hogy miért és hogyan, bizonyosak lehetünk benne, hogy igazak, mert Isten állítja. A nehézség kizárólag az ember gondolkodásának korlátai-ban rejlik... Ha az Írás nem tartalmazna olyan beszámolót Istenről, amelyet nehezen értünk meg, ha véges gondolkodásunk könnyedén felfogná az Úr nagyságát és fenségét, akkor a Biblia nem hordozná magában az isteni Szerzőjére utaló bizonyosságokat...

Halandó ész nem hatolhat bele [Isten] titkaiba... Csak azt érthetjük meg, amit Ő jónak látott kijelenteni nekünk. A józan észnek el kell ismernie a magánál felsőbbrendű tekintélyt. Szívünknek és értelmünknek meg kell hajolnia a nagy Vagyok előtt.” (*Bizonyágtételek*, V. köt., A Biblia titkai ihletettségét bizonyítják c. fejj.; *Bizonyágtételek*, VIII. köt., 285. o.)

2

Miből tűnik ki mindazonáltal, hogy a Szentlélek – megfoghatatlansága és titokzatossága ellenére is – valóságos, különálló személy, a Fiúhoz képest?

2Kor 13,13 | Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Isten szeretete, és a Szentlélek közössége mindnyájotokkal.

Jn 14,16 | Kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Rm 8,26 | Hasonlatosképpen a Lélek is segítségére van erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk, de maga a Lélek esedezik miérettünk, kimondhatatlan fohászokká.

.....

.....

.....

2Kor 13,13-ban a „Szentlélek közössége” kifejezés szerepel. A *közösség* szó interperszonális, vagyis személyek közötti kapcsolatra utal. Ha a Szentlélek csupán személytelen befolyás vagy erő lenne, nem lenne értelme ennek a kifejezőmódnak.

Jézus azt ígérte tanítványaihoz intézett búcsúbeszédeiben, hogy távozása után az Atya „más” Vigasztalót, vagyis hozzá képest más valakit küld hozzájuk.

Rm 8,26 szerint a Szentlélek fohászkodik értünk, illetve bennünk. Az imádság különlegesen érzékeny, személyes, intelligens tevékenység.

„Krisztus és a Szentlélek szüntelenül közbenjár az emberért. A Lélek nem úgy esedezik, mint Krisztus, aki a világ megalapítása óta kiontott vérért ajánlja fel értünk. A Szentlélek a szívekben munkálkodik, könyörgést, bűnbánatot, dicséretet és hálaadást fakaszt lelkünkben. Az ajkunkról szóló hálás köszönet annak eredménye, hogy a Szentlélek szent emlékek húrját pendíti meg bennünk, felébresztve a szív zenéjét.” (Ellen G. White: „*A Te Igéd igazság*”, 174. o.)

További ígéret is sorolhatnánk, amelyek szerint a Szentlélek egyértelműen személyes tulajdonságokkal rendelkezik, személyre jellemző tevékenységeket valósít meg: *akar* (1Kor 2,11), *megszomorítható* (Eféz 4,30), *vigasztal* (Jn 14,16), *tanít* (Jn 14,26; 16,13).

3

Melyik ige teszi egyértelművé, hogy a Szentlélek az Atyához képest is különálló személy?

1Kor 2,9–11 | Amiket szem nem látott, fül nem hallott, ember szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek. Nekünk azonban Isten kijelentette az ő Lelke által, mert a Lélek mindeneket vizsgál, még Istennek mélységeit is. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha Istennek Lelke.

.....

.....

.....

Mi, emberek, a „lelkünk” révén – azaz a gondolat-, érzés- és akaratvilágunk által – vagyunk személyiségek. Isten képére és hasonlatosságára teremtettünk ebben a tekintetben. A harmadik isteni személy – „*Lélek*”, „*Szentlélek*” – neve eleve arra mutat, hogy Ő személy. Mindhárom isteni személy lelkét és lényegét képviseli, mivelhogy „*tudja Isten dolgait*”, még „*Isten mélységeit*” is, amiképpen a mi lelkünk is tudja minden dolgunkat, azaz a legbensőbb gondolatainkat és érzéseinket is. Ezért a Szentlélek által teljes mértékben és hitelességgel jelen van a másik két isteni személy is. „*Isten Lélek*” (Jn 4,24) – mondta Jézus –, ezért mi is csak „lélekben”, azaz lelkünk és a Szentlélek belső kapcsolatba jutásán keresztül imádhathatjuk őt. A Biblia „*az igazság Lelkének*” (Jn 16,13) és a *szereetet Lelkének* (Rm 5,5) is nevezi a Szentlelket, ami mutatja, hogy a három isteni személy erkölcsi lényre teljes mértékben azonos egymással.

Az ihletett Ige kijelentése szerint a Szentlélek azért tudja kijelenteni nekünk Isten – emberi értelemmel egyébként fel nem fogható – dolgait, mert „vizsgálja Isten mélységeit”, azaz Isten mélységes gondolatait. Ha a Szentlélek egyszerűen csak az Atya és Fiú (különválni képes) Lelke volna, nem kellene kutatnia Isten mélységes gondolatait. Emberi lelkünk, amely bennünk van, minden további nélkül, minden pillanatban tudja „*minden dolgunkat*”. Ezzel szemben Isten Lelke azért, azon az alapon tudja Isten dolgait, mert „*vizsgálja*”, kutatja ezeket. Ez egyértelműen a Szentlélek különálló személy voltáról tanúskodik, az Atyához képest.

„A Szentléleknek személyisége [personality] van, egyébként nem tanúskodhatna a mi lelkünknek, illetve vele együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk [utalás Rm 8,16-ra]. Továbbá isteni személy* kell hogy legyen, különben nem vizsgálhatná azokat a titkokat, amelyek mélyen elrejtve vannak Isten gondolatában (1Kor 2,11).” (Ellen G. White: *Evangélizálás*, 17. o.)

Megjegyzendő, hogy a Szentlélek „Szent Szellem”-nek nevezése, amellyel egyes keresztény kiadók kiadványaiban találkozhatunk, nem helyes szóhasználat. A magyar *szellem* szó ugyanis a személytelenség, a szellemi képességek vagy a lepedős kísértet eszméjét villantja fel, nem pedig egy élő, igazságban és szeretetben teljes személyiség eszméjét. Az ószövetségi héber (*ruach*) és az újszövetségi görög (*pneuma*) szavak jelentésstartalmának nem felel meg a *Szellemnek* fordítás.

---

* Az angol szövegben: divine person.

4

Ki által valósul meg Isten mindenütt jelenvalósága a földön?

Zsolt 139,7–8 | Hová menjek a te Lelked elől, és a te orcád elől hova fussak? Ha a mennybe hágnak fel, ott vagy, ha a seolba vettek ágyat, ott is jelen vagy.

Jn 16,7 | Én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló, ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok.

Vö. **Mt 18,20; 28,20**

„A Szentlélek Krisztus képviselője... Az emberi test kötöttsége miatt Krisztus személyesen nem lehetett egyszerre mindenütt jelen. Követői érdeke volt, hogy Jézus elmenjen az Atyához, és utódjaként elküldje a Lelket a földre. Ezután senki sem lehetett előnyben, tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően. Ettől kezdve a Megváltó minden ember számára elérhetővé lett a Lélek által. Ebben az értelemben Krisztus közelebb lehetett követőikhez, mintha nem ment volna fel a mennybe.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 585. o.)

5

Az Írás szerint miben áll a Szentlélek jellegzetes munkája, a Szentháromságon belül?

Rm 8,11 | Ha Annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust

a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő tibenetek lakozó Lelke által.

Vö. **Ezék 37,1–3,9–10**

.....

.....

.....

A Bibliában ugyanaz a szó (az Ószövetségben a *ruach*, az Újszövetségben a *pneuma*) jelöli a Szentlelket és az Istentől származó életet, az önmagában személytelen életerőt. (A szövegösszefüggés dönti el, hogy az egyikről vagy a másikról van szó, hogy nagy-, vagy kisbetűvel kell-e írunk a *lélek* szót. A régi kéziratokban nincs nagy- és kisbetűs megkülönböztetés.) A Szentlélek tehát fizikai és lelki életet teremt. Az élet egyedülálló ajándékát – fizikai és lelki értelemben egyaránt – mindenkor a Szentlélek közvetíti. Végtelenül türelmes és állhatatos munka által teremt tiszta szívet, valódi lelki életet, Istennel való élő kapcsolatot bennünk.

Mit mondhatunk mindezek alapján? Megérthetjük-e teljességgel a Szentlélek személyének titkát?

5Móz 29,29 | A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mindörökké, hogy e törvénynek minden igéjét beteljesítsük.

.....

.....

„Nem lényeges számunkra az, hogy pontosan meg tudjuk határozni, kicsoda a Szentlélek...

A Szentlélek természete titok. Emberek nem tudják megmagyarázni, mert Isten nem nyilatkoztatta ki nekik. Összehozhatnak igeverseket a maguk képzelgésével, és ráépíthetnek egy emberi konstrukciót, de ezeknek a nézeteknek az elfogadása nem erősíti az egyházat. Az emberi értelem számára túl mély titkokat illetően – hallgatni arany.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, A Lélek adománya c. fejelet)

A következőket írta Ellen G. White egy bizonyos *Chapman* testvérnek, aki sajátos elméleteket kezdett képviselni a Szentléleket illetően:

„A Szentlélek természete titok, nincs világosan kinyilatkoztatva számunkra. Soha nem leszel képes megmagyarázni másoknak, mert az Úr nem nyilatkoztatta ki neked. Összegyűjthetsz íráshelyeket, és felépítheted rájuk a magad elméletét, de ezeknek az igéknek az alkalmazása nem lesz korrekt. Előterjesztésed, amelyekkel álláspontodat alátámasztod, nem helyénvaló. Némelyeket megnyerhetsz, hogy elfogadják magyarázataidat, de ez nem fog a javukra szolgálni, és ők sem fognak a te javadra szolgálni azáltal, hogy elfogadják nézeteidet...

Sok olyan titok van, amelyeket nem törekszem megérteni vagy megmagyarázni, mert túl magasak nekem, és túl magasak neked is. Ezek közül egyes témákat illetően hallgatni arany. A kegyesség, az odaszánás, a test és a lélek megszentelődése – ezek a mindannyiunk számára lényeges témák. »Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged,

az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.«
(Jn 17,3–4)” (1107. kézirat, 1891. június 11.)

„Oly tudatlanok vagyunk Isten felől, akár a kisgyermek, de kisgyermek módjára szerethetjük Őt, és engedelmeskedhetünk neki. *Abelyett, hogy természetét és előjogait találgatnánk, engedelmeskedjünk inkább a Szavának.*”
(Ellen G. White: *Bizonyágtételek*, VIII. köt., 279. o.)

•

*Az e heti adomány a szociális osztályt támogatja.
– Hozzájárulás a rászorulóknak anyagi vagy természetbeni támogatásához.*

A Szentlélek munkája a Földön az őstörténet és az Ószövetség idején

1

Milyen kijelentések szólnak a Szentlélek életadó és életet fenntartó munkájáról, fizikai és lelki értelemben egyaránt?

1Móz 1,1–2 | Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és puszta volt, sötétség volt a mélység szí-
nén, és Isten Lelke lebegett a vizek felett.

Jób 34,14–15 | Ha csak önmagára volna gondja, Lelkét és le-
helését magához vonná, elhervadna minden test együtt, és az
ember visszatérne a porba.

.....
.....
.....

Isten életadó Lelkének jelenléte a teremtéskor a vizek felett
annak a záloga volt, hogy csakhamar élőlények sokasága fog-
ja benépesíteni a Földet. Nyilvánvalóan a Szentlélekről van szó
a Jób könyvéből idézett igénél is, ezért nagybetűvel helyes írni
a *Lélek* szót.

„Amikor az anyag és a természet törvényeiről elmélkednek, sokan szem elől tévesztik Isten szüntelen, közvetlen tevékenységét... A föld nem a természetben rejlő eredeti erő által hozza meg évről évre termését, s nem valamely őserő készlettel való menetesítésre bolytónkat a Nap körül. Földünk irányításában szünet nélkül a végtelen hatalom keze működik. Isten szüntelenül gyakorolt hatalma tartja forgásban a Földet. A menny Istene szünet nélkül munkálkodik. Hatalma okozza a növények virágzását, hatalma által rügyezik ki minden levél, virágzik ki minden bimbó... Az emberi test nem gép, amely ha megindul, folytatja munkáját: a szív dobog, lélegzet lélegzetet követ. Istenben élünk, mozgunk és vagyunk. Minden lélegzet, minden szívverés az örökké jelen lévő Isten hatalmának bizonyítéka. Az Úr szüntelen tevékenykedik, hogy fenntartsa és működtesse.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek*, VIII. köt., Nélkülözhetetlen tudás c. fejelet)

Hogyan küzdött Isten Lelke a vízözön előtti istentelen emberek megmentéséért?

2Móz 6,3 | Mondta Isten: Nem fog örökké küzdeni az én Lelkem az emberért..., életének ideje legyen százhusz esztendő.
Vö. **2Pt 2,5**

.....

.....

.....

Pontosított fordításban idéztük a fenti igét Mózes 1. könyvéből. Nem arról szól tehát ez a bibliai kijelentés, hogy Isten száz-husz esztendőben állapította volna meg ekkor az emberi életkor legfelső határát, hanem arról, hogy százhusz esztendő próbaidőt, kegyelemidőt szabott meg a vízözön előtti nemzedék számára. Ebben az időszakban végig küzdött értük a Szentlélek. Noé, az igazság prédikátora volt az emberi eszköz, aki által a megmentő, kérlelő üzenet hangzott.

„Noé sziklaként állta a vihart. A nép megvetése és gúnyolódása közepette is kitűnt szent életével, rendíthetetlen hitével. Szavait erő kísérte, hiszen maga Isten szólt a néphez általa. Istennel való összeköttetése révén végtelen hatalomra támaszkodott, miközben százhusz éven át ünneppélyesen figyelmeztette nemzedékét azokra az eseményekre, amelyeknek a bekövetkezése – emberi megítélés szerint – teljességgel lehetetlennek látszott... Ha az özönvíz előtti emberek hisznek a figyelmeztetésnek, és megbánják istentelen tetteiket, akkor az Úr elfordította volna haragját felőlük, ahogy később Ninivével is tette. De mivel megrögzötten ellenálltak lelkiismeretük hangjának és Isten prófétája intésének, betöltötték gonoszságuk mértékét és megérték a pusztulásra.” (Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*, 83–85. o.)

3

Hogyan nyilatkozott meg az Úr Lelke Izráel népe vezetői – a bírák, majd a királyok – életében?

Bír 11,29 | Jeftén pedig lett az Úrnak Lelke, és (...) felvonult az Ammon fiai ellen.

Bír 13,24–25 | Szült az asszony fiat, és nevezte annak nevét Sámsonnak. Felnövekedett a gyermek, és megáldotta őt az Úr. Kezdte az Úrnak Lelke indítani őt...

1Sám 10,1.5–6 | Akkor elővette Sámuel az olajosszelencét, és [Saul] fejére töltötte. Megcsókolta őt, és mondta: Nem úgy van-e, hogy fejedelemmé kent fel az Úr téged az ő öröksége felett? (...) Mikor pedig bemész a városba, próféták seregével fogsz találkozni... Akkor az Úrnak Lelke reád fog szállni, velük együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel.

Vö. **1Sám 16,13** | Vette azért Sámuel az olajosszarut, és felken- te őt testvérei között. Attól a naptól fogva az Úr lelke Dávidra szállt, és azután is.

.....

.....

.....

.....

Amikor pogány szomszédainak támadásai miatt a fizikai megsemmisülés veszélye fenyegette Izráelt, Isten úgy segítette meg őket, hogy embereket hívott el közülük szabadítóul, akiket Lelke fizikai erővel, bátorsággal, vezetői és szervezői képességekkel ruházott fel. A Szentlélek sokféleképpen nyilatkozhat meg. Az adott helyzet, az adott szükségletek szerint vérteti fel kellő képességekkel az emberi eszközöket.

„Amikor Saul csatlakozott a próféták seregéhez, Isten Lelke nagy változást végzett benne... Olyannak látta meg magát, amilyen Isten előtt volt. Látta a szentség szépségét... Értelme előtt feltárult a megváltás terve, ami azelőtt

homályosnak és bizonytalanak tűnt számára. Az Úr felruházta magas tisztségéhez szükséges bátorsággal és bölcsességgel. Megjelentette neki az erő és a kegyelem forrását. Megvilágosította értelmét Isten kívánalmait, valamint a saját kötelességeit illetően...

Ifjúsága szépségében és ereje teljében Dávid arra készült, hogy magas tisztséget foglaljon el a föld hatalmasai között. Talentumait mint Istentől nyert értékes ajándékokat az isteni Adományozó magasztalására használta fel... A pásztorfiú erőről erőre, ismeretről ismeretre jutott, mert az Úr Lelke nyugodott meg rajta.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 676., 709. o.)

Isten fáradzott azért, hogy Lelke irányítása és befolyása alá vonja Izráel királyait. Ezáltal az egész nép hitbeli, erkölcsi felemelkedését kívánta munkálni. Az isteni szándék megvalósulásához azonban az ő szabad választáson alapuló készségükre, együttműködésükre is szükség volt. Sajnos nem egyszer megtörtént, hogy a kiválasztott személyek először jól indultak, de azután mégis ellene álltak a Léleknek és a maguk útjait választották, ami által a Gonosz irányítása alá kerültek, az egész nép romlására és nyomorúságára. Szomorú tanulság, hogy Saulról például ezt olvashatjuk később: „És az Úr Lelke eltávozott tőle.” (1Sám 16,14)

4

Hogyan nyilatkozott meg Isten Lelke a próféták életében és szolgálatában?

2Kir 2,9 | Mikor átmentek [a Jordánon], mondta Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, amit akarsz, hogy cselekedjem veled, mielőtt

tőled elragadtatom. Felelt Elizeus: Legyen, kérlek, a tebenned való Lélek kettős mértéke énrajtam.

Dn 5,14; 6,3 | Azt hallottam felőled, hogy az isteneknek lelke van benned, értelem, tudomány és kiváló bölcsesség találtatott tebenned... Dániel felülhaladta az igazgatókat és a tisztartókat, mivelhogy rendkívüli lélek volt benne.

.....

.....

.....

Isten sok hatalmas csodát tett a Szentlélek által a próféták szolgálata során (lásd pl. Illés és Elizeus szolgálata leírását Királyok 1–2. könyvében). Elizeus kérését – az Illésben levő Lélek kettős mértékét – nem elbizakodottság vagy becsvágy sugallta, hanem ellenkezőleg: mélységes alázat. Látta a hitehagyás mélységét Izraelben, és megrettentette az a gondolat, hogy ezután egyedül – Illés nélkül – kell helytállnia az Izrael megújulásáért folytatott küzdelemben. Látta, hogy Illés Isten Lelkének ereje által küzdött a sötétség hatalmaival. Önmagát Illéssel összehasonlítva úgy érezte, hogy gyengébb és kevesebb mesterénél, ezért az őbenne megnyilatkozó Lélek kettős mértékét kérte hivatása betöltéséhez.

„Elizeus nem kért világi dicsőséget vagy vezető szerepet a föld nagyjai között. Amire sóvárgott, az Isten Lelke [együttműködésének] nagy mértéke volt... Elizeus tudta, egyedül az Illésen megnyugvó Lélek teheti alkalmassá arra, hogy betöltse azt a helyet Izraelben, amelyre Isten elhívta.” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, 143. o.)

Bárcsak Elizeus alázata és a Szentlélek ereje, segítsége utáni sóvárgása töltene be minket is!

A próféták igényelték, befogadták a Szentlelket, és engedelmeskedtek késztetéseinek. Ezáltal a Lélek „szent emberekké” formálhatta őket (2Pt 1,20–21). Ez biztosította erkölcsi tekin-télyüket, befolyásukat, a Szentlélek bölcsessége és ereje ezért tudott megnyilatkozni általuk. A pogány uralkodók, akikkel Dániel kapcsolatba került, nem tudták pontosan néven nevezni az életében jelen lévő, együttműködő Szentlelket mint kiváló-sága és eredményessége titkát, egyszerűen csak azt állapították meg, hogy „rendkívüli lélek” volt benne, hogy valamilyen embe-rit felülmúló isteni lélek nyilatkozott meg általa.

„Dániel, a leghatalmasabb földi ország miniszterelnöke, Isten prófétája is volt, akit a menny ihletett. Ezt a hozzánk hasonló természetű embert a Szentírás feddhetetlennek mondja. Amikor ellenségei a legalaposabban megvizsgálták ügyintézését, egyetlen hibát sem találtak benne. Dániel megmutatta, hogy mivé lehet egy ember, ha megtér, ha Istennek szenteli életét, és indítékai Isten szemében helye-sek...” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, 338. o.)

„[Dániel és társai] jól kiegyensúlyozott jellemű emberek voltak, mivel átadták magukat a Szentlélek irányításának. Minden világi tudományos és vallásos képességükért Istennek tulajdonítottak dicsőséget...”

Dániel nyugodt és derűs gondolkodást sajátított el, mivel tapasztalta, hogy Isten a barátja és segítője. A rá váró fárasztó kötelességek könnyűvé váltak, mivel Isten világosságát és szeretetét elegyítette munkájába.” (Ellen G. White, 1896, 57. levél; *The Youth Instructor*, 1886. augusztus 25.)

Milyen tanításokat nyert Izráel a Szentlétek munkájáról, a zsoltárok ihletett énekei által?

5

Zsolt 51,12–14 | Tiszta szívet teremts bennem ó Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem. Ne vess el engem a te orcád elől, és a te Szentlelkedet ne vedd el tőlem. Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.

Zsolt 143,10 | Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó Lelked vezéreljen engem az egyenes földön.

.....

.....

.....

Isten Lelke munkájáról sok más csodálatos zsoltárige is szól, a Lélek néven nevezése nélkül is (lásd pl. **Zsolt 94,19; 138,4; 51,8/b** stb.).

Vegyük számba az idézett igék alapján, hogy mi mindent munkál Isten Lelke a szívünkben a maga rejtett, de hatalmas befolyásával, belső készítetéseivel!

Milyen tanítást kapott Izráel népe a Szentléleknek az újjászületés és megszentelődés művében betöltött szerepéről?

6

Ezék 36,26–27 | Adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek. Elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. Az én Lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én

parancsolataimban járjatok, és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsetek.

Ezék 37,9–12 | Mondta nékem: Prófétálj a léleknek, profétálj, embernek fia, és mondjad a léleknek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek! Prófétáltam, amint parancsolta. Beléjük ment a lélek, s megéledtek, lábukra álltak, felette igen nagy sereg. És mondta nékem: Embernek fia! Ezek a tetemek az Izráel egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink, és elveszett a mi reménységünk, kivágattunk! Annakokáért profétálj, és mondjad nekik: Így szól az Úr Isten: Ímé, én megnyitom a sírjaitokat, és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, s beviszlek titeket Izráel földjére.

.....

.....

.....

Melyik kifejezéssel utal az Ezékiel könyvéből idézett ige az újjászületésre, és mely kifejezéssel a megszentelődésre? Az újjászületés is a Szentlélek munkája, de akkor még mintegy kívülről közelíti meg a Szentlélek az embert, fokozatosan. Az újjászületés nyomán, a megszentelődés során viszont, amennyiben a hívő ezt valóban igényli és megbecsüli, már benne „*lakozik*” a Lélek, szövetségesként munkálkodik benne.

Ezékiel látomása a csontmező megelevenedéséről mind a fizikai, mind a lelki feltámadás ábrázolása.

„A gyülekezet reménysége a Szentlélek éltető hatása...
A Szentlélek nélkül, Isten lehelete nélkül a lelkiismeret al-

szik, a lelki élet elvész. Sok olyan ember szerepel a gyülekezet névsorában, kiknek nincs lelki életük... Lehet, hogy csatlakoztak a gyülekezethez, de az Úrral mégsem egyesültek. Lehet, hogy szorgalmasan végeznek egyes kötelességeket, és ezért élőknek tekintik őket. Mégis sokan vannak köztük olyanok, akiknek élő a nevük, de holtak... Ha nem bíznak Krisztus igaz életében, isteni jellemében, ha nem az ő lelkületével munkálkodnak, akkor mezítelenek, nincs rajtuk Krisztus igazságosságának öltözéke. Gyakran tartják élőknek a holtakat, mert akik a maguk elképzelései szerint munkálják azt, amit ők üdvösségnek neveznek, azokban nem Isten munkálja az akarást és a véghezvitelt kegyelméből. Ezt a csoportot jól jelképezi az Ezékiel által látott száraz csontok völgye.” (Ellen G. White, *The Review and Herald*, 1893. január 17.)

•

*Az e heti adomány az irodalmi alapot támogatja.
– Hozzájárulás a Bibliaiskolák Közössége Könyvkiadónál
megjelentetett kiadványok és a kiadó
működési költségeihez.*

A Szentlélek jelenléte és munkája Jézus Krisztus földi életében

1

Milyen kijelentést kapott Mária, Jézus születése előtt?

Lk 1,35 | ...az angyal mondta néki: A Szentlélek száll tereád, a Magasságos ereje árnyékoz be téged, azért aki születik is szentnek hívatik, Isten Fiának.

.....

.....

.....

„Krisztus emberi formában jött világunkba, hogy emberként éljen az emberek között. Magára vette az emberi természet tehertételeit, hogy megkísértessen és megpróbáltasson, de emberi mivoltában is az isteni természet részese volt... Úgy volt jelen világunkban, mint Isten Fia, aki ugyanakkor – születése révén – az emberi nemzetséggel is azonos... Krisztus az örökkévalóság kezdete óta egy volt az Atyával, és amikor emberi természetet öltött magára, még mindig egy volt Istennel. Ő az a kapocs, aki Istent az emberi nemzetséggel egyesíti.” (Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 1905. augusztus 2.)

A Szentlélek munkája által történt Jézus testtételeének a felfoghatatlan csodája. „*Mi módon lehet ez?*” – kérdezte Mária. A válasz csak ennyi volt: „*A Szentlélek száll tereád, a Magaságos ereje árnyékoz be téged.*” Számunkra is ez a rövid meghatározás pecsételi be Jézus testtétele titkát: a Szentlélek műve volt. Az isteni teremtő hatalom csodája egy kisgyermek, egy új emberi egyéniség születése. Úgyszintén az ő csodálatos műve a feltámadás, az egyszer már volt ember újratemtése, a személyiség tökéletes azonosságával. Mindezeknél is nagyobb csoda az Isten Fia csecsemőként való megszületése – a személyiség azonosságával, egyszerre szent isteni és bűnre hajló emberi természettel. Arról tanúskodik ez, hogy a Szentlélek – az Atyával és a Fiúval együtt – a végtelen isteni bölcsesség és teremtő hatalom birtokosa.

Hogyan nyilatkozott meg a Szentlélek Jézus keresztségekor? Melyik ószövetségi prófécia teljesedett be ekkor?

2

Mt 3,16 | Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből. Íme az eget megnyilatkoztak néki, és ő látta Isten Lelkét alájönni, mint egy galambot, és őreá szállni.

Ésa 11,1–2 | Származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál növekedik, akin az Úr Lelke megnyugszik: bölcsességnek és értelemnek Lelke, tanácsnak és hatalomnak Lelke, az Úr ismeretének és félelmének Lelke.

.....

.....

.....

Keresztelő János azt a bizonyóságot kapta Istentől, hogy a Lélek alászállása lesz a jel, amelynek alapján egyértelműen azonosítani tudja majd a Messiást: „*Bizonyóságot tett János, mondván: Láttam a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot, és megnyugodott őrajta. Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, Ő mondta nékem: Akire látod a Lelket leszállni és rajta megnyugodni, Ő az, aki keresztel Szentlélekkel. És én láttam, és bizonyóságot tettem, hogy ez az Isten Fia.*” (Jn 1,32–34) Jobban megértjük ezt, ha tudjuk, hogy a héber *Messias* szó jelentése: *'Felkent'*. Az Ószövetség idején olajjal történt a próféták, a királyok és a papok felkenése. Az olaj a Szentlélek jelképe (Zak 4,2–6; Ésa 61,1; 1Sám 16,13). A *Messias* név tehát ezt a jelentést hordozta magában: kiváltképpen való értelemben felkent, Szentlélekkel teljes személy, aki próféta, király és pap egy személyben.

„Jézus és Keresztelő János unokatestvérek voltak. Születésük körülményeiben is volt rokon vonás, de nem ismerték egymást személyesen... A Gondviselés rendelte így, hogy ne adhassanak alapot a vádnak: azért szövetkeztek, hogy egymást támogassák. János ismerte a Jézus születését jelző eseményeket. Hallott Jeruzsálemben tett gyermekkori látogatásáról, a rabbik iskolájában történekről is. Tudott büntelen életéről, és hitte, hogy Ő a Messiás, bár erről nem volt közvetlen bizonyítéka. Az a tény, hogy Jézus anyai éven át ismeretlenségben élt, és hogy nem nyújtott semmi különleges bizonyítékot küldetésére vonatkozóan, alkalmat adott a kételkedésre: Ő-e a »Megígért«? Keresztelő János mégis hittel várt. Nem kételkedett abban, hogy az Isten által rendelt időben minden tisztázódik. Kinyilatkoztatást kapott, hogy a Messiást Ő fogja alámeríteni, és jelt

fog kapni isteni mivoltáról. Így lesz képes arra, hogy bemutatassa a Megváltót a népnek. Amikor Jézus eljött, hogy megkeresztelkedjen általa, olyan jellemstíztaságot ismert fel benne, amit még soha senkinél nem érzékelt... Amikor pedig a Szentlélek [alászállt rá]..., János felismerte a jelet, amelyet Isten megígért. Tudta, hogy a világ Üdvözítőjét keresztelte meg.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 82., 105. o.)

Az ószövetségi messiási jövendölésben szó szerint ott volt ez a pontos kifejezés, hogy „*az Úr Lelke megnyugszik*” az eljövendő Messiáson. Milyen természetes volt, hogy Keresztelő Jánosnak erről a jelről kellett felismernie őt! És milyen elgondolkoztató az a felsorolás, amely ebben az igében található! A Szentlélek:

→ *bölcsességnek Lelke* (az itt szereplő *hokmá* héber szó 'okosságot, éles gondolkodóképességet, bölcsességet' jelent),

→ *értelmennek Lelke*, pontosabban: *a jó és a rossz közötti különbségtétel Lelke* (a héber szövegben a *bináh* szó szerepel, ami 'belátást, erkölcsi megkülönböztető képességet' jelent, a *között* szóból származik),

→ *tanácsnak Lelke*, azaz az élet adott helyzeteiben megláttatja, hogy miként alkalmazandó az igazságosság és a szeretet erkölcsi alapelve,

→ *hatalomnak Lelke*, azaz lelki és fizikai erőt, adott esetben teremő isteni erőt közvetít,

→ „*Az Úr ismeretének és félelmének Lelke*”, azaz felismeri, megérti Isten jellemét és gondolatait, mély tiszteletet és csodálatot tanúsítva Őiránta. Ebből fakadóan Isten parancsolatai iránti engedelmesség és bűngyűlölet jellemzi.

A felsorolt vonások a Szentlélek által nyilatkoztak meg tehát Jézus életében emberi természete mellett és ellenére is: az éles, hatalmas értelem, a tévedésmentes, gyors erkölcsi ítélőképesség,

az élet gyakorlati helyzeteinek azonnali átlátása, a leghelyesebb tanács megtalálása ezekben, a fáradhatatlan, sok terhet hordozni képes fizikai és lelki erő, a különleges fogékonyság Isten dologi megértését illetően, az istenfélelem, ami megvesztegethetetlen igazságszeretetben és bűngyűlöletben nyilatkozik meg. A szent isteni természet (Lk 1,35) adottságai csak mint készségek vagy lehetőségek voltak meg Jézus lényében a születésekor. Emellett pedig ott volt a bűnre hajló emberi természete is, amit földi anyától való születése által vett magára (Rm 8,3). Jellemét, személyes tulajdonságait neki is a saját szabad választásaival kellett kifejlesztenie. Teljes szívvel, odaszánt akarattal vette igénybe ehhez a Szentlélek segítségét. Igényelte, befogadta a Szentlelket, így lett tökéletes jellemű emberré, így szerzett kiváló tulajdonságokat minden tekintetben. Jézus, az Emberfiává lett Isten Fia, a Szentlélek rajta való „*megnyugvása*” által vált azzá, aki lett.

Ugyanez a lehetőség számunkra is adott. Isten Lelke kész kifejleszteni bennünk is az Ige által felsorolt jellemtulajdonságokat és képességeket – alázatunk, önátadásunk, céljaink önzetlensége arányában.

3

Hogyan mutatkozott meg – mindjárt a szolgálata elején –, hogy Jézus teljesen a Lélek irányítása alá helyezte életét?

Mk 1,12 | [Keresztsege után] a Lélek azonnal elragadta őt a pusztába.

.....

.....

.....

„Jézust Isten Lelke vezette a pusztába, ahol Sátán megkísértette. Krisztus nem kereste a kísértést. Azért ment a pusztába, hogy egyedül legyen, és elmélkedhessen a küldetéséről, munkájáról. Böjtöléssel, imával vértette fel magát az előtte álló, vérrel hintett útra. De Sátán tudta, hogy a Megváltó a pusztába ment, és ezt az alkalmat találta a legmegfelelőbbnek arra, hogy megközelítse.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 88. o.)

A Lélek azért vezette Jézust a pusztába, hogy felkészüljön ott arra a küzdelemre, amelyre Sátán mintegy kihívta őt Messiásként való bemutatása után, valamint azért, hogy szolgálata megkezdéséhez égi erőt nyerjen. Jézus megkísértése Sátán részéről csak a negyven nap végén történt, amikor befejezte könyörgését, amely addig teljesen betöltötte őt. Akkor jelent meg a Kísértő, amikor – az imaidőszak elmúltával – Jézus „végre megéhezett”. (Mt 4,2) Negyven napon át bensőséges közösséget ápolt Jézus a mennyel. Teljes önátadással, könyörgéssel készült szolgálatára. Ezt az áldást nem vehette el tőle Sátán megjelenése, a vele megvívott lelki küzdelem. Könyörgései által annyira betöltekezett Isten Lelkével, hogy azonnal átlátta és le is tudta győzni Sátán súlyos kísértéseit.

Bennünket is a „pusztába” – némi visszavonultságba – vezetne olykor Isten Lelke, hogy valódi egységre jussunk az Úrral böjtölés, könyörgés és az Ige feletti elmélkedés által, valamint hogy felkészítsen a ránk váró küzdelmekre. Engedünk-e készítésének? Volt-e már példa életünkben arra, hogy lelki feltöltekés nyomán győzelmet nyertünk Sátán felett?

Ki által végzett Jézus csodálatosan hatékony tanítói és lelki-gondozói szolgálatot?

Lk 4,14 | Jézus pedig megtért a Lélek erejével Galileába, és híre ment az egész környéken.

Ésa 42,1–4 | Íme az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, Lelkemet adtam őbelé, törvényt beszél a népeknek. Nem kiált és nem lármáz, nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg. Nem pislog és meg nem reped, míg a földön törvényt tanít, és a szigetek várnak tanítására.

Ésa 61,1 | Az Úr Isten Lelke van énrajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak, elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást.

.....
 .....
 .....

Jézus a Szentlélek által tudta úgy hirdetni Isten Igéjét, hogy egyrészt rendíthetetlenül képviselte az igazság törvényét, másrészt viszont bátorította, szeretetével felemelte az elesetteket és az erőtleneket. Ő maga – a prófécia szerint – *„nem pislogott, meg nem repedt”*, míg a törvényt tanította, de a *„megrepedt nádat nem törte el, és a pislogó gyertyabelet nem oltotta ki”*. Tanítói szolgálatában teljességgel mellőzte az emberi hivalkodást vagy az erőszakos ráhatást. Így tette *„nagygyá és dicsőségessé a törvényt”* (Ésa 42,21).

Ígénybe vesszük-e mi is a lélekmentés szolgálatához a Szentlélek erejét? Meglátszik-e rajtunk, hogy ezáltal alkalmasságunk, képességeink szemmel láthatóan fejlődnek? Megértettük-e,

hogy munkánk, szolgálatunk eredményessége azon múlik, mennyire igényeljük a Szentlélek jelenlétét, közreműködését, és hogy mennyire rendeljük alá magunkat vezetésének?

Milyen szerepe volt a Szentlélek munkájának Jézus csodatételeiben, kinek az erejével gyógyított? Milyen hatalmas ígéretet adott tanítványainak is?

5

Lk 5,17/b | Az Úr hatalma volt övele, hogy gyógyítson.

Ap csel 2,22 | Izráelita férfiak, halljátok meg e beszédek: A názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istentől bizonyágot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket őáltala cselekedett Isten tiköztetek, amint magatok is tudjátok.

Jn 14,12 | Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbenem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek.

.....
 .....
 .....

Földi élete idején Jézus megüresítette magát a természetfeletti, teremtő isteni hatalomtól. Az Atya isteni erejét, teremtő hatalmát vette igénybe a Szentlélek által az emberekért végzett szolgálatában.

„Az Üdvözítő... igyekezett megértetni tanítványaival, hogy mi volt a célja istenségének az emberi természettel

való egyesítésének. Krisztus azért jött el erre a világra, hogy feltárja Isten dicsőségét, és hogy mi, emberek, ennek az isteni dicsőségnek a helyreállító erejével felemelkedhessünk, jobbak lehessünk. Krisztusban Isten nyilatkozta ki magát, hogy azután Krisztus is nyilvánvalóan megmutathassa magát tanítványaiban. Jézusban nem nyilatkozott meg semmi olyan tulajdonság, nem gyakorolt semmi olyan hatalmat, amit az emberek ne nyerhetnének el az őbelé vetett hit által. Krisztus tökéletes emberi élete az a szint, amelyet követői elérhetnek, ha éppúgy alárendelik magukat Istennek, mint ahogy azt Krisztus tette. »Nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert az én Atyámhoz megyek.« Nem azt akarta mondani ezzel Krisztus, hogy tanítványai munkája... jelentősebb lesz az ő munkájánál, hanem csak azt, hogy nagyobb területre terjed majd ki. Nemcsak az általuk később véghezvitt csodatételekre vonatkozott ez a kijelentés, hanem mindazokra a cselekedetekre is, amelyeket a Szentlélek munkája által visznek majd véghez.» (Ellen G. White: *Jézus élete*, 572. o.)

Gondoljuk végig az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben foglaltakat. Amikor a szó teljes értelmében hittek a tanítványok, és ennek nyomán kitöltetett rájuk Isten Lelke, cselekedték-e ők is azokat a cselekedeteket, amelyeket Jézus cselekedett? Soroljunk fel néhányat azok közül az apostoli cselekedetek közül, amelyekben Jn 14,12 ígérete teljesedett!

6

Ki által támadt fel Jézus a halálból? Milyen tanítást közvetít ez nekünk?

Rm 8,11 | Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az ő tibenetek lakozó Lelke által.

.....

.....

.....

„Az a legnagyobb biztosítékunk az igazak dicsőséges feltámasztásában való részesülést illetően, ha Isten Lelke már most itt e Földön bennünk lakik és vezérel minket. Jézus Isten Lelke által élt és győzött a földön, és ugyanaz a Lélek, akivel itt közösségben volt, feltámasztotta őt a halálból. Ugyanaz az isteni hatalom, amely feltámasztotta Krisztust a halottak közül, feltámasztja majd az ő egyházát is, és megdicsőíti Ővele együtt.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 694. o.)

————— • —————

Az e heti adomány

az eleki vendégház munkáját támogatja.

*– Hozzájárulás a vendégházban folyó
egészségügyi-lelki missziómunka költségeihez.*

A Szentlélek és az isteni kinyilatkoztatás

1

Milyen alapvető kijelentések szólnak a Szentlélek szerepéről a prófétai iratok keletkezésében?

2Tim 3,16–17 | A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

2Pt 1,20–21 | Az Írásban egy prófétai szó sem támadt saját magyarázatból, mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indítva szóltak Isten szent emberei.

.....

.....

.....

.....

Az elsőnek idézett igében az „*ihletett*”-nek fordított eredeti görög szó (*theopneusztoosz*) rokonságban van a Szentlelket jelölő szóval (*pneuma*). Jelentése: 'Istentől lehelt', avagy 'Isten Lélekétől *ihletett*'. A másik igében lévő kulcskifejezés – amelyet Bibliánk

így fordít: a „*Szentlélektől indítatva*” – szó szerint ezt jelenti: a '*Szentlélektől vitetve/hordozva*'.

„A Bibliát ihletett emberek írták, de nem Isten gondolkodásának vagy kifejezésének módján. Emberi gondolkodás és kifejezőmód szerint írták. A Szentírás nem íróként mutatja be Istent. A Biblia írói Isten írnokai (fogalmazói) voltak, nem pedig az »íróeszközei«... A Bibliának nem a szavai ihletettek, hanem az emberek voltak ihletettek. Az inspiráció nem az ember szavaira vagy kifejezéseire hat, hanem az emberre magára, aki a Szentlélek befolyása alatt átítatódik gondolatokkal. A szavak azután az emberi gondolkodás veretét kapják. Isten gondolata és akarata összekapcsolódik az emberi gondolattal és akarattal, így az ember kijelentései: Isten igéi.” (Ellen G. White: *Selected Messages/Válogatott üzenetek*, 1958, 15., 21. o.)

„A Biblia is – akárcsak Krisztus lénye – az isteni és az emberi egyesüléséből keletkezett. A kijelentett igazságok »Istentől sugalmazottak«, mégis emberi módon jutnak kifejezésre, és az ember szükségleteihez alkalmazottak. Isten könyvéről is elmondhatjuk azt, amit Krisztusról, hogy »az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.«” (Ellen G. White: *Válogatott bizonyágtételek*, II. köt., 396. o.)

Krisztus testtétele és az ihletett bibliai iratok keletkezése egyaránt a Szentlélek csodálatos műve.

Ki tette alkalmassá mind az ószövetségi prófétákat, mind pedig az apostolokat a rájuk bízott kinyilatkoztatások közvetítésére?

1Pt 1,10–11 | Amely üdvösség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek. Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak őbennük levő Lelke.

Jn 14,26 | Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevében küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

Vö. **Jn 16,12–13**

.....

.....

.....

A próféták olyan dolgokat is leírtak a későbbi nemzedékek okulására, amelyeket maguk nem tudtak megérteni (lásd pl. Dn 9,27; 12,8–10). A Szentlélek segítette őket, hogy ennek ellenére hűségesen, pontosan közvetítsék Isten üzenetét a távoli jövőben élő hívők számára.

„A tanítványok... nem tudták megérteni Krisztus szavait, azok lelki értelme szerint... Ugyanakkor tanúbizonyoságot kell majd tenniük Krisztus életéről és munkálkodásáról. Jézusnak az ő szavaik által kellett szólnia minden néphez a föld színén... Jézus az igazság széles területét tárta fel tanítványai előtt. Az volt azonban a legnehezebb számukra, hogy ezeket a tanításokat megkülönböztessék a hagyományoktól, az írástudók és a farizeusok tudományától. Úgy nevelték őket, hogy Isten szavaként fogadják el a rabbik tanításait. Neveltetésük még mindig hatalmat gyakorolt elméjük felett, és formálta érzelmvilágukat.

A földi eszmék és az ideiglenes dolgok még mindig nagy helyet foglaltak el gondolatvilágukban. Nem értették meg Krisztus királysága lelki jellegét, bár Ő nagyon sokszor elmagyarázta nekik... Nem fogták fel azoknak az igehe-lyeknek a fontosságát, amelyekre Mesterük hivatkozott...

Jézus látta, hogy szavai nem ragadták meg értelmüket. Ezért irgalmában megígérte nekik, hogy a Szentlélek majd felidézi emlékezetükben a tőle hallott tanításokat. Másrészt Jézus kimondatlanul is hagyott sok olyan dolgot, amelyeket tanítványai akkor és ott még nem tudtak volna felfogni. Ezeket is a Szentlélek közli majd velük a későbbiekben. A Léleknek kellett megélesíteni elméjüket, hogy értékelhessék, megbecsülhessék a mennyei dolgokat.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 576–577. o.)

Miben állt közelebbről a Szentlélek munkája a kinyilatkoztatás közvetítésekor?

3

4Móz 12,6 | Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal.

Jel 1,9–10 | Én, János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében, királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amely Pátmosznak nevezetik, Isten beszédéért és Jézus Krisztus bizonyágtételéért. Lélekben voltam ott az Úr napján, és íme hallottam hátam mögött nagy szót, mint egy trombitáét.

1Kor 2,13 | Ezeket prédikáljuk is, nem olyan beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szentlélek tanít.

.....
.....
.....

Miképpen gondoskodott Isten arról, hogy a próféták pontosan vegyék át a rájuk bízott kinyilatkoztatást? Nem közönséges állapotban és körülmények között közölte velük az éles megfigyelést és pontos emlékezetbeli rögzítést kívánó üzeneteket, hanem *látomás, álom vagy gondolatihletés* útján. Azt a különleges állapotot, amelybe a kinyilatkoztatás átvételének idejére helyezte Isten a prófétákat, „*lélekben*” való állapotnak nevezi az Írás (lásd Mt 22,43), ami azt fejezi ki, hogy a Szentlélek munkája állt e mögött mindenkor. Ezen túl azonban titkok maradnak számunkra az ihletés csodáját illetően. Nem tudjuk megmagyarázni például azt, hogy miképpen ragadta meg a próféták figyelmét a kinyilatkoztatás átvétele során az, ami a leglényegesebb volt, vagy hogy miképpen érzékelték és rögzítették pontosan az árnyalatokat, a hangsúlyokat, úgymond a „*felhangokat*” is. Annyit tudhatunk csak, hogy a Szentlélek igen érzékeny belső vezetést tud érvényesíteni az emberi lélekben úgy, hogy nem sérti eközben az ember szabad választását, nem gátolja a saját képességei és a saját akarat működését.

A kinyilatkoztatás átadásához is különleges segítséget kaptak a bibliai iratok szerzői. Rejtett, belső „*vitetés, hordozás*” által történt ez is (2Pt 1,21). Isten Lelke támogatta őket abban, hogy a legmegfelelőbb szavakat, kifejezéseket találják meg mondani-valójuk közléséhez. Pál apostol az apostolok igehirdetéséről mondja, hogy ez „*olyan szavakkal történt, amelyekre a Szentlélek tanította őket*”. Kétségtelen, hogy érvényes ez az apostolok által leírt tanításokra, intelmekre és buzdításokra is, amelyeket Is-

ten minden kor minden emberéhez hangzó bizonyágtételnek szánt. Ily módon valóban Isten szól emberi nyelven, embereken keresztül, amint az Ige mondja: „*Urunk, ... aki Dávidnak, a te szolgálódnak szája által ezt mondottad.*” (Ap csel 4,24–25) A Zsidókhoz írt levélben is ezzel a bevezetéssel történik hivatkozás egy zsolttárigére: „*Annakokáért, amint a Szentlélek mondja...*” (Zsid 3,8) A Szentlélek szól tehát a bibliai igék által.

Ki irányította a bibliai iratgyűjtemény létrejöttét is?

Ésa 34,16 | Keressétek meg majd az Úr könyvében, és olvassátok: ezeknek egy híjuk sem lesz, egyik a másiktól el nem marad, mert az Ő szája parancsolta, és az Ő lelke gyűjtötte össze őket.

.....

.....

.....

Bőven keletkeztek közönséges, nem ihletett, sőt az ihletett iratokat tudatos hamisítással utánozni próbáló hitbuzgalmi írárok a bibliai könyvekkel egy időben. Az a törekvés sem hiányzott, hogy egyesek ezek közül bekerüljenek az ihletett iratok gyűjteményébe. Sátán hamisító törekvései végigkísérték a kánon (az ihletett iratgyűjtemény) kialakulásának folyamatát. Mégsem került bele egyetlen idegen irodalmi termék a mértékadó iratgyűjteménybe. Nem hiányzik viszont egy sem az Isten által e célra rendelt, idők végéig érvényes iratok közül. Helyénvaló a megállapítás:

„Van valami – a legszorgalmasabb történeti kutatás által sem felderíthető – titokzatos mozzanat abban, ahogyan a Biblia iratai szent iratokká lettek.” (Karner Károly: *Bevezetés a teológiába*, Bp., 1954, 91. o)

Nem lehet más magyarázatot találni erre, mint azt, amit az idézett ige ad. Eredetileg az Ésaías próféta által közvetített üzenetekre vonatkozik e kijelentés, de joggal alkalmazható a bibliai iratok egész gyűjteményére, a teljes bibliai kánonra vagy ihletett iratgyűjteményre is.

5

Kinek a segítségére van szükség az ihletett Ige megértéséhez?

Kol 4,3–4 | Imádkozván egyszersmind miérettünk is, hogy az Isten nyissa meg előttünk az Ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát..., hogy nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, amint nekem szólnom kell.

1Kor 2,10.14 | Nekünk Isten kijelentette az ő Lelke által... A természetes ember (*pontosított fordítás szerint*) pedig nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait, mert bolondságok néki, meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg.

Jel 2,7 | Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! (*Felszólító módban van ez az ige az eredeti szövegben.*)

Ha Isten gondolata eljut az emberi közvetítőig, a prófétáig, és általa emberi beszédre „fordítatik”, akkor még mindig egy további segítségre van szükség ahhoz, hogy az egyes emberek

megértsék Isten üzenetét. A következő láncszem a tanító, illetve a tanítók, akik a Szentlélek által különleges fogékonysággal értik meg a prófétai beszédben foglalt isteni gondolatokat. Érzik ezek súlyát, jelentőségét, ezért erőteljes felelősségtudat ösztönzi őket arra, hogy másoknak is hirdessék az üzenetet, nyilvánvalóvá téve annak mondanivalóját. A keresztyén egyházban adott, ún. lelki ajándékok, képességek és tisztségek felsorolásában a próféta után a tanító következik: „*Némelyeket rendelt Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodszer prófétákul, harmadszor tanítókul.*” (1Kor 12,28)

Isten üzenetének a közvetítésében tehát a próféták mellett a tanítók is fontos szerepet kapnak. Erről tanúskodik az, hogy Jelenések könyvében Jézus a „*gyülekezetek angyalai, követői*” által küldi üzenetét az egyes gyülekezeteknek, illetve korszakoknak. Fénylő csillagok jelképezik őket, azaz a lelki tanítókat, akiket Jézus a jobb kezében tart. Ugyanakkor Isten tanító nélkül, közvetlenül is meg tudja eleveníteni Igéjét az egyes hívők számára a Szentlélek által, de az istenfélő, Szentlélekre támaszkodó tanítók szolgálata is igen jelentőségteljes az Ige üzenetének emberi szívekhez juttatásánál.

A *Jel 2,7*-ben felszólító módban van a *hall* ige az eredeti szövegben. A felhívás tehát így hangzik: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*” Ugyanaz a mondanivalója e felszólításnak, mint ennek a zsoltárigének: „*Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket!*” (Zsolt 95,7–8; vö. Zsid 3,7–8) Akik megértik ezeket az üzeneteket, azok fogadják be, szívleljék meg az Úr szavát, mert sorsdöntő engedelmeskedni az isteni felhívásoknak. Jézus szájából hangzottak az üzenetek a hét gyülekezethez. Mégis arra szólította fel a címzetteket, hogy engedelmeskedjenek a Lélek szavának. A Szentlélek – a kinyilatkoztatás folyamatában rejtetten

véges-végig érvényesülő – munkájára utalt ezzel Jézus. A Lélek fogja megszólaltatni Isten Igéjét a gyülekezetekben – emberi eszközökön keresztül, avagy közvetlenül, amikor valaki olvassa és szívében forgatja az Igét.

6

Hogyan ábrázolta Zakariás próféta látomása a Szentírás és a Szentlélek kapcsolatát?

Zak 4,2–4.6.12.14 | Mondta nékem: Mit látsz te? Feleltem: Íme látok egy merő arany gyertyatartót [pontosított fordítás szerint lámpást], tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak. Mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán. És mondtam az angyalnak, aki beszélt velem: Mik ezek, Uram? (...) Felelt, és szólt nékem, mondván: Az Úr beszéde ez Zorobábelhez: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! – ezt mondja a Seregek Ura... Másodszor is szóltam, és mondtam néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a hét arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? (...) Felelt nékem: Ezek ketten az olajjal felkentek, akik az egész föld Ura mellett állnak.

.....
 .....
 .....

Amikor Zakariás próféta jobban szemügyre vette a két olajfát és a lámpást, azt látta, hogy a gyertyatartó mellett jobbról és balról álló olajfák egy-egy ága közvetlenül érintkezett egy-

egy aranycsővel, amelyek viszont a gyertyatartó olajtartójába vezettek. Láttá azt is, hogy az olajfaágakon, illetve a csöveken át csak úgy ömlött a színaranyhoz hasonló olaj a gyertyatartó olajtartójába. Onnét viszont újabb hét cső vitte szét az olajat a hét karhoz, illetve szövétnekhez. Tehát egy jól megszerkesztett rendszert látott a próféta, amely árasztja magából az olajat, azaz Isten Lelkének befolyását. Emlékezzünk arra, hogy a lámpás a hívő gyülekezetek, az egyház szimbóluma a bibliai hasonlatokban (Jel 1,20). Jel 11,4–6 alapján a két olajfa jelképét is azonosíthatjuk: a Szentírást, annak két részét, az Ó- és Újszövetséget jelképezik, amelyek a mindenséget és a Földet alkotó Istenről tanúskodnak, és amelyeken át az Ő Lelkének befolyása árad a világra.

„Az aranyszínű olaj Isten kegyelmét szimbolizálja, amely által Isten gondoskodik a hívők lámpásainak világító energiával való ellátásáról. Ha nem töltenék bele e szent olaj az Isten Lelkétől inspirált igehirdetésbe, akkor a gonosz ügyvivői az egész világot ellenőrzésük alá tudnák vonni. Ha nem fogadjuk be azokat az üzeneteket, amelyeket Isten küld nekünk, akkor ezzel nem csupán tiszteletlenséget követünk el Őiránta, hanem visszautasítjuk azt az aranyszínű olajat is, amit Ő akar a lelkünkbe tölteni, hogy világítsunk vele a sötétségben lévőknek...” (Ellen G. White, *The Review and Herald*, 1903. február 3.)

„Befogadóképességünk mértéke – a két olajfától származó szent olajat illetően – attól függ, hogy mennyire ürítjük ki magunkból az olajat szavak és cselekedetek által, más lelkek szükségleteiről gondoskodva. Ó, milyen értékes és boldog megelégedést nyújtó munka állandóan befogadni és állandóan továbbadni! Csakis továbbadás által őriz-

hetjük meg befogadókéességünket...” (Ellen G. White: *Notebook leaflets*, 3–4 o.)

„A csövek az arany csészékbe ürítik az olajat, amelyek Isten hírnökeinek a szívét ábrázolják, akik Isten Igéjét hordozzák a nép előtt, intve és kérlelve őket. Arra tanít ez a kép, hogy az Igének, amit hirdetnek, arany olajnak kell lennie, amely az egész Föld ura mellett álló két olajfától származik... A lélek hiányait csak Isten Szentlelkével együttműködve lehet betölteni. Az ember semmit sem tud kihozni pusztán önmagából, amivel megeléghetné, betölthetné az igazságra szomjazó lélek sóvárgását és vágyódásait.” (Ellen G. White, 109. kézirat, 1897)

*Az e heti adomány
a Sola Scriptura Teológiai Főiskolát támogatja.
– Hozzájárulás a közösség által fenntartott főiskola
működési költségeihez.*

A Szentlélek „meggyőz a bűnről, az igazságról és az ítéletről”

Miben áll a Szentlélek munkája az emberi szívben? Hogyan világította meg ezt Jézus?

1

Jn 16,8 | [A Szentlélek,] mikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. (*Pontosított fordítás szerint.*)

Vö. **2Kor 4,4.6** | Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe... Mert Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot szívünkben Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világoltatása végett.

.....

.....

.....

.....

A kulcsszó ebben az igében a *meggyőz* szó. Az eredeti szó jelentéstartalma: *'napvilágra hozni, meggyőzni, megfeddeni, megjobbulás céljából'*. Az ember gondolkodása meghomályosodik, sőt besötétül a bűn következtében. Az önzés eltorzítja a látá-

sát, nem tudja reálisan és a helyes összefüggésekben látni sem önmagát, sem a felebarátait, sem Istent.

A Szentírás gyakran és nagyon egyértelműen szól az ember belső, lelki vakságáról (lásd pl. Mt 6,22–33; 23,24; Jn 9,39–41; Jel 3,17). Isteni teremtő hatalom tudja csak eloszlatni ezt a sötétséget. Ezt a csodálatraméltó munkát végzi a Szentlélek a szívben. A fizikai szem operációjánál is érzékenyebb munka ez. Úgy kell végeznie a Szentléleknek, hogy a legkisebb mértékben se sértse az ember szabadságát, a leghalványabban se próbálja őt kényszeríteni, ne keltse fel szükségtelenül az ellenállását. Meggyőznie kell az embert, nem pedig legyőznie. Erre csakis erkölcsiségében tökéletes isteni lény képes, aki maga a szeretet.

A Szentlélek meggyőző munkája feddésként érvényesül, amikor a saját bűneinkkel szembesít. Úgy feddeni a büszke, önigazolásra hajlamos embert, hogy ezt elfogadja, hogy meghajoljon a feddés igazsága előtt és bűnbánatra jusson, ez isteni tudomány. Mi emberek is csak a Szentlélek által, csakis az ő együttműködése által tudunk így, ilyen eredményesen feddeni, ha szükséges.

A lelkiismeret az erkölcsi ítélőképesség „szerve” az emberi lélekben. A bűneset óta az eltompult, „*megfertőztetett*” lelkiismeretben (Tit 1,15) munkálkodik a Szentlélek, az ember belső szemét „*keni meg szemgyógyító írral, hogy lásson*” (Jel 3,18).

„A lélek templomának minden zuga beszennyeződött többé vagy kevésbé, ezért megtisztításra szorul. A lelkiismeret pókhálóval beszótt legbelsőbb részeibe is be kell hatolnia a világosságnak.” (Ellen G. White: *Mind, character and personality [Gondolkodás, jellem és személyiség]*, I. köt., 327. o.)

Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz a bűnről”?

2

Jn 16,9 | ...bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem.
 Vö. **Lk 15,17–18** | [A tékozló fiú] magába szállt, és mondta:
 Az én atyámnak mily sok bérese bővülködik kenyérben, én pe-
 dig éhen halok meg! Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt
 mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened.

.....
 .....
 .....

További magyarázatában arról szólt Jézus elsődlegesen, hogy miként fogja kísérni a Szentlélek meggyőző munkája az apostolok igehirdetését. A Jézust elutasító és megtagadó izraelitákat mindenekelőtt arról a nagy bűnükéről kellett meggyőzni, hogy nem hittek Jézusban mint Messiásban, hanem megölték Őt. Az apostolok a Szentlélek által tudták nyíltan, határozottan, ugyanakkor Isten kegyelmét is felkínálva megfeddeni kortársaikat: *„Ti azt a Szentet és Igazat megtagadtátok, és kívántátok, hogy a gyilkos ember bocsáttassék el nektek. Az élet Fejedelmét pedig megöltétek, akit Isten feltámasztott a halálból... Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek!”* (Ap csel 3,14–15.19)

Minden korban és minden egyén esetében más és más konkrét bűnöket fedd meg a Szentlélek. A törvényszerűségek azonban azonosak. Mindig *„magunkba szállásra”*, önmagunkkal való őszinte, igazságos szembenézésre készítet a Lélek. Továbbá arról győz meg, hogy nem csupán felebarátaink, illetve önmagunk ellen cselekedtünk gonoszt, hanem mindenekfelett Isten,

a szeretet Istene, a mi Teremtőnk és Megváltónk ellen vétkezünk.

Ilyen mélységű, ennyire tisztán látó bűnbánatra egyedül csak a Szentlélek tud elvezetni bennünket. És az igazi bűnbánathoz az is hozzátartozik ezenfelül, hogy az emberben vágy fakad a tisztaság és a győzelem iránt.

„Ha a szív enged Isten Lelke befolyásának... határozott meggyőződés lesz úrrá szívéen-lelkén. Érzékeli az örökkévaló Isten tökéletesen igaz jellemét, és megretten attól a gondolattól, hogy bűnnel terhelten, tisztátalanul kell megállnia a szívek Vizsgálója előtt. Látja Isten szeretetét, a szentség szépségét, a tisztaság örömét, vágyakozik arra, hogy megtisztuljon és helyreállítsa a mennyel való közösségét... Saját erőnkéből nem tudunk ilyen megbánásra jutni.” (Ellen G. White: *Krisztushoz vezető lépések*, 22–23. o.)

3

Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz az igazságról”?

Jn 16,10 | ...igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem.

Vö. **1Thess 2,13** | Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét, aminthogy valósággal az is.

.....

.....

.....

Az apostolok kortársait arról az igazságról kellett meggyőzni, hogy a feltámadt Jézus visszatért a mennybe, ott él, mint az ő kegyelmes Közbenjárójuk, Üdvözítőjük, és onnét fog visszatérni.

A jelenvaló igazság koronként változik, a megváltási terv előrehaladó beteljesedésének megfelelően. A lényeg azonban itt is ugyanaz, mint minden időben. Láthatatlan, természetfeletti valóságokat csak a Szentlélek meggyőző munkája alapján tud az ember realitásként elfogadni. Csakis a Szentlélek által tudjuk felismerni a Szentírás belső logikáját, isteni megbízhatóságát. Amint érzékeljük igazságát és a természetfeletti kinyilatkoztatást a közvetlenül ellenőrizhető dolgokban, bizonyos igazságnak tudjuk elfogadni kijelentéseit a nem látható, emberi értelemmel nem ellenőrizhető, sőt fel sem fogható dolgokat illetően is.

Akiket a Szentlélek *meggyőz az igazságról*, azok az alábbiak szerint fognak viszonyulni a Bibliához:

„A Bibliában találjuk meg cselekedeteink egyedüli biztos irányelveit. Ez Isten akaratának írásba foglalása, az isteni bölcsesség kifejezése. Feltárja az emberi értelem előtt az élet nagy kérdéseit, és mindazok számára, akik gondosan ügyelnek szabályaira, tévedhetetlen vezetőnek bizonyul. Megőrzi őket attól, hogy életüket rosszul irányított erőfeszítések következtében elpazarolják. Isten kinyilatkoztatta akaratát, balgaság tehát kétségbe vonni azt, ami az ő szájából származik. Miután a végtelen Bölcsesség szólt, emberi kételynek nincs helye, sem ingadozásnak az Ő szavához való igazodást illetően.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pál utolsó levele c. fejj.)

Mit jelent az, hogy a Szentlélek „meggyőz az ítéletről”?

Jn 16,11 | ... ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.

Vö. **Jel 11,15.17–18** | A hetedik angyal is trombitált, és nagy szózatok lettek a mennyben... Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál és aki eljövendő vagy, mert a te nagy hatalmadat kezedhez vetted, és a te országlásodat elkezdted. Megharagudtak a népek, eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, hogy jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak, és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.

.....
 .....
 .....

Az apostolok kortársai számára az volt a jelenvaló igazság az ítélet tekintetében, hogy Sátánt és birodalmát döntő csapás érte Krisztus kereszthalálával, hogy csak egy „kevés idő” van hátra még, míg a Gonosz hatalma és létezése örökre megszűnik, megsemmisül (vö. Jn 12,31; Jel 12,10.12).

Ma az a jelenvaló igazság az ítélettel kapcsolatban, hogy a végső egyetemes ítélet is megkezdődött már: „*eljött Isten ítéletének órája*” (Jel 14,7). Az *ítélet* szó hallatán nekünk rendszerint komor gondolataink támadnak. Az utolsó ítélet azonban a végső, isteni szabadítás kapuja. A valóságban hálaadásra ad okot és a reménység záloga, hogy Isten tökéletesen igazságos ítélettel lezárja a bűn történelmét, megsemmisíti a bűnt, és a megtérni

nem akaró bűnösöket örökre, a bűn Szerzőjével együtt. Ezzel egyidejűleg megadja szolgáló jutalmát: örök életet ad nekik, és az újjáteremtett föld örököséivé teszi őket.

Az a kijelentés tehát, hogy a Szentlélek meggyőz az ítéletről, azt jelenti, hogy meggyőz a végső szabadítás reménységéről. Az üdvösség reménysége nélkül nem tudnánk megvívni hitharcunkat. Az üdvösség végcélja nem lehet bizonytalan a számunkra. Láthatárunkon ott kell fénylenie – reális valóságként – a nagy ígéretnek: „*Új eget és földet várunk, az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakozik.*” (2Pt 3,13) A végső üdvösség ma még láthatatlan, képzeletünkkel is alig megragadható csodálatos dolog számunkra. Csakis a Szentlélek tud meggyőzni arról, hogy a rá vonatkozó isteni ígéretet „*hívek és igazak*” (Jel 21,5; 22,6).

„Jézusra kell tekintened, a létra tetején ragyogó dicsőségre kell szegezned a tekintetedet. Csakis Krisztus által biztosíthatod magadnak a mennyet, ahol minden tiszta, szent, békés és áldott lesz... El kell jutnod oda! Bármit veszítesz idelent, tökéld el, hogy bizonyosan el akarod nyerni az örök életet!” (Ellen G. White: *Bizonyágtételek*, VIII. köt.)

Hogyan értik félre sokan Jézus kijelentését a Szentlélek elleni bűnről?

Mt 12,31–32 | Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más-világon meg nem bocsáttatik.

.....
.....
.....

Jézus azt hangsúlyozta – mielőtt a Szentlélek elleni bűn megbocsáthatatlanságáról szólt volna –, hogy *„minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek”*. Ezzel azt mondta ki, hogy nem létezik olyan fajta bűn, amely ne lenne megbocsátható, ha az ember engedi, hogy a Szentlélek bűnbánatra vezesse őt, és Krisztus áldozatába vetett hittel Isten bocsánatáért folyamodik. Tévesen gondolják tehát egyesek, hogy bizonyos fajta bűnök a megbocsáthatatlan bűn kategóriájába tartoznak: pl. ha valaki a Szentlélek munkáját az ördögtől valónak jelenti ki (esetleg tudatlanságból, az *„ösztoke ellen rugódozva”*, vagy meggondolatlan indulatosságból), továbbá bizonyos súlyos törvényszegések, mint az ölés, az öngyilkosság, a házasságtörés stb. Jézus azonban éppen azt hangsúlyozza, hogy nincs olyan fajta bűn, amely önmagában megbocsáthatatlan lenne. *„Még az Emberfia ellen való káromlás”* sem az – jelentette ki. Isten felkínálta a bűnbocsánat kegyelmét még Krisztus megtagadóinak és gyilkosainak is (lásd Ap csel 3,13–19).

Mások azt gondolják – Zsid 6,4–6-ra és 10,26–29-re hivatkozva –, hogy a *tudatos vétkezés*, a *szándékos bűn* a Szentlélek elleni bűn. Jól meg kell figyelni azonban, hogy milyen tudatos vagy szándékos vétkezésről van szó ezekben az igeszakaszokban. Arról az esetről szólnak ezek az igék, amikor valaki *„önmagának feszíti meg Isten Fiát és meggyalázza Őt”* (6,6), amikor valaki *„Isten Fiát megtapossa, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett [utóbb] tisztátalannak tartja, a kegyelem Lélkét bántalmazza”* (10,29).

Tudatosan vétkezünk ugyanis minden olyan esetben, amikor ellene állunk a Szentlélek belső óvásának és a természetünknek, ha a kísértés vonzásának engedve belemegyünk a vétkezésbe. Ez sajnos ismételten megtörténhet, noha az egészséges keresztény életnek nem lehet jellemzője a folytonos vétkezés. Irgalmas Istenünk azonban különbséget tud tenni a teljes szívből való lázadás, szembefordulás, elutasítás, valamint a hitetlenkedés, könnyelműség és meggyengülés között. Ezek is súlyos kártételt jelentenek, ezekkel is megbántjuk Istent, de önmagukban – Isten hosszútűrése és nagy kegyelme folytán – még nem végzetesek.

Jézus különbséget tett Péter tagadása és Júdás árulása között. Nem tévesztette meg Saulus, illetve Pál gyilkos indulattól hevített üldöző szenvedélye, meglátta mögötte az igazságot szerető, hűségre, becsületességre készsége szívét. Nem tévesztette össze az „ösztóke ellen rugódozást” (Ap csel 9,5) az eltökélt elutasítással és az igazsággal szembeni gyűlölettel. Emberi szem nem képes meglátni az ilyen különbségeket tévedhetetlen bizonyossággal, Isten azonban soha nem téved a szívek indítékai és titkai megítélésében, amint az alábbi ige is tanúskodik erről: *„Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket, ha hitetlenkedünk, ő hű marad, ő magát meg nem tagadhatja.”* (2Tim 2,12–13) Amíg egy ember szembefordítható bűnös tettével a Szentlélek munkája által, addig semmilyen fajta bűn nem megbocsáthatatlan, akár tudva, akár tudatlanul követte el, *„mert Isten a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, és a megrepedt nádat nem töri el”* (Ésa 42,3).

Miben áll tehát a Szentlélek elleni bűn?

1Jn 5,16–17 | Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak,

aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn, nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. Minden igazságtalanság bűn, de van nem halálos bűn is.

Péld 1,24–25.28–30 | Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztettem kezemet, és senki eszébe nem vette, elhagyátok minden tanácsomat, feddéssel nem gondoltatok... Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg, keresnek engem, de meg nem találják. Azért, mert gyűlölték a bölcsességet, és az Úrnak félelmét nem választották.

.....
.....
.....

„A hitelenségre hajló gonosz szív igazságként tünteti fel a hamisságot, azonfelül csökönyösen ragaszkodik ehhez az állásponthez, bármilyen bizonyítékot szolgáltatnak is neki... [Egyesek] addig járnak a maguk csiholta szikrák fényében, míg csak istenkáromlással nem illetik akár a legszentebb befolyásokat, melyek a mennyből valaha is alászálltak. Olyan ösvényre lépnek rá, amelyik éjféli sötétségbe vezet...

Olyan hatalom ellenőrzése alá helyezik magukat, amelyről vakságukban mit sem tudnak. Azzal a Lélekkel szegülnek szembe, aki vezetni tudná, felvilágosítani, megmenteni tudná őket. Olyan bűn ösvényét tapossák, amelyre nem lehetséges a bűnbocsánat, sem ebben, sem az eljövendő életben.

Nem azért, mert a bűn bármilyen mértéke ki tudná meríteni Isten könyörületét, hanem mert a büszkeség és

makacs csökönység arra vezeti őket, hogy Isten Lelke ellenére cselekedjenek, és olyan álláspontot foglaljanak el, ahol már a Lélek semmiféle megnyilvánulása sem tudja meggyőzni őket tévedésükről. Az ilyenek nem hajlandók lemondani konok akaratukról...

A Szentlélek elleni káromlás bűne nem valami hirtelen szóban vagy cselekedetben rejlik, hanem az igazság és annak bizonyítékai elleni merev, konok ellenállásban.” (Ellen G. White: *1888-as anyagok/Kiben bízhatunk*, II. köt., 912–913. o.)

„Legyen szó bármilyen büntetről, ha az ember megbánja és hisz, Krisztus vére minden vétket lemos, de aki elveti, visszautasítja a Szentlélek munkáját, olyan helyzetbe kerül, ahol nincs számára megbánás és hite jutás. Isten munkálkodik Lelke által a szíven, s ha az ember szándékosan elutasítja és Sátántól valónak minősíti, akkor azt a csatornát vágja el, amelyen keresztül Isten érintkezni tud vele. Amikor valaki végérvényesen elveti a Szentlelket, Isten többé semmit sem tehet érte...

Nem Isten vakítja meg az emberek szemét, nem ő keményíti meg a szívüket. Világosságot küld nekik, hogy belássák tévedéseiket, s biztonságos ösvényen vezethesse őket. E világosság elvetése miatt vakul meg a szem, és keményedik meg a szív. *A folyamat gyakran fokozatos, és szinte észrevehetetlen.* Isten szavából, szolgálai által, vagy Lelkének közvetlen tevékenysége révén kapjuk a világosságot, de ha egyetlen fénysugarát is figyelmen kívül hagyjuk, a lelki felfogás részlegesen eltompul, és a világosság következő megnyilatkozását már kevésbé érzékeljük. Így növekszik a sötétség, míg végül az éj sötétje telepszik a lélekre.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 272–273. o.)

A Szentlélek elleni bűn tehát nem egyetlen bűn, hanem egy folyamat vége, a Szentlélek igazságról meggyőző és bűnbánatra készítető munkája sorozatos visszautasításának a végső betetőzése. Különbséget kell tennünk a Szentlélekkel szembeni ellenállás, a Szentlélek megszorítása, a Szentlélek elleni vétkezés és a Szentlélek elleni bűn végérvényes állapota között. Isten türelme, szeretete határtalan, soha nem fogy ki, az emberi szív megtérő képessége viszont véges. Senki se könnyelműsködjön tehát Isten hosszútűrésében bízva. A Szentlélek iránti minden egyes ellenszegülés kockázatos, és mindenekelőtt önmagunk ellen irányuló vétkek. Nem véletlenül int így az ige: „*Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.*” (Zsid 3,7–8)

•

*Az e heti adomány a szociális osztályt támogatja.
– Hozzájárulás a rászorulóknak anyagi vagy természetbeni támogatásához.*

7. tanulmány – február 18.

A Szentlélek szerepe az újjászületés művében

Milyen kifejezéssel mutatott rá Jézus arra, hogy az újjászületés a Szentlélek munkája által valósul meg?

1

Jn 3,3.5.8 | Felelt Jézus és mondta néki: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát... Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába... A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született.

.....

.....

Az *újjászületés*nek fordított eredeti bibliai szó kettős értelmű, 'felülről születés'-t is jelent, tehát eleve utal Isten munkájára. Ezenkívül *Lélektől születés*nek is mondja Jézus ezt a nagy belső lelki fordulatot. Végül nevezetes hasonlata is egy szójátékot tartalmaz az eredeti szöveg szerint. A szelet és a Szentlelket ugyanis ugyanaz a szó (*pneuma*) jelöli a görög nyelvben. Jn 3,8-at tehát így is érthetjük, illetve fordíthatnánk: „*A Lélek fúj és annak zúgását hallod...*”

2

Folyamat vagy esemény a megtérés?

2Kor 5,17 | Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden. Vö. **Jn 3,8**

.....

.....

Ellen G. White *Jézus élete* c. könyvében találjuk a legpontosabb és legszebb leírást az újjászületésről:

„A szél zúgása hallható a fák ágai között, a levelek és virágok zizegésében, mégis láthatatlan. Senki sem tudja, hogy honnan jön és hová megy. Ilyen a Szentlélek munkája is az emberi szívben. Ez a lelki folyamat éppoly kevéssé magyarázható meg, mint a szél zúgása. Van, aki egyáltalán nem tudja meghatározni megtérése pontos idejét, helyét és egyes körülményeit, mégis megtért ember. Amilyen láthatatlanul hozza létre az Úr a szél zúgását, éppoly láthatatlanul gyakorol állandó hatást a szívre is. Egyesek lelkében – néha teljesen öntudatlanul – lassan-lassan olyan benyomások keletkeznek, amelyek Krisztushoz vonzzák őket. Ezeket a benyomásokat a lélek rendszerint az elmélkedés, a Szentírás olvasása, vagy Isten Igéjének hallása által nyeri. Amikor azután az isteni befolyás mindig erősebb és közvetlenebb lesz, végül a lélek hirtelen és örömmel adja át magát Istennek. Sokan ezt hirtelen megtérésnek nevezik, pedig a valóságban Isten Lelke hosszú és türelmes munkálkodásának a következménye. A szél maga láthatatlan, de hatásai láthatók, érezhetők. Így nyilatkozik meg

a Szentlélek munkálkodása is a megtért lélek minden cselekedetében.” (Nikodémus c. fej.)

Az újjászületés eseményben végződő folyamat. Az újjászületés eseménye maga akkor történik meg, amikor a lélek „*hirtelen és örömmel adja át magát Istennek*”. Ez az ember döntése. Ezt a döntést azonban a Lélek hosszú és türelmes előkészítő munkája előzi meg. Amiképpen nincs két egyforma egyéniség, ugyanúgy nincs két egyforma újjászületés sem. A Szentlélek előkészítő munkája sokszor igen hosszadalmas, olykor már a gyermekkor éveitől felfedezhető, máskor viszonylag gyorsan, vagy egészen rövid idő alatt is célba érhet a Szentlélek előkészítő munkája.

Milyen jellegzetes kifejezéssel utalt még Jézus a Szentlélek újjászületést előkészítő munkájára?

3

Jn 6,44 | Senki sem jöhet énhozzám [másképpen], hanem ha az Atya vonja őt.

Jn 12,32 | Ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.

.....

.....

Az Atya és a Fiú „*vonzása*” a Szentlélek emberi szívben végzett munkája által valósul meg. Jn 6,44 kijelentése nem úgy értendő, hogy az Atya egyeseket vonzana, másokat pedig nem, hanem úgy, hogy mindig előzménye van annak, ha valaki Jézushoz megy: a Szentlélek általi vonzás áll a háttérben.

„Ugyanaz az isteni erő, amely a természetet uralja, hat az emberi szívre is, kimondhatatlan vágyat ébresztve benne olyasvalami után, amije nincs. E világ kincsei nem tölthetik be vágyait. Isten Lelke munkálkodik benne, hogy olyan javak után törekedjen, amelyek egyedül nyújthatnak a léleknek békét és nyugalmat. Ezek: a Krisztussal való közösség, az életszentség öröme. Az Üdvözítő látható és láthatatlan befolyásával folytonosan munkálja az emberi lelket, hogy a bűn örömeitől elvonja és a végtelen öröm forrásához vezesse... Ti, akik teljes szívetekből valami annál jobb után vágyakoztok, mint amit e világ nyújthat, ismerjétek fel e vágyban Isten hívó szavát.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Bűnbánat c. feje.)

Milyen érzékeny és csodálatos munkája a Szentléleknek a belső vonzás, amely mindig csak annyit halad előre, amennyit az ember a saját szabad választásával enged neki! „*Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.*” (2Kor 3,17) Ha az ember ellenáll, a Szentlélek visszahúzódik, de nem adja fel türelmes fáradozását, kivéve azt az esetet, ha az ember teljesen visszautasítja belső bizonyágtevését. Amikor azt látjuk, hogy a Lélek így küzd egy ember megtéréseért, támogassuk a munkáját buzgó, együttérző, állhatatos imádsággal!

4

Hogyan hangsúlyozza az Írás, hogy egyedül a Szentlélek által ismerhetjük fel Krisztusban személyes Üdvözítőnket?

Mt 16,15–17 | Mondta nekik [Jézus]: Ti pedig kinek mondotok engem? Simon Péter felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Felelvén Jézus, mondta neki: Boldog vagy Simon, Jónának

fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.

1Kor 12,3 | Azért tudotokra adom néktek, hogy... senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szentlélek által.

1Kor 2,12 | Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

.....

.....

„A Péter által megvallott igazság az ember hitének alapja. Maga Krisztus jelentette ki, hogy ez az örök élet (Jn 17,3). ...Az ember önmagától sohasem juthat el Isten ismeretére... Egyedül a fiúság Lelke jelentheti ki nekünk Isten mélységes titkait... A tény, hogy Péter felismerte Krisztus dicsőségét, annak bizonyítéka volt, hogy »Istentől tanított« volt.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 357. o.)

Krisztus testtételezésében, halálában, feltámadásában és közbenjáró szolgálatában a megváltás legmélyebb, legcsodálatosabb titkai tárulnak fel. Csak a Szentlélek által képes felfogni, csodálni és befogadni az ember Isten minden emberi képzeletet felülmúló szeretetét, amely Krisztus áldozatában tárul fel.

„A keresztről áradó fény nyilvánvalóvá teszi Isten szeretetét. Szeretete vonz hozzá. Ha nem állunk ellene ennek a vonzásnak, akkor a kereszt lábához vezet bennünket... Ekkor Isten Lelke hit által új életet hoz létre a lélekben. A gondolatok és a vágyak összhangba kerülnek Krisztus

akarataival. A szívet és az értelmet újjáteremti önmaga kép-
mására, azt munkálva bennünk, hogy mindent alárendel-
jünk néki. Isten törvénye ekkor a szívbe és az elmébe író-
dik, és Krisztussal együtt mondhatjuk: »Hogy teljesítsem
a Te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem.« (Ellen G.
White: *Jézus élete*, 140. o.)

5

*Mikor jöhetnek létre tehát valódi újjászületések az egyház
megtérésre hívó szava nyomán?*

Jel 22,17 | A Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jöjj! És aki
hallja, mondja: Jöjj! Aki szomjúhozik, jöjjön el, és aki akar-
ja, vegye az élet vizét ingyen. (*Pontosított fordításban idéztük
az ígét.*)

Mk 4,26–27 | Úgy van az Isten országa, mint amikor az em-
ber beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel, éjjel és nappal,
a mag pedig kihajt és felnő, maga sem tudja, miképpen.

.....
.....
.....

A „menyasszony” az egyházat jelképezi. Az egyház, illetve
az egyes hívők bizonyágtévő, hívó szava csak akkor hatásos, ha
kapcsolatban állnak Isten Lelkével, ha velük együtt a Szentlélek
is mondja a megszólított embernek belül, a lelke mélyén: „Jöjj!”

„Amilyen a földi, olyan a lelki magvetés is. A szív tala-
jának előkészítése és a magvetés az igazság tanítójának fel-

adata. De az a képesség, amely életet teremt, egyedül Istentől származik. Van egy határ, amelyet az ember nem léphet túl. Az Igét nekünk kell hirdetnünk, de az a hatalom, amely a lelket megeleveníti, igazzá teszi és hálaadásra indítja, nem a mienk. Emberi erőnél nagyobb az az erő, amelynek igehirdetésünket kísérnie kell. Csak Isten Lelke által lesz az Ige »élő és ható«, örök életre megújító hatalommá. Ezt akarta Krisztus megértetni tanítványaival. Megmagyarázta nekik, hogy önmagukban semmi olyan képességük nincs, amellyel eredményessé tehetnék munkájukat. Csakis Isten csodatevő hatalma által lesz az Ige hatékonyná.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, Amíg a magból termés lesz. c. fej.)

Az újjászületés megpecsételése a keresztség. Milyen mértékben nyeri el a Szentlélek közösségét a megtérő ember keresztsége nyomán?

Mt 3,16–17 | Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijött a vízből, és ímé az eget megnyilatkoztak néki. Látta Isten Lelkét alájönni mint egy galambot és őreá szállani. És ímé egy égi hang ezt mondta: Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm.

Ap csel 2,38 | Péter pedig mondta nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára, és veszite a Szentlélek ajándékát.

.....

.....

„Amit Isten Jézusnak a Jordánnál mondott: »Ez amaz én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm« (Mt 3,17) – az egész emberiségnek szól. Isten Jézushoz mint a mi képviselőnkhez szólt. Nem dob el minket bűneinkkel, gyengeségeinkkel, mint értékteleneket. »Megajándékozott bennünket ama Szeretettben.« (Eféz 1,6) A dicsőség, amely Krisztuson megnyugodott, Isten irántunk való szeretetének is záloga... A megnyílt kapukon át Megváltónk fejére hulló fény ránk is árad... A hang, amely Jézushoz szólt, minden hívő léleknek mondja: ez amaz én szeretett gyermekem, akiben én gyönyörködöm». (Ellen G. White: *Jézus élete*, A keresztség c. fejezet)

A keresztség nyomán úgy nyerjük el a Szentlelket, mint a „*fiúság Lélkét*” (Gal 4,6; Eféz 1,13), vagyis, mint annak a hatalmas kiváltságnak a megpecsételését, hogy Isten fiává fogadott. Ezáltal valósul meg a tényleges belső szövetség Isten között és közöttünk. A Szentlélek ezért úgy fog munkálkodni bennünk ezentúl, mint Isten fiaiban, akik saját szabad választásunkkal kértük Őt, hogy tisztítsa meg jellemünket minden bűntől, és a maga képmására formáljon át minket. Krisztus keresztsége előkép és ígéret számunkra. A Szentlélek mindenkin „*megnyugszik*”, aki őszinte megtéréssel kereszttelkedik meg.

Az e heti adomány az irodalmi alapot támogatja.
– Hozzájárulás a Bibliaiskolák Közössége Könyvkiadónál
megjelentetett kiadványok és a kiadó
működési költségeihez.

A Szentlélek és az imádság

Mi az imádság lényege? Mi az oka annak, hogy egyedül a Szentlélek által jöhet létre tényleges kapcsolat Isten és ember közt?

1

Jn 4,24 | Isten Lélek, és akik őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják őt.

Mt 6,6 | Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van, és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet [válaszol] néked nyilván.

.....
.....
.....

Az imádság Isten és ember lélekben való találkozása. A lehető legegyszerűbben, minden technikai eszköz vagy berendezés nélkül létrejön az összeköttetés menny és föld, Isten és ember között az imádság idején, noha ez az elképzelhető legnagyobb távolság fizikai és lelki értelemben egyaránt. Egyetlen titka van ennek: a Szentlélek. Isten mindenütt jelenvalósága ugyanis mindenkor a Szentlélek által valósul meg, és az ember is csak a Lélek által tudja érzékelni Isten láthatatlan, de valóságos jelenlétét.

Isten olyanokat keres az Ő imádóiu, akik „lélekben és igazságban” imádják Őt (Jn 4,23). Olyanokat tehát, akik az Ő nyilvánkozott igazsága iránti engedelmisséggel és a Szentlélek által imádják Őt. Csak beszélni, csak kéréseket sorolni az imádságban – Istennel való lelki találkozás nélkül – nemcsak haszontalan, de bántó is Isten számára. Erre vonatkozóan hangzottak el Jézus óvásai: „*Mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg.*” (Mt 6,7) „*Ez a nép szájával közelget hozzám, ajkával tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem.*” (Mt 15,8)

„Sok fárasztó ima hangzik el, amelyek jobban hasonlítanak az Úr előtt tartott előadáshoz, semmint könyörgéshez.” (Ellen G. White: *Az evangélium szolgálói*, 176. o.)

„Istent nem érdekli sem a hang szépsége, sem az imádkozó mégoly nyilvánvaló átélése és buzgósága, ha a könyörgés nem a Lélek által szól... Csak az az imádság száll fel az égig, melyet a Lélek erejében bocsátunk útnak.” (John Bunyan: *Imádkozom lélekkel és értelemmel, Sola Scriptura*, 2002/4.–2003/1., 59–60. o.)

Ne kezdjünk hát addig beszélni imádságunkban, míg nem csendesedtünk el belül, amíg nem tudatosítottuk magunkban Isten jelenlétét Jézus ígérete alapján, és nem vettük hitben komolyan, hogy most személyes kapcsolatba lépünk Istennel, a Szentlélek által.

2

Milyen további okot jelöl meg Pál apostol, amely miatt a Szentlélek segítségére van szükségünk imádkozásunk folyamán?

Rm 8,26 | Hasonlóan pedig a Lélek is segítségére van erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk, de maga a Lélek esedezik miérettünk, kimondhatatlan fohászokodásokkal.

Jer 29,13 | Kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

.....

.....

.....

.....

„Krisztus, a mi Közbenjárónk, és a Szentlélek szüntelenül munkálkodik az ember érdekében. De a Lélek nem úgy könyörög értünk, mint Krisztus, aki a világ megalapítása óta kiontott vérére hivatkozva kér kegyelmet számunkra. A Lélek szívünkben munkálkodik, mintegy kihozza lelkünkől a könyörgést, a bűnbánatot, a hálaadást, a dicséretet. A magasztalás, amely ajkunkon fakad, a Lélek munkájának az eredménye, aki megmozgatja a szív húrjait, aki szent emlékeket ébresztve megszólaltatja a szív muzsikáját.” (Ellen G. White: 50. kézirat, 1900)

John Bunyan a következőképpen részletezi, hogy mennyi erőtlenség miatt kell a Lélek segítségét igényelnünk imáinkhoz:

A) „Egyedül a Lélek tudja megmutatni az embernek a maga természet szerinti nyomorúságát, és így az imádság állapotába helyezni őt. Minden szó, amely nem nyomorúságunk tudatából fakad, üres fecsegés. Ó átkozott képmutatás, mely ott rejtőzik

a szívek mélyén, még imádkozás közben is, hogy hiábavalóvá tegye az emberek imáit, pusztán csak azért, mert nincsenek tudatában saját nyomorúságuknak! De a Lélek úgy munkálkodik, hogy szeretettel feltárja az emberi lélek előtt önnön nyomorúságát, rámutat annak mibenlétére, várható következményére, s emez állapot tarthatatlanságára... Így ki tudja munkálni, hogy az ember az Ige szerint folyamodjon – őszintén, tudatosan, szeretettel és átérzéssel – imádságban Istenhez.

B) Ha az emberek látják is bűneiket, nem imádkoznak, ha a Lélek nem segíti őket... Amikor valaki ráébred bűnére és Isten ítéletére, olyankor nehéz rábírni, hogy imádkozzon, mert a szívében azt mondja, nincs remény, hiába is keresné Istent (Jer 2,25; 28,12). Olyan gonosz, olyan elvetemült, olyan átkozott teremtmény vagyok – mondja –, hogy Isten sohasem tekintene rám. Ekkor jön a Lélek, aki megsejteti vele a bűnbocsánat kegyelmét, s ezzel megerősíti és bátorítja az Isten felé való közeledésre, hogy végre fel merje emelni tekintetét Istenhez...

C) Amint a szívet a Léleknek kell felemelnie, hogy helyesen tudjon imádkozni, úgy neki is kell fenntartania, hogy helyesen végezhesse be könyörgését. Mert az imádság akkor élő, ha a szív mindvégig megmarad Isten közelségében. Milyen nehéz volt Mózesnek ima közben szüntelenül Istenhez emelnie a kezét, de mennyivel nehezebb, hogy mindvégig benne legyen a szíve is! (1Móz 17,12).

...Mert ha imába kezdek, a szívem oly kedvetlenül indul Isten felé, és amikor Istennél időzik, oly kellenetlenül marad meg nála, hogy sokszor azért kell könyörögnöm imádságomban, hogy Isten ejtse foglyul és maga helyezze el a szívemet Krisztusban, s Ő legyen az is, aki megtartja benne... Hála a kegyelemnek, a Lélek segít a mi erőtlenségeinken (Zsolt 86,11).” (I. m., 59–61. o.)

Mit értünk azon, hogy „kimondhatatlan [ki nem mondott] fohászkodásokkal” könyörög a Lélek értünk, illetve bennünk?

3

Zsolt 5,2 | Uram, figyelmezz szavaimra, értsd meg az én sóhajtásomat!

.....

.....

.....

Jó dolog hangosan kimondott szavakkal imádkozni, amikor egyedül, a belső szobánkban könyörgünk Istenhez, mert komolyabban, tiszteletteljesebben, összeszedettebben tudunk Hozzá fordulni. Jézus is hangosan imádkozott magányos imádságainál – tanítványai, akik az ima helyén keresték őt, vagy a közelében voltak, míg imádkozott, ezért is hallhattak, valamint tudtak megörökíteni bizonyos részleteket könyörgéseiből (Lk 11,1; 22,41; Jn 17. fej.)

Mindazáltal vannak olyan mélységei az imádságnak, amelyek „kimondhatatlanok”: belső szívbeli vívódások, esedezések, fohászkodások. Ezeket a lélek legmélyéből feltörő könyörgéseket is a Lélek fakasztja fel szívünkben:

„Nyomorúságos az imánk, ha csak szavakból áll. Az igazán könyörgő ember nem tudja kifejezni a szájával vagy a tollával a kimondhatatlan vágyakat, érzéseket, szeretetet és sóvárgást, melyek imádságában Istenhez szállnak. A legigazabb imák gyakran nem is szavakból, csak sóhajokból állnak, s az elhangzó szavak is csupán szegényes és felszínes megjelenítői az imádkozó szívének, életének és lelkének.” (Bunyan, i. m., 61. o.)

Milyen mércét állít fel az apostol a helyes imádkozást illetően?

1Kor 14,15/a | Hogy van hát? Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is.

.....

.....

.....

A Lélek általi imádkozás nem azt jelenti, hogy ki kellene kapcsolnunk az értelmünket, illetve a gondolkodásunkat, amikor imádkozunk. Ellenkezőleg, az értelem inkább felfokozottan működik az igaz imádság idején. Az imádkozó tudatosan idézi emlékezetébe Isten ígéreteit, az Igével ellenőrzi gondolatait és kéréseit, beléjük kapaszkodik, rájuk hivatkozik imájában. Továbbá érzékeny meglátások, felismerések, mennyei tanácsok villannak fel az ember elméjében ima közben. Minden hitbéli cselekedetben, így az imánál is az együttműködés elvének kell érvényesülnie. A Lélek bátorít, ihlet, őszinteséghez segít az ima idején, eközben azonban a mi gondolat- és érzésvilágunknak is a legélénkebb aktivitásban kell lennie.

„Minthogy a Szentlélek segíti és vezeti az embert, amikor Isten akarata szerint imádkozik, ezért e vezetésben Isten Igéje és ígéretei jutnak érvényre... A Lélek az Ige által megszabja az imádságnak mind a módját, mind a tárgyát.. Gondold át komolyan, hogy mit akarsz. Ne tégy úgy, mint sokan, akik csak a levegőbe beszélnek, és olyasmiket kérnek, amikre valójában nem vágnak, nincs is rá szükségük. Amikor megérted, hogy mit akarsz, tarts ki mellette, és vigyázz, hogy értelmesen imádkozz.” (Bunyan, i. m., 57., 64. o.)

Miképpen nyerhetünk azonnali választ imádságunkra? Ki által történik a meghallgatásnak ez a tapasztalása is?

5

Zsolt 138,3 | Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál engem, lelkemben erő támadt.

.....

.....

„Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy sikeresen küzdjünk a bűn ellen, és keresztény jellemet fejlesszünk. Az isteni befolyások, melyek – válaszként imáinkra – hatásukat éreztetik, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Átalakult élet c. fejezet)

„Nagyon sokan vannak, akik még az áhítat idején sem nyerik el az Istennel való tényleges közösség áldásait. Túlságosan sietnek. Gyors lépetekkel haladnak át a szerető Krisztus jelenlétének körén. Időznek ugyan egy rövid ideig a szent határokon belül, de nem várják meg az Úr tanácsát. Nincs idejük arra, hogy isteni Mesterükkel legyenek... Akik így cselekszenek, azok sohasem fogják elérni a legnagyobb eredményeket, illetve mindaddig nem fogják elérni, míg meg nem tanulják az erő titkát. Időt kell adniuk maguknak arra, hogy gondolkozzanak, és bevárják testi, szellemi és lelki erejük Istentől származó megújulását. Lelkének felemelő befolyására van szükségük. Ha ezt elnyerik, friss élet fogja megeleveníteni őket. A törődött test, az elfáradt agy felüdül, és a megterhelt szív könnyebbé lesz.” (Ellen G. White: *Nevelés*, Hit és ima c. fejezet)

6

Hogyan buzdít az Ige bennünket arra, hogy tanuljunk meg a „Lélek által” imádkozni, hogy az eddiginél mélyebb tapasztalatokat szerezzünk ezáltal imaéletünkben?

Eféz 6,18 | Imádkozva minden imádsággal és könyörgéssel, minden időben a Lélek által.

Júd 1,20–21 | Ti pedig, szerettem, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.

„Mennyei Atyánk várja, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy igyunk a határtalan szeretet forrásából. Érthetetlen, hogy olyan keveset imádkozunk! (...)

Mit gondolnak vajon a mennyei angyalok rólunk, szegény, segítségre szoruló, kísértéseknek kitett emberi lényekről, hogy oly keveset imádkozunk, és oly csekély hitet tanúsítunk, noha Isten szívének végtelen szeretetével vágyakozik arra, hogy segítségünkre legyen, és kész többet adni nekünk, mint amit kérni vagy elgondolni képesek vagyunk... A föld gyermekei – akiknek olyan nagy szükségük van arra a segítségre, amit egyedül Isten adhat meg nekik – láthatóan jól megvannak Lelkének világossága, az Ő társasága és jelenléte nélkül.” (Ellen G. White: *Krisztushoz vezető lépések*, 81. o.)

„Milyen kevesen tudják, hogy mit jelent imában küzdeni Istennel! Mily kevesen tárták fel egyszer is lelküket hó vággyal Isten előtt annyira, hogy minden idegszáluk megfeszült! Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mily kevesen kapaszkodnak törhetetlen hittel Isten ígéreteibe... Most kell igyekeznünk arra, hogy megismerjük Istent, ígéreteinek igénylésével. Az angyalok minden buzgó és őszinte imát feljegyeznek. Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel való beszélgetést! (...) Időt kell szakítanunk az imádkozásra... Ha a hírnökök, akik az utolsó ünnepélyes intést viszik a világnak, nem hidegen, unottan, közömbösen kérnék Isten áldását, hanem buzgón és hittel, miként Jákób, sok olyan helyet találnának, ahol elmondhatnák: »Láttam az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem.« (1Móz 32,30)» (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 553. o.)

*Az e heti adomány
az Útjelző Alapítvány által fenntartott
internetes televízió működését támogatja.*

*– Hozzájárulás a közösség szellemiségében szerkesztett
és működtetett Light Channel Magyarország
(www.vilagossagot.hu) internetes televízió működési költségeihez.*

A Szentlélek szerepe a megszentelődés művében – a Lélek gyümölcsei

1

Mi a megszentelődés? Milyen kapcsolat van a megszentelődés és a Lélek gyümölcsei között?

Rm 6,22 | Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálóivá lettetek Istennek, és megvan a gyümölcstökö a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet.

Gal 5,22 | De a Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

1Thess 5,23 | Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, hogy a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

2Kor 7,1 | Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vívén véghez a mi megszentelésünket.

.....

.....

.....

.....

A megszentelődés azonos a „*Krisztus igazságában való részesüléssel*” (2Pt 1,3–4), azzal a folyamattal, melynek során Isten „*elémnkbe és szívünkbe írja törvényét*” (Zsid 10,16), azaz az élet minden területén és vonatkozásában mindjobban összhangba hoz bennünket Önmagával, az Ő szent törvényével. Téves az az elgondolás, hogy a megszentelődést nekünk kell megvalósítanunk egy élet folyamán – kis lépésekkel, lassú, fokozatos fejlődéssel. Amint a fenti ige is tanúsítja: „*Isten a mi megszentelőnk.*” Mi csak részesülhetünk az Ő szentségében. Azért szól mégis nekünk is a felhívás, hogy „*Isten félelmében vigyük véghez a mi megszentelésünket*”, mert Isten csak a mi szüntelen akarati együttműködésünk mellett munkálhatja bennünk a megszentelődést.

A „*Lélek gyümölcsei*”-nek megjelenése életünkben nem más, mint a megszentelődés valósága. „*Megvan a gyümölcötök a megszenteltetésre*” – írja az apostol. A Lélek gyümölcsei a gyakorlati bizonyosságai annak, hogy a megszentelődés valóban előrehalad egy keresztyén ember életében.

Ha nem mutatkoznak nálunk a Lélek gyümölcsei, akkor ez azt jelzi, hogy megrekedt a lelki fejlődésünk, a megszentelődés nem valóság az életünkben. Fel kell riadnunk az álomból, ha ezt fedezzük fel, mert ez esetben ránk szintén vonatkoznak a komoly igei intések:

„*A föld, amely beissza a gyakorta reá hulló esőt, és hasznos füvet terem azoknak, akikért műveltetik, áldást nyer Istentől. Amely pedig töviseket és bojtorjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés.*” (Zsid 6,7–8) „*Én vagyok az igazi szőlőtő, az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlőveszőt, amely énbennem gyümölcöt nem terem, lemetsz, mindazt pedig, amely gyümölcöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcset teremjen.*” (Jn 15,12)

2

Milyen kapcsolatban kell lennie a kereszténynek a Szentlélekkel ahhoz, hogy a megszentelődés az életében megvalósulhasson?

1Kor 6,19 | Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma, amelyet Istentől nyertetek, és nem a magatokéi vagytok?

Eféz 3,16–17 | Adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Lelke által a belső emberben. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben.

Rm 8,9,14 | De ti nem vagytok testben, hanem Lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé... Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.

.....

.....

.....

.....

*„A Lélek által isteni természet részesévé válik a hívő ember. Krisztus mint isteni hatalmat adta nekünk az Ő Lelkét, hogy legyőzzünk minden örökölt és ápolt gonosz hajlamot, hogy saját jellemének a képmására formálhassa át egyházát.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek” c. fej.)*

Krisztusban maradni, avagy a Lélek uralma, vezetése alatt élni egy és ugyanaz. Csakis a bennünk lakozó Szentlélek által maradhatunk Krisztusban, mert a Lélek teszi elevenné és ál-

landóvá Krisztus jelenlétét lelkünkben. Ezért Krisztus tanítása az Őbenne maradásról, a szőlőtöke és a szőlővesszők hasonlata révén, a Szentlélek általi *folyamatos kapcsolat* fontosságát kívánja a szívünkbe vésní.

A Lélekkel való időnkénti, alkalmankénti tapasztalatunk még nem fog gyümölcsstermést eredményezni. A gyümölcs csak akkor érik be a szőlővesszőn, ha folyamatosan a tőkén marad, sőt egészen összeforr vele. A szagotott vonallal ábrázolható hitélet nem tudja meghozni a Lélek gyümölcsseit.

„A szőlővessző élő összeköttetése a szőlőtővel... nem véletlen, alkalmi összeköttetés vagy érintkezés, mert a szőlővessző a szőlőtöke részévé válik... *Krisztusban maradni azt jelenti, hogy Lelkét állandóan elfogadjuk, és fenntartás nélkül átadjuk magunkat szolgálatára...* Miként a szőlővessző megszakítás nélkül szívja a nedvet az élő szőlőtőből, úgy kell nekünk is Jézusba kapaszkodnunk... Ha az Isten Fiába vetett hit éltet bennünket, akkor a Lélek gyümölcssei ennek megfelelően fognak mutatkozni az életünkben: egyetlen gyümölcs sem fog hiányozni.

Habár a beoltott hajtás külsőleg érintkezik a szőlőtővel, mégis lehetséges, hogy nincs meg az élő összeköttetés. Ilyenkor a vessző nem növekszik, nem terem gyümölcsöt. Hasonlóképpen lehetséges látszólagos összeköttetés Krisztussal is, anélkül, hogy vele hit által igazán egyesültünk volna. Emberek az egyház tagjává lehetnek a hitvallásuk alapján, de csakis a jellemük és a viselkedésük fogja megmutatni azt, hogy valóban egyesültek-e Krisztussal. Ha nem teremnek gyümölcsöt, akkor a rossz szőlővesszőhöz hasonlóan elszáradnak és elpusztulnak.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” c. fej.)

3

Milyen két jellegzetes lépésben fejti ki tevékenységét a Szentlélek lelkünkben, ha bennünk lakozhat?

Fil 2,13 | Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jókedvéből.

.....

.....

.....

A Szentlélek először mindig az *akarást* munkálja bennünk, ami azt jelenti, hogy világosságot és készítő ösztönzéseket ad nekünk a jó melletti döntéshez. Nem munkálkodik tovább bennünk addig, míg be nem várja személyes döntésünket. „*Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság*” – olvassuk az Írásban (2Kor 3,17).

„Az Úr nem szándékozik megbénítani az ember akaraterejét, amely – Istennel együttműködve – eredményesen tevékenykedhet a jóra.” (Ellen G. White, *The Review and Herald*, 1892. szeptember)

„A megváltás művében nincs semmi kényszer vagy külső erőszak. Isten Lelkének befolyása alatt szabadon választhat az ember, hogy kit akar szolgálni... Az az egyetlen módja annak, hogy az ember biztosítsa szabadságát, ha Krisztussal egyesül. »Az igazság szabaddá tesz benneteket« – mondta Jézus (Jn 16,34). A bűn csak akkor diadalmaszkodhat, ha meggyöngíti az elmét és megsemmisíti a lélek szabadságát. Ezzel szemben az Isten iránti engedelmisség az ember énjének helyreállítását jelenti, az ember valóság-

gos dicsőségére és méltóságára. A királyi törvény, amelynek alattvalóivá válhatunk: a szabadság tökéletes törvénye (Jak 2,12).” (Ellen G. White: *Jézus élete*, Az élet világossága c. fej.)

Ha az akarás munkálását elfogadtuk, s engedjük, hogy a Szentlélek készségessé tegyen minket a jóra, ha immár azt akarjuk, amit Ő, akkor folytatja a munkáját bennünk: az akarás után a *véghezvitelt* is munkálni fogja.

„Az a változás, amely végbemegy, amikor valaki Krisztusnak adja át magát, a lélek legmagasabb értelemben vett szabad választása. A bűn kizárása a lélek ténykedése. Önmagunkban nincs erőnk, hogy Sátán uralma alól szabaduljunk. De ha kívánjuk, hogy a büntől megszabaduljunk, ha nagy ínségünkben kívülünk és felettünk álló erőért kiáltunk, akkor képességeinket, a lélek erőit, a Szentlélek isteni ereje árasztja el, és engedelmessé válnak akarataink parancsának, Isten akaratát teljesítvén. (...) Ha a lélek átadja magát Krisztusnak, akkor az új szívet új hatalom uralja. A változás... természetfeletti, mert természetfeletti elemet visz az emberi természetbe. A Krisztusnak átadott lélek az ő erődjévé válik, amelyet fenntart e lázadó világban. Csak akkor nem uralhat bennünket a gonosz, ha átadjuk magunkat Krisztus irányításának.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, Az élet világossága, „Kik az én testvéreim?” c. fej.)

Mi legyen tehát a legfőbb kérésünk imádságunkban, és milyen fontos igazságot tartsunk állandóan szem előtt ezzel kapcsolatban?

Lk 11,13 | Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaiatoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.

Jn 14,16 | Kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

.....
.....
.....

Tudatos kérés, őszinte belső igény nélkül nem nyerhetjük el a Szentlelket. Jól meg kell értenünk azt is, hogy „*Isten bűnnel együtt nem lakik*” (Zsolt 5,5). Ezért mindig csak a Krisztus közbenjárása által elnyert bűnbocsánat, a megigazulás nyomán nyerhetjük el a Szentlelket (lásd Rm 5,1–2.5). Az újjászületés, illetve a keresztség nyomán „*megnyugszik*” a Szentlélek minden hívőn, ezt a kapcsolatot azonban minden egyes vétkezés megszakítja. Ezért a Krisztus áldozata és közbenjárása alapján álló azonnali és folyamatos bűnrendezést nagyon komolyan kell vennünk. A Szentlélek bennünk lakozását csak úgy nyerhetjük el, ha egyrészt őrizkedünk a bűntől, másrészt pedig azonnal rendezzük törvényszegéseinket Istennel őszinte bűnbánattal, valamint Krisztus áldozatába és közbenjárásába vetett hittel.

„Az idők múlása nem változtatott Krisztus búcsúígéretén, hogy elküldi a Szentlelket mint az Ő képviselőjét. Nem Isten az oka annak, hogy kegyelme gazdagsága nem árad jobban a Föld felé, az emberekre. Azért nem észlelhető ígéretének teljessége úgy, amilyen mértékben megvalósulhatna, mert az ígéretet nem értékeli úgy, ahogy kel-

lene... Miért nem éhezünk és szomjazzuk a Lélek ajándékát? Miért nem beszélünk róla, miért nem imádkozunk érte, miért nem prédikálunk erről? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik neki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják jó ajándékaikat gyermekeiknek... A Lélek adja azt az erőt, amely fenntartja a harcoló és küzdő lelket minden nehézségben, a világ gyűlölete vagy saját hibái és tévedései felismerése közepette is. Bánatban és szenvedésben, amikor a kilátások sötétnek, a jövő zavarosnak látszik, amikor elhagyatottnak és gyámoltalannak érezzük magunkat, épp akkor van az az idő, amikor a Szentlélek hitben elmondott imáinkra megvigasztalja szívünket.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, A Lélek ajándéka c. fej.)

Mit jelent közelebbről a „Lélek gyümölcsei” fogalom?

Gal 5,22 | A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Mt 7,17–18 | Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt, romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

.....

.....

.....

Azok a jellemtulajdonságok, amelyeket az apostol itt felsorakoztat, nem az emberi jóra törekvés gyümölcsei, hanem a

„*Lélek gyümölcsei*”, azaz csakis azokban jelennek meg, akikben Isten Lelke „*lakik*”, és „*vezérli*” őket.

Jézus világos hasonlattal szemléltette ezt: A jó fa – amelyben egészséges életfolyamatok zajlanak – feltétlenül jó gyümölcsöt terem, a beteg fa pedig csakis rossz gyümölcsöt hozhat. Önmagunkban – öröklött és szerzett önző természetünk folytán – mindannyian beteg fák vagyunk. Még ha őszintén átértünk is az újjászületést, de Isten Lelke jelenleg nincs bennünk, akkor – magunktól – csak rossz gyümölcsöt teremhetünk. A rossz gyümölcsök az átvitt értelemben vett „*test*”, azaz a megromlott természet cselekedetei (Gal 5,9–21). Ha viszont Isten Lelke lakik bennünk, akkor az Ő befolyása uralkodik bennünk. Akkor lehetetlen, hogy – mint a jó fák – ne teremjünk jó gyümölcsöket, a Lélek gyümölcseit.

A Lélek gyümölcsei nem alkalmi jó cselekedetek, hanem beérrett, megszilárdult jellemtulajdonságok. A felsorolásban a szeretet áll az első helyen. Találó az a hasonlat, hogy úgy áll az élen, mint a fehér a színek felsorolásában, mivel a fehér – színeképeire bontva – minden színt magában foglal. A többi tulajdonságok, amelyek a szeretet után következnek, nem mások, mint a színeképeire bontott szeretet, mint a szeretet különböző megnyilatkozásai. Figyelemre méltó, hogy a szeretet után mindjárt az öröm következik, nyomban utána pedig a békeség. Ez azt mutatja, hogy olyan örömről van szó, amely szeretetből származik és nagy békességgel jár együtt. Nem érzelmi felajzottságról, harsány örömkítőzésekről van szó tehát, hanem az Istenhez és felebarátainkhoz való szeretetteljes viszonyulásból fakadó belső, csendes, de állandó és teljes örömről.

Íme ilyen volt az öröm Jézus életében: „Sokan tévesen képzelik el Krisztus jellemét és életét. Azt hiszik, hogy

nem volt életében melegség és napfény, hogy mindig komoly, szigorú és örömtelen volt. Az ilyen komor nézetek gyakran az egész keresztény élettapasztalatot beárnyékolják. Olvassuk az evangéliumokban, hogy Jézus sírt, de sohasem látták őt nevetni. Üdvözítőnk tényleg a »fájdalmak férfia« volt, ismerte a gondot és szomorúságot, mert szíve minden emberi nyomorúság előtt nyitva volt. Noha élete az önmehtagadás élete volt, amelyet fájdalom és gond árnyékolt be, kedélye, lelkülete nem volt nyomott. Arcvonásai nem mutattak haragot és bosszúságot, hanem mindig békések, derűsek voltak. Lelkéből az élet kimeríthetetlen forrása áradt, és bárhová ment, oda nyugalmat, békét, örömet és vidámságot vitt. Üdvözítőnk élete állandóan a legmélyebb és legszentebb komolyságot lehelte, de sohasem volt szomorú vagy komor.” (Ellen G. White: *Krisztushoz vezető lépések*, Öröm az Úrban c. fej.)

Van mit elgondolkodnunk minden egyes további tulajdonságról is. Krisztus életében hiánytalanul megtalálhatjuk és szemlélhetjük ezeket a jellemtulajdonságokat.

Hogyan tanúskodik az Írás arról, hogy a Lélek gyümölcsei bizonyos fokozatossággal jelennek meg és érnek be az életünkben?

2Pt 1,3–8 | Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott. Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket, hogy azok által isteni természet részeseivé

legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon. Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé mértékletességet, a mértékletesség mellé tűrést, a tűrés mellé kegyességet, kegyesség mellé atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé szeretetet. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesznek titeket hivalkodókká, sem gyümölcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésére nézve.

.....

.....

.....

Péter apostol ugyanarról szól itt, mint amiről Pál a Lélek gyümölcsei hasonlattal. Az apostol felsorolja, hogy milyen értékes tulajdonságok jelennek meg sorban, egymás után az életünkben, ha az isteni természet részeseivé válunk a Szentlélek által.

A *gyümölcs* jelképes kifejezés arra utal, hogy a krisztusi jellemtulajdonságoknak be kell érlelődniük egy-egy ember életében, mint a gyümölcsnek a fán. A gyümölcs – ha bizonyos időre van is szükség a beéréséhez – valójában hamar „elkészül”, ha a fa vagy a növény egészséges. E jellemtulajdonságok a „jó” szokásos cselekvése által fejlődnek ki az emberben. Ha a Szentlélek folyamatosan bennünk lakozik, akkor nem nehéz folyamatosan cselekedni az Isten szerinti jót. Ebben az esetben az egyes jellemtulajdonságok gyorsan kivirulhatnak az életünkben. A Szentlélek gyakori „*megszomorításával*”, vele való kapcsolatunk folytonos megszakításával azonban késleltetjük a gyümölcsök beérését.

A Péter apostol leveléből idézett igénél láthatjuk, hogy a kívánatos jellemtulajdonságok egymás után sorakoznak fel az életünkben: „*megvannak és gyarapodnak*” bennünk. Isten adja a kegyelmet nekünk e tulajdonságok elnyeréséhez, de az embernek együtt kell munkálkodnia vele, „*teljes igyekezetet fordítva*” erre a célra. A Lélek gyümölcseit úgy kell elgondolnunk képiesen, mintha egy fán minden létező gyümölcs teremne, és ezek folyamatosan érnének be a maguk idejében, egyik a másik után. Így a mi életünkben is újabb és újabb krisztusi jellemvonásoknak kell megjelenniük. Az elménk és a szívünk nem tudja egyszerre felfogni Isten dicsőségének teljes világosságát. De ha folyamatosan növekszünk Isten tökéletes jelleme megismerésében és értékelésében, akkor ennek fényében mind jobban belátjuk, szégyelljük a magunk bűneit és meztelenségét. Ennek következtében mindinkább igényeljük a Lélek segítségét. Így növekszik az ember a szentségben, a Lélek gyümölcseiben.

„Az Írások világosan tanítják, hogy *a megszentelődés állandóan előrehaladó folyamat*. Amikor a bűnös a megtérés alkalmával megbékél Istennel az engesztelés vére által, a keresztyéni élet éppen csak kezdetét veszi. Ezután haladnia kell a tökéletesedés felé, növekednie kell »érett férfiúságra, a Krisztus teljességében ékeskedő kornak mértékére« (Eféz 4,13). ...Péter apostol elénk tárja a lépcsőfokokat, melyeken keresztül a bibliai életszentségre juthatunk.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, Modern ébredések c. fej.)

„Isten mindazt kinyilatkoztatja az Ő Igéjében, amit megcselekedhet az emberekért. A hithez erényt kell hozzátennünk, az erényhez megnövekedett ismeretet, az ismeret-hoz mértékletességet, a mértékletességhez türelmet, a türe-

lemhez istenfélelmet, az istenfélelemhez testvéri szeretetet, és a testvéri szeretethez könyörületes szeretetet. Nem kell azt gondolnod, hogy egy újabb jellemtulajdonság művelésével várnod kell addig, amíg tökéletessé válsz egy előbbiben. Nem, ezeknek együtt kell növekedniük, állandóan táperőt merítve az isteni szeretet Forrásából. Életed minden napján tökéletesedhetsz azokban az áldott jellemtulajdonságokban, amelyek Krisztus jellemében a maguk teljességében nyilatkoztak meg.” (Ellen G. White, *The Review and Herald*, 1890. július 29.)

Péter apostol felsorolása részben eltér, részben hasonlít Páléhoz. Míg Pálnál a szeretet az első, Péter apostolnál a szeretet az utolsó a Lélek gyümölcsei felsorolásában. Csak a nézőpont más, azonban a mondanivaló ugyanaz. Mindketten arra utalnak, hogy a szeretet mindennek az alfája és ómegája, azaz a szeretet a kiindulópont, mint minden keresztény erény alapja és forrása, de a végcél is a mind tökéletesebb és teljesebb isteni szeretet.

*Az e heti adomány a nyári Biblia-táborokat támogatja.
– Hozzájárulás a táborok bérleti díjaihoz és költségeihez.*

A Lélek ajándékai

Mit jelent a lelki ajándék bibliai fogalma?

Eféz 4,11–13 | Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.

1Kor 12,11 | Mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.

.....

.....

.....

Az eredeti újszövetségi szó (*kharisma*) kegyelmi ajándékot jelent. A Biblia szerint ezeket az ajándékokat a „*Lélek osztogatja*”, mint Isten kegyelmének közvetítője. Ezért is nevezzük őket lelki ajándékoknak. Az eredeti újszövetségi szóból származik a „karizmatikus mozgalom”, vagy „karizmatikus kereszténység” elnevezés, amely arra utal, hogy ez az irányzat hitvallásában és vallásgyakorlatában központi helyre állítja a lelki ajándékokat.

A kereszténységen kívüli világban is elterjedtek a „karizmája van”, vagy a „karizmatikus személyiség” kifejezések. A *karizma* szót a *talentum* szóval azonos értelemben használják ilyenkor, ami szintén bibliai eredetű (lásd Mt 25,14–30). Arra utalnak ezekkel a kifejezésekkel, hogy valaki rendkívül tehetséges, különleges képességekkel rendelkezik, illetve a személyisége lebilincselő, nagy hatással van másokra.

A Lélek ajándékai a Szentlélek által osztott megbízatások, szolgálatok Isten országa földi művében, a lélekmentés munkájában, amelyekkel együtt jár a megfelelő képzés is. Isten Lelke világossággal és erővel ruházza fel a természetes képességet, hogy alkalmassá tegyen e szolgálatok betöltésére.

Meg kell jegyeznünk itt, hogy a Szentlélek az egyházon kívül is munkálkodik. Jézust és az evangéliumot nem ismerő, Isten szeretettörvényét tudatosan nem követő igazságkereső embereknek is adhat képességeket, más emberek, illetve az emberiség javára.

„A világon mindig voltak kiváló tanítók, különösen értelmes emberek, akik széles körű tudományos kutatásokat végeztek, akiknek a kijelentései gondolkodásra serkentették az embereket, és az ismeretek roppant széles területeit nyitották meg. Ezeket az embereket úgy tisztelték, mint az emberiség vezetőit és jótevőit, Valaki azonban felettük áll... A Világosság már öelöttük is létezett. Amiképpen a Hold és a csillagok a Nap visszatükröződése miatt fénylenek, úgy a világ nagy gondolkodói is – amennyiben tanításaik, gondolataik igazak – az Igazság Napjának sugarait tükrözik vissza. Az emberi gondolkodás minden fénysugara, az értelem minden felvillanása a világ Világosságától származik.” (Ellen G. White: *Előtted az élet*, 13–14. o.)

Milyen lelki ajándékokat sorol fel az Írás?

1Kor 7,7 | Kinek-kinek tulajdon kegyelmi ajándéka van Istentől, egynek így, másnak pedig úgy.

1Kor 12,4–5.28 | A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr... Némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodszer prófétákul, harmadszor tanítókul, azután csodatévő erőket, aztán gyógyításnak ajándékait, gyámolokat, kormányokat, nyelvek nemeit.

Rm 12,6–8 | Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint teljesítsük, akár szolgálat, a szolgálatban, akár tanító, a tanításban, akár intő, az intésben, az adakozó szelídségben, az előljáró szorgalmatossággal, a könyörülő vídamsággal művelje.

.....

.....

.....

Az idézett igékből láthatjuk, hogy a lelki ajándékok igen sokfélék, olyan sokfélék, amennyiféle szükséglet, szolgálat és képesség létezik Krisztus egyházában, illetve az emberi egyéniségek gazdagságában, sokszínűségében. Az igei felsorolások nyilvánvalóan nem törekszenek teljességre. Fogalmat adnak azonban arról, hogy mi minden szükséglet betöltéséhez nyerhetünk különleges képességeket és segítséget a Szentlélek által. Az 1Kor 12,28-ból idézett felsorolásban pl. a régies „*kormányok*” kifejezés a szervezés és vezetés ajándékára utal, az ugyancsak régies

„*gyámolok*” kifejezés pedig a lelki támogatás szolgálatára. De lehet lelki ajándék a bőkezű adakozás is, vagy az olyan teljes odaadás a szolgálatra – ami például Pál életét is jellemezte –, hogy egyáltalán nem volt magánélete, hanem kizárólag Isten ügyének szentelte magát.

3

Hogyan lesz nyilvánvalóvá a gyakorlatban egy lelki ajándék megléte?

2Móz 35,30–33 | Mondta Mózes Izráel fiainak: Íme az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának, Urinak fiát, a Júda nemzetségéből. Betöltötte őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterségben, hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüsből és rézből kell csinálni, foglalásra való köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle mesterségbeli munkát végezni.

(Lásd még a **34–36. verset** is.)

.....

.....

.....

Bármely területen érvényes az, amit az Ige Bésaléel és Aholiáb lelki ajándékáról mond. A törvényszerűség azonos: Isten Lelke „betölti” az embert, „*értelmet, bölcsességet, tudományt*” ad a „*kigondoláshoz és a véghezvitelhez*” az adott szolgálat tekintetében. A lelki ajándékok által, mintegy önmaga felülmúlásához segíti a Szentlélek az embert, mert az isteni bölcsesség és erő ihletésével felfokozza a természetes képességeit.

Íme egy szemléletes leírás arról, hogy miként történik ez a gyakorlati valóságban bármilyen jellegű lelki ajándék esetében. Ezt írta Ellen G. White a Battle Creek-i szanatórium főorvosának 1899-ben:

„Ki állt melletted, amikor a súlyos műtéteket végezted? Ki tartott meg nyugodtnak, hidegvérűnek a válságokban? Ki adott gyors ítélőképességet, jó szemet, nyugodt idegeket és szakszerű pontosságot? Az Úr Jézus küldte el angyalát, hogy álljon melléd, és mondja, mit kell tenned. A kezre fektette kezét. Nem te, Jézus vezette késedet. Időnként ráébredtél erre, és csodálatos nyugalom szállt rád. Nem mertél kapkodni, mégis sebesen dolgoztál, tudtad, hogy pillanatnyi vesztegetni való időd sincs. Az Úr nagyon megáldott, Isten irányítása alatt álltál. Mások mit sem tudtak a veled lévő Uralkodó jelenlétéről, és a te javadra írtak mindent. Híres orvosok voltak tanúi műtéteidnek, és dicsérték hozzáértésedet... Isten nagy tisztességben részesített, hogy megdicsőítse a maga nevét.” (Ellen G. White: *Bizonyágtételek*, VIII. köt., 187–188. o.)

Érdekes megjegyzést tesz Ellen G. White Bésaléel és Aholiáb leszármazottaira vonatkozóan:

„Ezeknek a munkásoknak a leszármazottai nagymértékben örökölték azokat a képességeket, amelyeket atyáik kaptak... A király a szent építmény minden részletére kiterjedő, pontos leírást kapott, és hitben kérhetett volna Istentől megszentelt segítőköt is, akiket Isten a kívánt munka pontos elvégzéséhez szükséges különleges szakértelemmel ruházott fel. Salamon azonban... Tírus királytól hívatott

»tudós mesterembert«... Így Salamon munkásainak élére olyan ember került, akit nem sarkallt önzetlen vágy arra, hogy Istennek szolgáljon. E világ istenét – a Mammont – szolgálta. Lényének alapvonása az önzés volt, és ez minden idegsejtjét átjárta.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, A bűn következményei c. fej.)

Az örökölt képességeket, tehetségeket is Istentől származó lelki ajándékoknak kell tekintenünk tehát, még akkor is, ha ezeket nem közvetlen személyes elhívás alapján kapjuk. A hívő keresztény Isten dicsőségére kívánja felhasználni talentumait.

4

Milyen életszemléletre tanít a „kegyelmi ajándék” vagy „lelki ajándék” kifejezés?

Eféz 2,10 | Az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azokban járjunk.

Jel 2,3 | Terhet viseltél, béketűrő vagy, az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

Vö. **Ésa 40,31**

.....

.....

.....

Ne tehernek, hanem ajándéknak tekintsük a másokért végzett szolgálatot! Nem is lesz teher, ha Isten Lelkétől ihletve – tőle származó szeretettel és erővel – végezzük. Életünknek ez

a rendeltetése és boldogsága, hogy másokért dolgozzunk, hogy adjunk, szolgáljunk egymásnak örömmel, teljes odaadással.

Krisztus nevéért fáradni, és nem fáradni el benne – a hiteles kereszténység egyik ismertetőjele. Jézus ígérete teljesül ezáltal: *„Aki hisz énbennem, amint az Írás mondta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.”* (Jn 7,38) Az örökké buzgó, mindenkit ingyen és bőségesen itató forrás a fáradhatatlan keresztény munkálkodás jelképe. Sokszor olvasható a Bibliában, hogy Jézus szolgálatot, teherhordást igényel tanítványaitól: *„Vegyétek fel magatokra az én igámat... Egymás terhét hordozzátok, úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.”* (Mt 11,29; Gal 6,2) Ez nehéznak, sőt félelmetesnek tűnhet. De ez csak látszat. Krisztus nevéért lelki belefáradás nélkül lehet terhet viselni. Az Ő igája *„gyönyörűsége és könnyű”* (Mt 11,30). Minél inkább nem a maga erejével, hanem Krisztus erejével végzi valaki e munkát, annál inkább így van.

„Akik Istennek szentelik lelküket és testüket, azok állandóan újabb testi-lelki erőt nyernek a Lélek adományaként. Kimeríthetetlen mennyei készletek állnak rendelkezésükre. Krisztus Lelke leheletét adja nekik, életet az ő életéből... Isten kegyelme megnöveli és megsokszorozza képességeiket... Krisztussal való együttmunkálkodásuk által Krisztus teljességében részesednek, és emberi gyengeségükben is képesek lesznek megcselekedni a Mindenható tetteit.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 827. o.)

A Krisztus nevéért fáradozók lelki és testi erejét a szolgálat eredményeiből fakadó, rájuk visszaható öröm is növeli. Akár egyetlen ember jó irányú belső átalakulása, sőt ennek az egyes előre haladó lépései is akkora csoda, olyan nagy és tiszta öröm,

hogy ez megújító erővel hat még testileg is azokra, akik emberek megmentéséért fáradoznak. Krisztus tanítványai elfogadják a szolgálat alapelvét, ezért a másokért végzett szolgálat megbízatása számukra valóban kegyelmi ajándék.

„Az ember önző szívéen kívül az egész világegyetemben nincs semmi más, ami csupán önmagáért élne. A kéklő ég minden madara, a mező minden állata más-más életet szolgál. Minden zöldellő levél, minden egyszerű fűszál az életet szolgálja. Minden fa, bokor és levél életet, élet-elemet áraszt magából, amely nélkül sem ember, sem állat nem élhetne, viszont az ember és az állat a fák, bokrok és levelek életét szolgálják. A virágok illatot árasztanak, és nyiladozó szépségükkel boldogítják a világot. A Nap azért ontja sugarait, hogy a világok ezreit élessze. Az óceán, mely minden patak és folyam forrása, magába fogadja a föld minden folyóját, azért, hogy továbbadhassa. Az öléből felszálló párák zápoként öntözik meg a földet, hogy azt termővé és bimbózóvá tegyék. A dicsőség angyalainak legfőbb örömét képezi, ha adhatnak...

Isten dicsősége: adni. Krisztus mondta: »Én semmit sem cselekszem magamtól, engem az élő Atya küldött, és én az Atya által élek. Én nem keresem az én dicsőségemet, hanem annak dicsőségét, aki küldött engem.« Ezek az igék tartalmazzák az élet törvényének nagy elvét, a világegyetem számára. Krisztus mindent Istentől nyert, de azért, hogy továbbadja... Az Atya élete a szeretett Fiú közvetítésével árad ki mindenekre. Ugyancsak a Fiú útján tér vissza szeretetének áradata, dicséretben és örömteli szolgálatban, a mindenség nagy Forrásához. Így Krisztus által tökéletes az áldozatkészség körforgása, amely bemutatja a nagy Ado-

mányozó jellemét: az élet törvényét.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, Velünk az Isten c. feje.)

Milyen összefüggés van a „Lélek gyümölcsei” és „ajándékai” között?

5

Mt 7,20–23 | Az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket. Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, megy be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben profétáltunk-e, nem a te nevedben űztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? Akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők.

1Kor 13,1–3 | Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. Ha jövődőt tudok is mondani, ha minden titkot és minden tudományt ismerek is, ha egész hitem van is, úgyszólván, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok. Ha vagyonomat mind feléitem is, ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

1Kir 4,29 | Isten adott bölcsességet Salamonnak, igen nagy értelmet és mély szívet, mint a főveny, mely a tenger partján van.

.....

.....

.....

.....

A lelki ajándékok csakis a Lélek gyümölcseivel együtt jelentenek áldást. Isten úgy adja a lelki ajándékokat, hogy azzal együtt ösztönzi a hitbeli, jellembeli növekedést is, és azt kívánja, hogy a kettő arányosan fejlődjön.

Mindazonáltal az ember szabad választásán, együttműködésén múlik, hogy így lesz-e. Salamon királynak is együtt adott az Úr „igen nagy értelmet és mély szívet”, de ő a lelki növekedésben megállt, sőt eltorzult és hitehagyásba fordult át. Ebben az állapotában már sem önmagának (lásd ezzel kapcsolatban Prédikátor könyve tanúságtételét), sem másoknak nem jelentett áldást (lásd 1Kir 12,4) a hatalmas és csodálatos lelki ajándék, amit kapott.

A legnagyobb, isteni teremtető megnyilatkozásait jelentő ajándékokat pedig csakis a lélek gyümölcsei bősége esetén nyerheti el az ember. Olyan jellemnek és cselekedeteknek kell megnyilatkozniuk ehhez, amelyeket Isten teljes egészében jóváhagyhat. A lelki ajándékok *esőjében* való részesülés ugyanis azt nyilvánítja ki a világ előtt, hogy Isten teljes mértékben együttműködik azokkal az emberekkel, akik a mennyei erőt és áldást közvetítik, ezért életüknek maradéktalanul Isten jellemét kell tükröznie.

Jézus arra tanított, hogy soha ne az ajándékaik alapján ítéljük meg az embereket, hanem a gyümölcseik alapján. Az ajándékok tekintetében igen megtévesztő hamisítványok létezhetnek, amelyeket szintúgy Jézus nevében gyakorolnak. Bizonyosak lehetünk abban, hogy Isten senkinek sem adja a Lélek legmagasabbrendű ajándékait, akinek az életében a Lélek gyümölcsei nem mutatkoznak. Soha nem szabad elfeledkezni arról, hogy valódi szeretet nélkül akár a leghatalmasabbnak és leghitelesebbnek tűnő lelki ajándékok is teljesen értéktelenek, illetve hamisak.

Milyen felhívások szólnak hozzánk az Igéből a lelki ajándékokkal kapcsolatban?

6

1Kor 14,1 | Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat.

Rm 12,4–6 | Amiképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van, azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint... a hitnek szabálya szerint teljesítsük.

1Kor 4,7 | Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

.....

.....

.....

A lelki ajándékok kívánása helyes dolog, hiszen a szeretet maga táplálja bennünk azt a vágyat, hogy a lehető legtöbbet és legjobbat tegyük egymásért. Teljes önzetlenség, Istenre hagyatkozás jellemezzén azonban bennünket abban, hogy mit kívánunk. Azt kívánjuk, ami hasznos, szükséges és amit Isten akar adni nekünk. Nem lehet visszásabb dolgot elgondolni, mint ha versengés, viszálykodás, irigység mutatkozik egy keresztyén közösségben a lelki ajándékok körül.

Ez nemcsak olyan kirívóan nyilatkozhat meg, mint Korinthusban, hanem rejtettebben is, de a következmények mindenképpen rombolóak. Előfordul a keresztyén gyülekezetben, hogy

egyesek helytelen ambíciókat ápolnak magukban, mert olyan szolgálatokat és tisztségeket kívánnának maguknak, amelyekre Isten Lelke nem hívta el és nem képesítette őket. Mások meg ellenállhatnak, és elnyomni, bírálni, mellőzni próbálhatják az Isten által adott kegyelmi ajándékot, illetve annak hordozóját – merő féltékenységből, „ki a nagyobb” gondolkodással való fertőzöttségük miatt. Ismét mások abba a kísértésbe eshetnek, hogy elbázzák magukat a nekik adott ajándékok következtében. Még a legkülönbeket is megkörnyékezheti ez a veszély.

Isten óvjon minket e méltatlan, fájdalmat okozó és Istenre szégyent hozó lelki magatartásoktól!

*Az e heti adomány
az eleki vendégház munkáját támogatja.
– Hozzájárulás a vendégházban folyó
egészségügyi-lelki missziómunka költségeihez.*

A „Lélek keresztsége”: a „korai és késői eső”

Mit jelent ez a bibliai fogalom: a „Lélek keresztsége”?

1

Mt 3,10–12 | [Keresztelő János kijelentése]: Én ugyan vízzel keresztelek titeket megtérésre, de aki utánam jön, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó, erősebb nálam. Ő Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket... Szórolapát van a kezében, és megtisztítja az ő szérűjét.

Ap csel 1,4–5 | [Jézus, tanítványaival] összejövén, meghagyta nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígérését, melyet úgymond hallottatok tőlem: Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni, nem sok nap múlva.

.....
.....
.....

A „keresztség”-nek fordított eredeti bibliai szó (*baptisma*) jelentése: alámeríteni. A Szentlélekkel való megkereszteltetés jelentése tehát: megtelítődni, teljesen átítatódni Szentlélekkel. Jézus tanítványai csak Jézus mennybemenetele után, csak különleges

tíznapos előkészület nyomán nyerték el ezt az áldást. *Akkor részesülhettek csak a Lélek keresztségében, amikor teljessé vált az odaszentelődésük Krisztus követésére és szolgálatára.*

„Igen komolyan imádkoztak a tanítványok... Félretettek minden nézeteltérést, hatalom utáni vágyat, és szoros keresztényi közösségbe kerültek egymással. Közelebb és közelebb jutottak Istenhez, és megértették, milyen kiváltságban volt részük, amikor Krisztussal oly közeli kapcsolatban lehettek. Szomorúság töltötte be szívüket, amint arra gondoltak, hányszor okoztak néki fájdalmat nehéz felfogásukkal, tanítása iránti értetlenségükkel, pedig Ő minden szavával a javukat akarta szolgálni. Az előkészület ideje a mély szívvizsgálat ideje volt. A tanítványok érezték lelki szükségletüket, és szent kenetért kiáltottak az Úrhoz, amely alkalmassá teszi őket a lélekmentés munkájára. Nem csak a maguk számára kértek áldást. Rájuk nehezedt a lélekmentés terhe. Megértették, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világnak, és igényelték a Krisztus által ígért erőt.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pünkösöd c. feje.)

Mindez azt mutatja, hogy *a Lélek keresztsége a legmagasabbrendű keresztény tapasztalat*. Korábban is, Jézus földi szolgálata idején is nyertek az apostolok olykor mennyei erőt gyógyításra, démonok kiűzésére (Mt 10,1; Lk 10,17). Máskor viszont nem tudtak segíteni a hozzájuk forduló szenvedőkön, hitetlenségük miatt (Mt 17,14–20). Ennek az volt az oka, hogy ideig-óráig rendelték csak alá magukat a Lélek befolyásának, azután újból és újból emberi természetük készítményei kerekedtek felül.

A Szentlélek keresztségére vonatkozó ígélet már Keresztelő János által elhangzott. Jelentése: beteljesedése kettős. A vég idejére is vonatkozik, hiszen Keresztelő János egész szolgálata is előképe a Jézus második adventje előtti megújulási mozgalomnak (Mal 3,1–3; 4,4–5).

Keresztelő János – összehasonlítva a saját keresztelését az eljövendő Messiáséval – kijelentette, hogy ő csak vízzel keresztel, a Messiás viszont majd Szentlélekkel és tűzzel. János keresztségének jelképes jelentősége és üzenete volt. Azt hirdette, hogy a választott nép tagjainak is teljes megtisztulásra, lelki megújulásra van szükségük a Messiás megjelenésére való előkészületként, csakúgy, mint a pogányságból zsidó hitre térő, ún. prozelitáknak (Keresztelő János előtt a prozeliták Izráel gyülekezetébe való felvételekor végeztek alámerítést – erről tanúskodik a rabbinikus irodalom). A Messiás keresztsége viszont mennyei erő közlésével jár majd együtt – amint hirdette Keresztelő János.

„Gyakran megnyilatkozott a patriarchális korszakban is észrevehető módon a Szentlélek befolyása, de sohasem a maga teljességében... A Lélek pünkösdi kiárasztásával a menny azt üzenete, hogy a Megváltó ünnepélyes felkenetése megtörtént. Ígérete szerint elküldte követőire a mennyből a Szentlelket annak jeléül, hogy mint pap és király, átvett minden hatalmat mennyen és földön, és népének Felkentje lett.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, Pünkösöd c. fej.)

Keresztelő János prófécija szerint a Lélek keresztsége együtt jár a *tűz keresztségével*. A kifejezés jelentése kettős. Az alábbi idézet rámutat az egyik jelentésére:

„Ésaiás próféta kijelentette, hogy az Úr megtisztítja népét bűneitől »az ítélet lelkével, a megégetés lelkével« (Ésa 4,3). Az Úr így szólt Izráelhez: »Kezemet ellened fordítom, kiolvasztom mintegy lúggal salakodat, és eltávolítom minden ólmodat.« (Ésa 1,25) A bűn számára, bárhol található is, »a mi Istenünk emésztő tűz«. (Zsid 12,29) Isten Lelke megemészti a bűnt mindazokban, akik alávetik magukat hatalmának.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, Kiáltó szó a pusztában c. feje.)

A *tűzkeresztség* kifejezés másrészt a megpróbáltatások és üldöztetések tüzeire utal (lásd Lk 12,49–50; 1Pt 1,7; 4,12). A Szentlélek kiáradását mindig nyomon követi az üldözés fellobbanása, mert Isten népének életszentsége és eredményes munkája felingerli Sátánt. A Lélek és a tűz együttes keresztsége megrostálja, ezáltal azonban meg is tisztítja a gyülekezetet.

A Lélek-keresztségben való részesülés után használatossá lett az öskeresztény hívők körében egy sajátos kifejezés: „*Szentlélekkel teljes*” (Ap csel 6,3.8; 7,55; 11,22.24). A „*Lélek gyümölcseinek*”, illetve a „*Lélek ajándékainak*” együttes megnyilatkozására utalt ez a megjelölés. Azokat a személyeket mondták Szentlélekkel teljesnek, akik lelkületükben, jellemükben és a szolgálatukat kísérő erő tekintetében is magukon viselték a Szentlélek pecsétjét.

2

Milyen más képpel, rokon kifejezéssel jelöli még az Írás a Lélek keresztségét?

Ésa 32,15 | Míg kiöntetik ránk a Lélek a magasból, és lesz a puszta termőföldde...

Jóel 2,23.28.30.32 | Ti is, Sionnak fiai, örvendezzetek és vidgadjatok az Úrban, a ti Istenetekben, mert megadja néktek az esőt igazság szerint: korai és kései esőt hullat néktek, mint hajdanán... És lesz azután, hogy kiöntöm Lelkemet minden testre. Prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak... Csodajeleket mutat az égen és a földön... [Akkor] mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megszábadultak között lesznek azok, akiket elhív az Úr! (*A 23. verset pontosított fordításban idéztük.*)

Jak 5,7 | Legyetek azért, atyámfiai, ti is béketűrők az Úr eljöveteleig. Íme a szántóvető várja a föld drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg korai és késői esőt kap. (*Pontosított fordításban idéztük az ígét.*)

.....

.....

.....

.....

A Lélek esőkéni kiáradása hasonló kép, mint a Lélekben való alámerítettetés. Ugyancsak a Szentlélek rendkívül bőséges megnyilatkozására utal. Péter apostol a Szentlélek pünkösdnapi kiáradásával azonosította ezeknek az ígéreteknek elsődleges beteljesedését (Ap csel 2,12–21). Az ígélet Jézus második adventje előtt ismét teljesedni fog.

Az „*utolsó napok*” kifejezés (Ap csel 2,17) ugyanis két értelemben használatos a Szentírásban. Tágabb értelemben az ember

megváltását bizonyossá tevő, döntő győzelmet jelentő golgotai áldozat utáni időszakot nevezi így az Ige, szűkebb értelemben viszont a végső hatalomátvétel idejét közvetlenül megelőző, második advent előtti időt. A profetikus ígélet kettős jellege egyértelmű, mivelhogy „*az Úr nagy és rettenetes napja előtt*” is meg kell valósulnia a Szentlélek kiáradásának (Jóel 2,31; vö. Ap csel 2,20).

Kettős beteljesedésre utal a „*korai és késői eső*” kifejezés is. A szövegösszefüggés nyilvánvalóvá teszi, hogy ez a jelképes beszéd a Szentlélek kitöltésére vonatkozik (Jóel 2,23, vö. 28. vers). A korai és késői eső két bőséges esős időszak volt Palesztinában. A korai eső a magvetés után hullott, a késői eső az aratás előtt, és még bőségesebb volt, mint a korai eső. Mire utal ez a természeti kép? Isten a Szentlélek korai esőként való kiárasztását ígerte az evangéliumi magvetés után, és be is teljesítette ígéletét. Továbbá ugyanennek az áldásnak a megismétlődését ígéri az aratást, azaz Jézus visszajövetelét megelőzően, még nagyobb mértékben. („*Az aratás a világ vége*” – azonosította Jézus e jelképet a búza és a konkoly példázatában: Mt 13,39.)

A Jóel próféta által közölt ígélet a következőket foglalja magában, amelyek mind a korai, mind a késői esőre vonatkoznak:

A) A „*prófétálás*”, azaz a Szentlélektől ihletett igehirdetés lesz a legfontosabb lelki ajándék, a Szentlélek esőként való kiáradásakor. Ez azt jelenti, hogy mind a korai, mind a késői eső mindenekelőtt igehirdetői mozgalom lesz. Az írott Ige megelevenítésén túl közvetlen kinyilatkoztatásokat, „*látomásokat és álmodásokat*” is ad Isten (vö. 4Móz 12,6).

B) Nemcsak egyes kiválasztott személyek fogják elnyerni a lelki ajándékok bőségét a gyülekezetben, hanem „*minden testre*” kiönti Lelkét az Úr. A „*szolgák és szolgálóleányok*” kifejezés bizonyára a legkisebbekre, a legszerényebb képességű gyü-

lekezeti tagokra utal. A Lélek mindenkit felruház különleges képességekkel és erővel a hívő gyülekezetben. Idősek és ifjak, nagyok és kicsik Isten Lelke által fognak szólni és cselekedni. Valamennyien kiveszik részüket a végső evangéliumhirdetés munkájából.

C) Természetfeletti csodák, rendkívüli jelek kísérik a próféta-
tálást, azaz a Szentlélek erejével hangzó igehirdetést.

D) A Szentlélek hatalmasan meggyőzi a szíveket. Sokan tér-
nek meg: „*Mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül.*” (21. vers)

Ha a Lélek-kereszttség a legmagasabbrendű keresztény tapasztalat, akkor milyen előző fokozatai vannak a Szentlélek emberi szívekben való munkálkodásának?

3

Jel 3,20 | Íme az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szómat, és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, vele vacsorálok, és ő énvelem.

Jn 1,12 | Valakik pedig befogadták őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek.

Jn 14,17 | [Jézus mondta: Elküldöm néktek] az igazságnak ama Lelkét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt, de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

.....
 .....
 .....

Krisztus a Szentlélek által kopogtat szívünk ajtaján. A Szentlélek először kívülről közeledik: „szélként”, szelíd fuvallatként törekszik bejutni lelkivilágunkba (Jn 3,8), amennyiben rést nyitunk, utat engedünk neki ehhez.

Ha *megnyitjuk az ajtót*, azaz úgy döntünk, hogy *befogadjuk*, akkor elvégzi az újjászületés hatalmas munkáját bennünk, Isten fiaivá tesz minket. Ez a *korai eső tapasztalata egyéni életünkben*. Az újjászületés idején a Szentlélek különlegesen intenzív munkája tapasztalható annak érdekében, hogy a szívünkbe vetett igemag kicsírázzon, kihajtszon.

Ezután, illetve a keresztség után a Szentlélek *megnyugvása*, *bennünk lakozása* következik. Ha nem szomorítanánk meg többé a Szentlelket, akkor lelki növekedésünk folyamatos, állandóan előrehaladó folyamat lenne. Jézus úgy akarja adni a Szentlelket minden keresztyénynek újjászületése, megtérése nyomán, hogy *vele maradjon örökké*, tehát úgy, hogy ne szakadjon meg a bennünk lakozása. Ha így lenne, ha nem következne be lelki hanyatlás, visszaesés, akkor megszakítás nélkül jutnánk mind mélyebb és szorosabb kapcsolatba a Szentlélekkel, egészen a *Lélek keresztsége* szintjéig, ami egyéni keresztyény életünkben a „*késői eső*” tapasztalatának tekinthető.

4

Csak az üdvterv bizonyos meghatározott időszakaiban részesülhetünk a Lélek esőjében, vagy pedig ez csupán személyi feltételektől függ?

Jn 15,7–8 | Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, meglesz az nektek. Abban dicsőíttek meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete, és legyetek nékem tanítványaim.

.....

.....

A „Lélek keresztségét” nem feltétlenül kísérik természetfeletti csodák. A lényeg a Lélek gyümölcseinek bősége és bizonyos ajándékok látható, hathatós megnyilatkozása. A természetfeletti csodák csak egyes korszakokban nyilatkoznak meg feltűnően, amikor Isten ezt jónak, szükségesnek látja.

Egyénileg bármely korszakban lehetséges minden keresztyén számára, hogy eljusson a Szentlélekkel való közösség legmélyebb tapasztalatára, a Lélek keresztségére. Mi emberek azonban nagyon hatunk egymásra a keresztyén közösségben is. Az igaz buzgóság, avagy a langyos lelkeség és laza tanítvány-ság mindenképpen befolyásolja keresztyén testvéreinket is. Ez az oka annak, hogy Jézus általános jellemzést adhat a keresztyén gyülekezetek lelkiállapotáról Jelenések könyve üzeneteiben. Milyen nagy a felelősségünk tehát egymásért! Mennyire fontos továbbá, hogy egyénileg – visszahúzó gyülekezeti közegben is – komolyan könyörögjünk és küzdjünk a lelki előrehaladásért! Ez bátorító, ösztönző befolyást áraszt majd testvéreinkre is. Íme a buzdítás arra vonatkozóan, hogy buzgón imádkozunk a Lélek keresztségéért, bármely korszakban:

„Minden munkás naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért! A keresztyén munkások gyűljenek össze, kérjenek különleges segítséget és mennyei bölcsességet a helyes tervezésre és annak bölcs végrehajtására. Különösen azért imádkozzanak, hogy Isten a Lélek gazdag mértékével keresztelje meg választott követeit a misszióterületeken... A korai és késői eső képében – amely keleten

a magvetés, illetve az aratás időszakában hullott – a héber próféták a lelki kegyelem rendkívüli mértékű adományozását jövendölték Isten egyháza számára. A Lélek kiárasztása az apostolok napjaiban a korai eső kezdete volt, dicső eredményekkel. *A Lélek jelenléte az igaz egyházban az idők végezetéig érezhető lesz.*” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, A Lélek adománya c. fejezet.)

„*Krisztus megígérte egyházának a Szentlélek ajándékát, és ez az ígéret reánk is éppen úgy vonatkozik, mint az első tanítványokra.* Azonban, minden más ígérethez hasonlóan, Krisztus ezt az ígéretet is feltételekhez kötötte. Sokan vannak, akik hisznek az Úr ígéreteiben, és vallást tesznek arról, hogy igénylik őket, beszélnek Krisztusról és a Szentlélekről, mégsem nyernek semmilyen áldást. Nem adják át lelküket az isteni erők vezetésének és uralmának. Mi nem használhatjuk a Szentlelket. A Léleknek kell használnia bennünket... Sokan azonban nem hajlandók ennek alávetni magukat. Önmaguk akarnak boldogulni. Ezért nem részesülnek a mennyei ajándékban. *Csak azok kapják meg a Szentlelket, akik alázatosan várakoznak Istenre, figyelnek vezetésére és kegyelmére. Isten ereje kérésre és befogadásra vár.*” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” c. fejezet.)

5

Milyen további hasonlatokat, kifejezéseket találunk még az Írásban, amelyek a Lélek esőként való kiáradására vonatkoznak a végidő korszakában?

Hős 10,12 | Vessetek magatoknak igazságra, arassatok kegyelem szerint! Szántatok magatoknak új szántást, mert ide-

je keresnetek az Urat, mígnem eljön, hogy igazság esőjét adjon néktek.

Ap csel 3,19 | Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltörlössenek a ti bűneitek, hogy így eljöjjenek a felüdülés idejei az Úrnak színétől.

Jel 18,1 | Láttam más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a Föld fénylett annak dicsőségétől.

.....

.....

Milyen bátorító, vigasztaló ígéreteket! A vég idején Sátán „*a hazugság minden jelével, hatalmával és csodájával*” fog működni (2Thess 2,11), ezzel szemben Isten az *igazság esőjét* árasztja a világra. Ahogy az eső felüdíti a természetet, úgy fogja *felüdíteni* ez a csodálatos időszak Isten népét, közvetlenül a nyomorúságos idő beköszönte előtt, mintegy felkészítve, megerősítve őket a megpróbáló időszakra. Isten ügye sokszor olyan fájdalmasan erőtlenség, hogy befolyása szinte jelentéktelennek tűnik az értékéhez és a világ szükségletéhez képest. Ám a késői eső idején *az egész Földet be fogja világítani* Isten evangéliumának dicsősége.

Hogyan hat a lélekmentés munkájára a Lélek esőként való kiáradása?

Ésa 60,1–5 | Kelj fel, add ki világosságodat, mert eljött világításod ideje, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, s dicsősége rajtad megláttatik. És népek jönnek világosságodhoz, királyok a néked feltámadt fényességhez. Emeld fel kö-

röskörül szemeidet, és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, s leányaid ölben hozatnak el. Akkor meglátod, és ragyogsz az örömtől, remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincszözone, hozzád jön a népek gazdagsága. (*Pontosított fordításban idéztük az 1. verset.*)
Ámós 9,13 | Íme napok jönnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. Lásd még **Jn 4,35**.

.....

.....

Ha együtt van három tényező – a tiszta ige hirdettetik, továbbá azoknak az élete, akik képviselik, teljes összhangban van azzal, amit hirdetnek, ezenfelül természetfeletti isteni jelek és csodák kísérik bizonyágtételüket –, akkor a világosság sugarai minden ember lelkébe behatolnak a Szentlélek által, döntésre készítetve őket. Ha Isten maradék egyházán – még ha csak maroknyiak is – „feltámad az Úr dicsősége”, azaz a Lélek gyümölcseinek teljessége és ajándékainak bősége nyilvánkozik meg közöttük, akkor nagy lelki ébredés következik be. Tömegek jutnak rövid idő alatt igaz megtérésre, majd pedig ezt követően a megszentelődés magaslatára. A korábban elvetett igemagvak gyorsan, erőteljesen kihajtanak, és meglepő gyorsasággal telt kalászt hoznak, beérnek az aratásra.

————— • —————

Az e heti adomány

a Sola Scriptura Teológiai Főiskolát támogatja.

– Hozzájárulás a közösség által fenntartott főiskola működési költségeihez.

A Szentlélek „korai esőként” való kiárasztása mint a „késői eső” előképe – Előkészület a késői esőre

Mi előzte meg a korai esőt, és milyen lelki előkészület előzi meg hasonlóképpen a késői esőt is?

1

Ap csel 1,14 | Mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosságok voltak az imádkozásban és a könyörgésben.

Jóel 2,11–13 | Bizony nagy az Úrnak napja, és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt? De még most is így szól az Úr: Térjetelek hozzám teljes szívetek szerint, böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is! A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat, úgy térjetelek meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez! Mert könyörülő és irgalmas ő, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, bánkódik a gonosz miatt.

.....

.....

Mindössze tíz nap volt a pünkösd napjára való különleges lelki előkészület időszaka. A tanítványoknak nem több ismeretre, megértésben és tapasztalatokban való további fokozatos

növekedésre volt szükségük, hanem mély bűnbánatra, korábbi mulasztásaik és lelki restségük miatt, valamint teljes önátadásra. Ugyanez a törvényszerűség a késői eső előtt is: amikor a maradék egyház eljut oda, hogy látja már maga körül Isten tervét és az emberek nagy lelki ínségét, valamint a saját méltatlanságát és erőtlenségét, de Isten dicsőséges ígéreteit is, akkor már nem sok időre, hanem csak egy „döntő lelki mozdulatra” van szükség. Ez a döntő mozdulat az igaz bűnbánat, a bűnbocsánatért folyamodás, a teljes önátadás. E lépés megtétele azonban komoly lelki küzdelembe kerül a korábbi langyos, bűnnel megalkuvó, önerőre támaszkodó, hiányos keresztény élet után.

„Mialatt a tanítványok az ígéret beteljesedésére vártak, őszinte bűnbánattal alázták meg szívüket, és vallották meg hitetlenségüket... Az emlékezetükből kiesett igazságok felelevenedtek bennük, és ezeket ismételték egymásnak. Önváddal illették magukat, amiért a Megváltót félreértették... Amint tiszta, szent életéről elmélkedtek, úgy érezték, hogy semmilyen fáradság nem lehet túl terhes, semmilyen áldozat túl nagy, ha életükben bizonyosságot tehetnek Krisztus szeretetreméltó jelleméről. Ó, ha még egyszer átélhetnék az elmúlt három esztendőt – gondolták –, milyen másként cselekednének! Ha a Mestert csak még egyszer viszontláthatnák, mennyire igyekeznének iránta érzett mély szeretetüket kifejezni, s milyen őszintén bánkódnának minden egyes szó vagy hitetlen cselekedet miatt, ami neki fájdalmat okoz. Vigasztalta azonban őket az a gondolat, hogy bocsánatot nyertek. Elhatározták, hogy amennyire csak lehet, jóváteszik hitetlenségüket, és bátran megvallják Krisztust a világ előtt.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, 23–24. o.)

„Láttam egyeseket, akik erős hittel és szívet tépő kiáltásokkal küzdöttek Istennel... Arcuk állhatatosságot és komolyságot fejezett ki. Homlokukról hatalmas verejtékcseppek hullottak alá... Gonosz angyalok tolongtak körülöttük, és sötétséget árasztottak rájuk... Egyedüli biztonságuk az volt, ha szemüket állandóan felfelé irányították... Miközben az imádkozók tovább folytatták komoly kiáltásaikat, Jézustól egy-egy fénysugár hullott rájuk, hogy szívüket erősítse és arcukat felderítse. Láttam azt is, hogy egyesek nem vettek részt a fohászzkodásban, közömbösnek látszottak...

Az angyalok elhagyták azokat, akik nem törekedtek önmagukon segíteni, és őket nem is láttam többé. Kérdeztem a szemlélt rostálás jelentőségét, s azt hallottam, hogy azt a hű Tanúbizonyosság Laodíceáról szóló határozott bizonyoságtétele idézte elő... Ennek a bizonyoságtételnek mély megbánást kell fakasztania az emberekben. Mindazok megtisztulnak, akik igazságban elfogadják és engedelmessé válnak neki.” (Ellen G. White: *Tapasztalatok és látomások*, A rostálás c. feje.)

Mi jellemzi és mi kíséri az igehirdetést a Szentlélek kiáradása idején?

2

Ap csel 4,13 | Mikor pedig látta Péter és János a szólásban való bátorságát, és megértették, hogy képzetlen és egyszerű emberek, csodálkoztak. Meg is ismerték őket, hogy Jézussal voltak. *(Pontosított fordításban idéztük az ígét.)*

Ap csel 19,11–12 | Nem akármilyen csodákat cselekedett Isten Pál keze által: annyira, hogy a betegekhez is elvitték testéről

a kendőket vagy kötényeket, és eltávoztak azoktól a betegségek, vagy a gonosz lelkek kimentek belőlük.

Jel 18,1–2 | Láttam más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a Föld fénylett a dicsőségétől. Kiáltott teljes erejéből, nagy szóval, mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és lett ördögök lakhelyévé, minden tisztátalan lélek tömlöcévé, minden tisztátalan és gyűlölséges madár tömlöcévé. *(Pontosított fordításban idéztük az igét.)*

.....

.....

.....

Az apostolok teljes határozottsággal hirdették az akkor időszzerű jelenvaló igazságot: Jézus volt a Messiás, akit kortársaik megtagadtak, megöltek. Isten azonban feltámasztotta Őt, és mindenki az általa nyert bűnbocsánat által üdvözülhet. Ez igen népszerűtlen igazság volt. Szemben állt a szanhedrin ötvenhárom nappal korábban hozott ítéletével és a közvéleménnyel, amelyet a vezetők állásfoglalása határozott meg. Az apostolok bizonyágtétele a vallási vezetők bűnének nyílt leleplezése és kárhoztatása volt. Mégis teljes bátorsággal szóltak. Közvetlen felhívással fordultak a néphez, félelem nélkül vállalták a személyes tanúságtételt. Hasonlóképpen lesz a késői eső idején is. A Szentlélek erejével felruházott hívő nép teljes nyíltsággal és határozottsággal fogja hirdetni a „hármasszöveg üzenetét” (Jel 14,6–12), amely elevenbe vágó, jelenvaló igazság lesz ekkor. Nem ismernek félelmet az üzenet hirdetői a vég idején sem, noha bizonyágtételük élesen szemben áll majd a vezetők álláspontjával és a tömegek véleményével.

Megfigyelhetjük azt is, hogy a kegyelem üzenete és meghívása is ott volt az apostolok idején, az igazságról szóló határozott bizonyosságtevés mellett. Mennyire megváltoztatta a Szentlélek a tanítványok lelkületét! Nem sokkal Jézus halála előtt még tüzet akartak kérni egy samaritánus falura, amiért nem voltak hajlandók szállást adni Jézusnak (Lk 9,52–54). Most pedig őszintén szeretettel, Krisztus lelkületével kínáltak kegyelmet és bűnbocsánatot azoknak, akik „Feszítsd meg!”-et kiáltottak Mestereikre. Isten együttérző szívet adott nekik, fel tudták fogni most már, hogy milyen mély tudatlanságban, elvakult sötétségben vesztegel az Isten kegyelme által meg nem nyitott szív. Megértették, hogy Isten kimondhatatlan kegyelméből még az Emberfia elleni káromlás is megbocsáttatik az embereknek, ha elfogadják a Szentlélek megbánásra hívó szavát (Mt 12,31–32). Ilyen változásra van szükségünk nekünk is, hogy együttérző szeretettel tudjuk közvetíteni Isten kegyelmének utolsó, kérlelő hívását a bűnben és tudatlanságban veszteglő embertömegeknek.

Jelek és csodák is kísérték az apostoli igehirdetést a pünkösöd utáni időben. Ez nagy hatással volt a tömegekre. Annál is inkább, mivel az apostolok abszolút semmi dicsőséget nem tulajdonítottak maguknak. Egyedül Krisztust magasztalták, Őrá irányítottak minden figyelmet.

„Pál közvetlenül érintkezett Efézus bálványimádó lakosaival, Isten hatalma szembeszökően nyilatkozott meg általa... Az Úr annyiban adta meg szolgálóinak ezt a képességet, amennyiben ügye fejlődése és neve becsülete megkívánta. Akár Mózesnek és Áronnak a fáraó udvarában, Pálnak is fenn kellett tartania az igazságot a varázslók hazug csodáival szemben. Ezért mostani csodái különböztek

az előbbiektől. Amint Krisztus ruhaszegélye gyógyító erőt szerzett annak, aki a hit érintésével gyógyulást keresett, úgy ez alkalommal a Pál testéről való ruhadarabok szolgáltak eszközül emberek gyógyítására... Mégsem bátorították a vak babonáságot ezek a csodák. Jézus így szólt, amikor érezte az asszony érintését: »Erő származott belőlem.« Ugyanígy a Szentírás kijelenti, hogy az Úr tett csodákat Pál keze által, s hogy az Úr nevét, nem pedig Pált érte magasztalás.” (Ellen G. White: *Kiben bízhatunk?*, 165 o.)

„Nem lesz kisebb az az erő, amellyel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyennel ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiáradásában teljesedtek, a lezáruláskor a késői esőben ismét teljesedni fognak... Isten szolgálai szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok fognak történni. Betegek gyógyulnak meg, a hívők munkáját jelek és csodák kísérik.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 544. o.)

3

Milyen hitet és bátorságot tanúsítottak a Szentlélekkel teljes hívők az ellenük feltámadt heves üldözésekkel szemben a korai eső idején, ami szintén előkép?

Ap csel 4,21.24.29 | [A főtanács tagjai] pedig nem találván semmi módot, hogyan büntessék meg őket, újra megfenyegetvén, elbocsátották őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítették az Istent azért, ami történt... Ezek pedig, amikor hallották, egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat az Istenhez, és mond-

ták: Urunk, te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot... Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és adjad a te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet!

Ap csel 5,27–29.40–42 | Előhozván pedig őket, állították a tanács elé, és megkérdezte őket a főpap, mondván: Nem megparancsoltuk-e néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben? Íme betöltöttétek Jeruzsálemet tudományotokkal, és mireánk akarjátok háritani annak az embernek a véréit. Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondták: Istennek kell inkább engedni, hogyanem az embereknek... [Ezután] az apostolokat megverették, és megparancsolták nekik, hogy Jézus nevében ne szóljanak, majd elbocsátották őket. Ők örömmel mentek el a tanács elől, mert méltókká tétettek arra, hogy Jézus nevéért gyalázattal illettessenek. Minden nap a templomban és házanként nem szüntek meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.

.....

.....

.....

A gyülekezet imája tükre annak a hitnek és lelkületnek, amely betöltötte az őskeresztény gyülekezetet. Először találkoztak szembe az üldözés és az életveszély kilátásával. Mégis, egyáltalán nem az volt a fő gondjuk, hogy Isten óvja meg őket az üldöztetésektől, nem arra kérték Őt, hogy lépjen közbe szabadságuk és sértetlenségük érdekében. Ez volt a legfontosabb számukra: „*Adjad a te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet.*” (Ap csel 4,29) Látták, hogy Isten beszéde em-

berek ezreit készíteti megtérésre, és ennek a munkának az előrehaladása, emberi lelkek megmentése volt az a cél, amely teljesen betöltötte őket. Teljes bizalmat fejezett ki imájuk Isten iránt, aki a menny és a föld Teremtője, akinek a bölcsességével és hatalmával szemben nem érvényesülhet semmiféle emberi erő.

A Szentlélek kitöltetésének egyik csodálatos gyümölcse volt az, hogy nemcsak nem rettentette meg őket az üldözés, hanem egyenesen örömmel vállalták Krisztusért a szenvedést. Beteljesedett rajtuk Jézus Hegyi beszédének az az ígérete, hogy boldogok lesznek, miközben Krisztus nevéért üldözik őket. A Szentlélek kiáradása nem óv meg az üldözéstől és a Krisztusért való szenvedéstől, de csodálatos lelki erőt, békét ajándékoz ahhoz, hogy mindezeket félelem nélkül, sőt belső örömmel tudják elviselni a benne hívők. Ezáltal jellemük tovább tisztul, nemesedik, Isten neve megdicsőül menny és föld előtt, az evangélium üzenete pedig még hatalmasabban terjed.

Nem alaptalanok azok a bátorítások, amelyek a Krisztusért üldözést szenvedő tanítványoknak szólnak a Szentírásban: *„Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell!”* (Jel 2,10) *„Ne rémüljete meg attól a tüztől, amely megpróbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történné veletek! Sőt amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete!”* (1Pt 4,12–13) Isten ugyanis külön kegyelmi ajándékot ad a Krisztusért való szenvedések elviseléséhez. Azokon, akik Krisztus nevéért gyalázatot és bántalmazást szenvednek, *„megnyugszik a dicsőség és Isten Léleke”* – írja Péter apostol (1Pt 4,14).

Ellen G. White ekképpen ír profetikus kijelentés alapján azoknak a hívőknek a tapasztalatáról, akik a késői eső idején üldöztetések és halálos fenyegetések ellenére is hirdetik Isten üzenetét:

„Az üzenetet kísérő erő felingerli azokat, akik ellenzik hirdetését. A papság szinte emberfeletti erőfeszítéssel igyekszik elzárni a világosságot, nehogy híveire sugározzék... Az egyház a polgári hatalom fegyveréért kiált, és ebben a munkában a katolikusok és a protestánsok összefognak... A törvényt is igénybe veszik Isten parancsolatainak megtartói ellen. Bírósággal és bebörtönzéssel fenyegetik őket... Az üldözés idején Isten szolgálóinak hite próbára tetetik. E követek híven fogják tolmácsolni a figyelmeztetést, csak Istenre és Igéjére figyelve. Isten Lelke munkálkodik szívükben, és szólásra készíti őket. Szent lelkesedéstől fűtve, a mennyei sugallat kényszerére indulnak munkába. Nem mérlegelik, hogy az Úrtól rájuk bízott igék hirdetésének milyen következményei lesznek. Nem törődnek földi érdekeikkel, nem igyekeznek megőrizni sem a hírnevüket, sem az életüket.

Egyesek azonban a támadások és gyalázkodások pergőtüzében rémülten kiáltják: »Ha előre láttuk volna szavaink következményeit, csendben maradtunk volna.« ...Mégsem tudnak visszafordulni. Érezve tehetetlenségüket, a Mindenhatóhoz fordulnak erőért. Ráébrednek arra, hogy nem a saját szavaikat szólták, hanem azét, aki megbízta őket, hogy az intést tolmácsolják. Isten szívükbe helyezte az igazságot, és ők nem tudták azt elhallgatni...

Amikor a támadások erősödnek, Isten szolgálói ismét elbizonytalanodnak, mert azt hiszik, ők hozták magukra a bajt. De lelkiismeretük és Isten Igéje meggyőzi őket arról, hogy helyesen cselekedtek. Bár a próbák még tartanak, ők erőt kapnak elviselésükhöz. A harc egyre súlyosabb lesz, de a veszéllyel együtt nő a hitük és a bátorságuk is. Ezt mondják: »Nem merjük megmásítani Isten szavát a vi-

lág kegyének elnyeréséért, szent törvénye egy részét lényegesnek, más részét pedig lényegtelennek tartani. Az Úr, akit szolgálunk, meg tud minket szabadítani. Krisztus legyőzte a föld hatalmasságait, mi pedig féljünk a legyőzött világtól?» (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 542–543. o.)

4

Milyen eredménye volt a Szentlélek erejével kísért igehirdetésnek a korai eső idején, és lesz a késői eső idején is?

Ap csel 2,41.47; 4,4; 5,14; 6,7 | Akik azért örömet vettek az ő beszédét, megkeresztelkedtek, és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek... Az Úr pedig minden nap szaporította a gyülekezetet üdvözülőkkel... Sokan pedig azok közül, akik hallgatták az Igét, hittek, és lett a férfiak száma mintegy ötezer... Hívók pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, mind férfiaknak, mind asszonyoknak sokasága... Isten Igéje növekedett, és a tanítványok száma nagyon sokasodott Jeruzsálemben, a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.

Ésa 60,22 | [A végidőben] a legkisebb ezerre nő, és a legkevesebb hatalmas néppé. Én az Úr, idején, hamar megteszem ezt.

.....

.....

.....

Ezt írja Ellen G. White a késői eső kiáradása nyomán kibontakozó lélekaratásról:

„Ez a munka hasonló lesz a pünkösdnapihoz... Nem lesz kisebb az az erő, amivel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyenel ezt a munkát elindította... Az üzenet nem annyira érveléssel, mint inkább Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, most pedig a mag ki fog kelni, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. Sok embert, aki az igazság hatása alá került, mind- eddig gátolt valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak most mindenhová bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. A családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani Isten őszinte gyermekeit. Elszakítják ezeket a kötelékeket. Az igazság mindennél drágább lesz nekik. Az igazság ellen szövetkező erők ellenére sokan az Úr oldalára állnak.”
(*Korszakok nyomában*, 544–545. o.)

Hogyan készülünk ma a késői eső kitöltésére? Mire kell ügyelnünk a leginkább?

5

Mt 25,1–4.13 | [Jézus eljövele előtt] hasonlatos lesz a meny- nyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővévén az ő lámpásai- kat, kimentek a vőlegény elé. Öt pedig közülük eszes volt, és öt bolond. Akik bolondok voltak, amikor lámpásaikat elővet- ték, nem vittek magukkal olajat. Az eszesek pedig lámpásaik- kal együtt olajat vittek az ő edényeikben... Vigyázatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az em- bernek Fia eljön.

Lásd az **5–12. verset** is.

.....

.....

.....

A tíz szűz példázata kimondottan a végidőre vonatkozik. Komoly intést tartalmaz számunkra. Az olaj a Szentlélek jelképe (Zak 4,6). A lámpás a Szentírás ismeretét jelképezi, amelynek világitani kell a világ sötétségében (Zsolt 119,105; 2Pt 1,19). A szüzek Isten végidőben élő hívő népét ábrázolják, akik Urukat várják. Az éjféli kiáltás a késői eső jelképe. A példázat ezt az üzenetet közvetíti számunkra:

„Az Ige ismerete a Szentlélek nélkül mit sem használ, mert az igazság elmélete a lelket nem elevenítheti meg, nem szentelheti meg a szívet Szentlélek nélkül. Hiába ismeri az ember a Szentírás parancsolatait és ígéreteit, ha a Szentlélek nem vési szívébe az igazságot, jelleme nem változik meg...

A bolond szüzek hasonlatával példázott emberek nem képmutatók. Becsülik és védelmezik az igazságot, az igazság hitvallóihoz tartozóknak érzik magukat, de nem adták át magukat a Szentlélek befolyásának. Nem estek a kösziklára, Jézus Krisztusra, nem engedték, hogy régi természetük szétzúdjon rajta. Ezt az osztályt példázzák az Ige köves talajhoz hasonlított hallgatói is, mert készséggel fogadják ugyan az ígét, de elmulasztják megvalósítani kívánalmait életükben, ezért az igazság hatása nem lehet állandó bennük. A Szentlélek csak az utána való vágyakozás arányában, csak annak mértéke szerint hat a szívre, amint az ember átadja magát... *A bolond szüzekkel példázott*

emberek azonban megelégedtek a Lélek gyenge és felületes hatásával.

Ezek az emberek a veszedelem napján... az álomból felrázva ismerik csak fel hiányosságaikat. Ekkor másokat kérnek, hogy szabadítsák meg őket ezektől, de lelkiükben senki sem pótolhatja a másik ember fogyatkozását (Mt 25,6)... Senki nem veheti a Szentlelket valaki más számára. A Lélek gyümölcse, a jellem, nem adható át másnak ... A tíz szűz a világtörténelem estjén virraszt. Mindegyikük kereszténynek vallja magát. Mindannyian elhívást kaptak, mindnek van lámpása, mind állítja, hogy Istennek szolgál. Látszólag mind Krisztus eljövételére várnak, öten azonban készületlenül, és ez az öt ijedten és ziláltan szorul ki a lakodalmas házból... Az emberekhez valaha is elhangzott legfájdalmasabb szavak ezek: »Nem ismerlek titeket!« Egyedül a Szentlélek közössége, amelyet elhanyagoltatok, egyesíthetett volna benneteket a lakodalmas ház örvendező társaságával...

*Nem leszünk készek Urunk fogadására, ha a hívás megszólalásakor – »Ímhol jön a vőlegény, jöjjetek elébe« – felébredve, üres lámpásainkat akarjuk megtölteni.» (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, A tíz szűz példázata c. fejelet.)*

„Amíg Isten mai egyháza tagjainak nincs élő kapcsolata a lelki erő forrásával, addig nincsenek készek az aratás idejére. Ha lámpásaikat nem tartották tisztán és égve, a rendkívüli szükség idején nem részesülnek a kegyelem nagyobb mértékében. Csak azoknak lesz megfelelő felkészültségük arra, hogy ezt az erőt elnyerjék és felhasználják, akik állandóan részesülnek a kegyelem friss utánpótlásában. Ahelyett, hogy bizonyos eljövendő időre várnának, amikor a lelki erő különös adományát kapják meg majd

csodálatos módon a lélekmentés céljából, naponta adják át magukat Istennek, hogy az ő használható edényévé váljanak.” (Ellen G. White: *Az apostolok története*, A Lélek adománya c. feje.)

„Levelek érkeztek hozzám, melyekben azt kérdezik, kaptam-e határozott világosságot a próbaidő végének idejére vonatkozóan. Azt kell mondanom, hogy egyetlen üzenetet hordozok, mégpedig azt, hogy most van itt az ideje a munkának, amíg tart a ma, mert az éjszaka eljön, amikor egy ember sem munkálkodhat többé. Most, csakis most van itt az idő arra, hogy vigyázzunk, dolgozzunk és várakozzunk. Isten Igéje kijelenti a tényt, hogy mindennek vége közel van... Nem tudok nektek időt mondani, hogy mikor történik meg a Szentlélek kitöltése, amikor a hatalmas angyal lejön a mennyből és egyesül a harmadik angyallal a munka befejezésére a földön. Üzenetem az, hogy *csak akkor vagyunk biztonságban, ha felkészülünk a mennyből jövő felüldülés idejére azáltal, hogy lámpásainkat égve tartjuk.*” (Ellen G. White: *Szemelvények...*, I. köt., 182–183. o.)

6

Mi a másik fontos kíváncsi és tanács a késői esőre való előkészületet illetően?

Zak 10,1 | Kérjeteek esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr vilámlást szerez, és záporosót ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn.

Hós 6,1–3 | Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert Ő szaggatott meg és Ő gyógyít meg minket, megsebesített, de bekötöz minket! Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon

feltámaszt minket, hogy éljünk az ő színe előtt. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az ő kijövele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, amely megáztatja a földet.

.....

.....

.....

.....

Engedelmeskedünk-e ennek a felhívásnak? A világ ínségével való együttérzés, biznyságtévő szolgálatunk gyengeségei és erőtlenségei nagyon is erre kellene hogy késztesse. Nem merjük azonban a késői eső áldását kérni, mert tudjuk, hogy készületlenek vagyunk. Valójában nem is közvetlenül magát a késői esőt kell kérnünk, hanem azt, hogy a Szentlélek készítsen fel minket ennek az áldásnak az elnyerésére, ébresztő üzenetekkel, sőt akár feddésekkel is (Jel 3,19). Azért kell könyörögnünk, hogy Isten Lelke gyökerekig ható bűnbánatra vezessen, valódi lelki megújulást munkáljon bennünk és közöttünk, és hogy „öntse ki ránk a könyörgés *Lelkét*” (Zak 12,10; helyes fordítás szerint).

„Akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákób, akik olyan buzgók és állhatatosak, mint amilyen ő volt, azok hozzá hasonlóan győzni fognak. De akik nem hajlandók önmagukat megragadni, és Istennel küzdeni, akik nem imádkoznak áldásaiért buzgó kitartással, azok nem kapnak áldást... Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel való beszélgetést!

A legnagyobb szegénység és a legönmegtagadóbb életkörülmény az Ő jóváhagyásával jobb, mint a gazdagság, méltóság, kényelem és barátság – anélkül. Időt kell szakítanunk az imádkozásra. Ha engedjük, hogy földi érdekek kössék le figyelmünket, az Úr adhat nekünk időt úgy is, hogy elveszi bálványozott aranyunkat, házainkat, és termőföldjeinket.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, A nyomorúságos idő c. fej.)

Hóseás 6,2 értelméhez akkor jutunk közelebb, ha tudjuk, hogy a „kettő-három” meghatározatlan mennyiség jelölésére szolgáló kifejezésmód a bibliai héber nyelvben (lásd pl. 2Kir 9,32; Ámós 4,8). A „megelevenít és feltámaszt” szópár pedig valószínűleg arra utal, hogy a lelki megújulásnak meg kell előznie a késői eső kiárasztását, a Lélek keresztségét, ami a feltámadás erejével végbemenő változás, és ami az újjászületéshez hasonlóan új korszakot nyit a keresztény hittapasztalatban. Valószínűleg arra is utal ez az ige, hogy a lelki megújulás vagy megelevenedés, azaz a lelki előkészület a nehezebb, ez igényel több időt, ezt követően már hirtelen és könnyen megtörténhet a „feltámadás”, a Szentlélek kitöltetése (Ap csel 2,1–2; Hós 6,1–3; vö. Ezék 37,1–14 látomásával).

„Ma kell átadnunk magunkat Istennek, hogy megszabaduljunk az éntől: irigységtől, féltékenységtől, gonosz rágalmazástól, versengéstől és mindentől, ami Isten szemében becstelenség! Ma kell megtisztítanunk magunkat, hogy készek legyünk a mennyei harmat befogadására, a késői eső záporára. *A késői eső meg fog érkezni, Isten áldása kitöltetik mindazokra, akik megtisztultak minden szennyről. Jelenlegi feladatunk az, hogy lelkünket odaszánjuk*

Krisztusnak, s így elkészülhessünk az Úrtól jövő felüdülés idejére – a Szentlélek keresztségére.” (Ellen G. White: Szelvények..., I. köt., 182. o.)

— • —

*Az e heti adomány az irodalmi alapot támogatja.
– Hozzájárulás a Bibliaiskolák Közössége Könyvkiadónál
megjelentetett kiadványok és a kiadó
működési költségeihez.*

Függelék

A Szentlélek munkájának sátáni hamisítványai a végidőben

1

Hogyan figyelmeztet Isten Igéje arra, hogy a végidőben Sátán tömegeket von a befolyása alá természetfeletti jelenségek, Istennek tulajdonított csodák eszközével?

Mt 24,23–25 | Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme itt a Krisztus, vagy amott, ne higgyétek. Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is. Íme előre megmondtam néktek.

2Thess 2,8–10 | Akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemésztt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével. Akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek, mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre.

Lásd még: **Jel 16,14/a.**

.....

.....

.....

Vajon a karizmatikus keresztény körökben megnyilatkozó jelekben és csodákban is a fenti igék beteljesedését kell látnunk? Egyértelműek és fontosak az alábbi bizonyásgtételek. Ezek jó-részt még profetikus kijelentések voltak a múlt század elején, amikor Ellen G. White leírta a következő sorokat.

„Sok újkori ébredés kísérőjelenségei... élesen különböz-
nek azoktól a megnyilatkozásoktól, amelyek régebben kí-
sérték Isten szolgálóinak fáradozásait. Igaz, hogy *sok helyen
fellángol az érdeklődés, a gyülekezetek sok taggal szapo-
rodnak, és sokan mondják, hogy megtértek, de az eredmé-
nyek nem olyanok, hogy a lelki élet hasonló mértékű elmé-
lyülését is bizonyítanák...*

*A látványos ébredések nagyon sokszor a képzelet meg-
mozgatásával, az érzelmek felkeltésével, az új és meglepő
utáni vágy kielégítésével lángolnak fel...*

*Csak az az istentisztelet érdekes nekik, amelyben szen-
záció van.* A higgadt gondolkodást kiváltó üzenet nem ta-
lál bennük visszhangra...

Mielőtt Isten utoljára látogatná meg ítéletével a földet,
*az Úr népe között olyan lelki ébredés lesz, melyre az apos-
toli idők óta nem volt példa.* Isten Lelke és ereje kiárad né-
pére...

*A lelkek ellensége gátolni akarja ezt a munkát. Mielőtt
e megmozdulás ideje elérkezne, megkísérli kibontakozá-
sát megakadályozni hamisítvány létrehozásával.* Azokban
az egyházakban, amelyeket megtévesztő befolyása alá tud
vonni, azt a látszatot kelti, hogy Isten különleges áldása
árad ki rájuk. Nagy vallási érdeklődés látszatát kelti. Tö-
megek ujjongnak majd azon, hogy Isten csodálatos mun-
kát végez értük, pedig ez a munka más lélektől származik.

Sátán a vallás leple alatt próbálja kiterjeszteni befolyását a keresztény világra.

*Az elmúlt fél évszázad sok ébredésében kisebb-nagyobb mértékben azok a hatások érvényesültek, amelyek a jövő nagyobb mozgalmában fognak megmutatkozni: érzelmi túlfűtöttség, az igaz és a hamis keveredése. Ezek nagyon alkalmasak az emberek félrevezetésére. De senkinek sem kell eltévednie. Isten Igéje fényénél nem nehéz megállapítani e mozgalmak jellegét.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, Modern ébredések c. fej.)*

„Az Úr megmutatta nekem, hogy azok a dolgok, amelyeket leírtál az Indianában történekekről,* újra ismétlődni fognak közvetlenül a próbaidő lezárulta előtt. Mindenféle durva dolog fog megnyilatkozni. *Lesz hangos kiáltás, dobzó, zene és tánc... és ezt a Szentlélek által indított mozgalomnak fogják nevezni.* A Szentlélek soha nem nyilatkozik meg ilyen módokon, ilyen fülsiketítő lármában és zajban, ilyen karneválban – és még ezt nevezik a Szentlélek munkájának.” (Ellen G. White, 132. levél, 1900)

„Láttam, hogy Sátán különféle eszközök által a legkülönbözőbb módon tevékenykedett. Dolgozott prédikátorok által... Miközben prédikáltak vagy imádkoztak, közülük *sokan földre estek, de nem Isten ereje, hanem Sátán ereje által, amelyet rájuk árasztott, és általuk a népre...* A nép pedig rendkívül örült, mert azt hitte, hogy a Szentlélek befolyása alatt állnak az illetők. Azok közül, akik ezeket az erőket felhasználták, sokan annyira sötétségben vol-

---

* Ez a bizonyásgtételel 1900-ból való, bizonyos karizmatikus jelenségek ütöttek fel a fejüket ekkor egy Indiana államban (Egyesült Államok) tartott tábor-összejevetelen.

tak, hogy azt hitték, Isten ereje az, amit gyakorolhatnak.” (Ellen G. White: *Tapasztalatok és látomások*, Nyitott és zárt ajtó c. fej.)

„Láttam Jézust, a nagy Főpapot az Atya előtt állni... Akik... hitben a szentek szentjébe követték Őt, így imádkoztak: »Atyánk, add nekünk Lelkedet!« Erre Jézus kiárasztotta rájuk a Szentlelket. Jézus leheletében világosság, hatalom, sok szeretet, öröm és békesség volt. Most ama csapat felé fordultam, amely leborultan a királyiszék előtt állt. Még mindig nem tudták, hogy Jézus elhagyta őket. Úgy látszott, mintha Sátán lett volna a királyiszék mellett, s megkísérelte Isten művét utánozni. Láttam, amint feltekintettek a trónhoz, és így imádkoztak: »Atyánk, add nekünk lelkedet!« *Sátán erre rájuk árasztotta szentségtelen befolyását. Leheletében sok világosság és erő volt, de hiányzott belőle a mindent megédesítő szeretet, az öröm és békesség.* Sátán célja az volt, hogy tévelyítsen, visszatartson és megcsalja Isten gyermekeit.” (Ellen G. White: *Tapasztalatok és látomások*, A 2300 nap vége c. fej.)

Melyik bibliai szakasz segít a helyes tájékozódásban, a mai karizmatikus mozgalmak nyelveken szólását tekintve? Mikor, hol jelent meg a Lélek püünkösdi nyelvadományának első sátáni hamisítványa?

1Kor 14,2.9.14.23 | Aki nyelveken szól [értsd: nálatok, Korinthusban], nem embereknek szól, hanem Istennek, mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat... Azonképpen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mi módon értik meg, amit szoltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni... Azért ha

az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök?

.....

.....

.....

A korinthusi gyülekezetben a pünkösdi nyelvadománytól eltérő nyelveken szólás jelent meg. Önmaguk és a jelenlévők számára érthetetlen nyelven imádkoztak, énekeltek az istentiszteleten, egyszerre többen is, ezért a kívülálló szemlélőre mindez „őrjöngésként” hathatott.

Hasonlítsuk össze e jelenséget azzal a „nyelvadománnyal”, amely a 20. század elejétől fogva a karizmatikus keresztény mozgalmakban jelent meg. Tanulságos az alábbi két, karizmatikus hívőktől származó élménybeszámoló:

„Január 28-án este fél 11-kor betöltötte Jézus ígését és megkeresztelt Szentlélekkel. Ez az életem legnagyobb eseményévé vált. Hirtelen úgy éreztem, hogy vállaim megrándultak, mintegy elektromos ütés ért kívülről, amely testemen és egész lényemen áthatolt. Felfogtam, hogy a szent Isten közeledett hozzám. Éreztem, hogy lábam remegni kezd, és éreztem, amint önkéntelen mozgás és rendkívüli erő hullámszerűen át rajtam. Ez által az erő által testem remegése egyre jobban fokozódott, s egyúttal imádságom áhítata is emelkedett. Beszédem szétfolyt számon, a halk imahangok erősödtek és átváltoztak idegen nyelvvé. Szédültem. Többé nem én voltam, noha egész idő alatt tudatában voltam, mi történik. Nyelvem reszketett, de saját erőmből nem bírtam számat kinyitni. Hirtelen éreztem, hogy megnyílik

a szám, és áradnak belőle szavak idegen nyelven. Hangom egyre hangosabb lett, először szépen csengett, de hirtelen borzalmas panaszkiáltássá változott, és azon vettem magam észre, hogy sírok. Olyan voltam, mint egy kürt, amelybe belefújtak. Ez a beszéd és ének mintegy tíz percig tartott a jelenlévő személyek szerint. Amikor megszűnt, egészen csend lett, majdnem hangtalan imádság következett, szintén idegen nyelven. Amikor elmúlt, lelkemet a boldogság és üdvösség kimondhatatlan érzése töltötte el. Nem tudtam mást tenni, mint hálát adni, hangosan hálát adni. Isten közelségének érzése olyan csodálatos volt, mint ha a menny a földre jött volna. És a menny valóban a lelkemben is volt.” (A finn ébredési mozgalom történetét ismertető, 1935-ben megjelent műből idézi Veöreös Imre: *Enthusziasztikus kereszténység, Lélekkipásztor*, 1970/7., 402–404. o.)

„1974 augusztusában, az általuk rendezett egyhetes zenei táborozás záró alkalmakor, vagy huszonötven voltak együtt egy magánháznál... A svájci testvérgyülekezeti küldöttség is részt vett egy reggeli ifjúsági imaórán. A svájci atyafiak nagy spontaneitással, szabadon kezdtek sorban imádkozni, ami a hazai fiatalokat is elragadta, és átélő, lelkes imára készítette. Vallomásaik szerint ezúttal is igen erős jó érzés fogta el őket... Ilyen előzmények után került sor a záró alkalomra a késő esti órákban, hazafelé készülöben. Zenei és emberi élményekben gazdag hét állt mögöttünk. Imával akartunk búcsúzni. Valaki elkezdett imádkozni. És néhány perccel azután, hogy elkezdtük az imát, valami olyasmit éreztünk, amit még odáig soha... Egyszerűen egy erőkiáradást éltünk át... Egyszer csak azt vettük észre, hogy néhány fiatal nem áll meg a lábán, elhagyja minden ereje és összecsziklik. Ez akkor ott tovább fokozódott, a fiatalok többen lehulltak a földre, és egy rövid idő után, amikor felkeltek, nagy könnyebbség, szabadabb érzés lett úrrá rajtuk. Addig nem

tapasztalt erőkiáradás volt, ami az első percekben megdöbbenő és ijesztő volt, és hirtelen nem tudtuk, hogy mit kell ilyenkor csinálni, mi lesz ebből... Az egyszer megismert élmény ereje az érintett fiatalokat nem hagyta nyugodni... 1975 folyamán még vagy három ízben, résztvevőkkel is és más körülmények között sor került az »elragadtatásra«, buzgó átélt imáik eredményeként. Úgy látták, hogy a Szentlélek ereje megteremtette az isteni kontaktust: nyelveken szóltak, testük-lelkük az aléltóságig megrázkódott, öröm árasztotta el őket, közben »gyógyulások és szabadulások is történtek.« (Kardos László – Szigeti Jenő: *Boldog emberek közössége*, Magvető, 1988. 515–518. o.)

Az utolsó időben egyes karizmatikus csoportokban már azazal is találkozni lehet, hogy a Lélek hatása alatt különböző állatok hangját utánozzák. Úgy értelmezik ezt, hogy ezáltal gyakorolják magukat a gyermeki alázatosságban, amelyről Jézus mint a tanítványság ismertetőjéről szolt. Ugyancsak ismert az ún. „szent nevetés” jelenség is, amikor karizmatikus összejövetel alkalmával többen a résztvevők között nevetőgörcsben vonaglanak a földön órákon át. Ezt úgy értelmezik, hogy ezáltal felszabadítja őket a Szentlélek a belső szorongásoktól.

3

Mely kijelentésekből tűnik ki egyértelműen, hogy Pál apostol nem tekintette hiteles lelki ajándéknak a korinthusi jelenséget?

1Kor 12,1 | A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom atyámfiái, hogy tudatlanok legyetek.

1Kor 13,1 | Ha embereknek, vagy angyaloknak nyelvén szolok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

1Kor 14,36–38 | Avagy titőletek származott-e az Isten beszéde, avagy csak hozzátok jutott el? Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy lelki ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendeletei azok. Aki pedig tudatlan, legyen tudatlan.

.....

.....

.....

A 12. fejezettel kezdődik a Korinthusiakhoz írt levélben az a szakasz, ahol az apostol a gyülekezeti problémák sorában, a közöttük megjelent nyelveken szólással kapcsolatban is kifejti álláspontját. Mindjárt a legelső mondatával arra utal az apostol, hogy a gyülekezet, illetve sokan a gyülekezetből *tudatlanok* a lelki ajándékokat illetően.

A 13. fejezetben foglalt szeretet himnusza is a korinthusi lelki ajándékok témáját tárgyaló igeszakasz része. Az apostol súlyos kritikát mond a gyülekezetben mutatkozó nyelveken szólaról, amikor kijelenti, hiába vélik úgy, hogy ők „*angyalok nyelvén szólnak*”, ha eközben nincs bennük szeretet. Arra utalt ezzel, hogy miközben *pártoskodnak*, világi hatóság előtt *pereskednek* egymással és „*olyan paráznság is hallatszik köztük, amilyen a pogányok közt sem említettik*” (lásd a 3–6. fej.), azt képzelik, hogy ők más keresztényeknél különlegesebb módon és nagyobb mértékben részesültek a Lélek adományában. Azzal zárja végül levelének ezt a részét az apostol, hogy akik nem fogadják el a gyülekezeti rendre vonatkozó utasításait, azok meg fognak maradni a maguk tudatlanságában, önmaguk veszedelmére.

4

Mi az oka annak, hogy az apostol mégis bizonyos óvatossággal közelítette meg a nyelveken szólás kérdését a korinthusi hívőknek írt levelében?

1Kor 14,20 | Atyámfiai, ne legyetek gyermekek az értelemben, hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek.

Vö. **1Kor 14,2–4,17,26–31,34–35,39–40**

.....

.....

.....

Az apostol először cáfolat nélkül hagyja a korinthusi hívők téves nézeteit, például azt, hogy ők „*Istennek beszélnek titkos dolgokat*”, vagy hogy ők „*szépen mondanak áldást*”. Nem kezdi azzal, hogy rögtön kimondja az egyértelmű megállapítást, hanem mindenekelőtt arra buzdítja őket, hogy ne a maguk építésére, hanem mások építésére törekedjenek a gyülekezeti istentiszteleten. Az apostol szavaiból kitűnik, hogy egyesek ellene voltak a szóban forgó jelenségnek a gyülekezetben, és kitiltották volna az istentiszteletről. Pál apostol ehelyett olyan rendszabályokat fogalmaz meg, amelyekkel gyakorlatilag lehet kiiktatni a zavaró jelenséget az istentiszteletről. A nyelveken szólásnak csak akkor van helye a gyülekezetben – írja az apostol –, ha valaki azt le is fordítja, azaz az érthetetlen nyelv eleve elfogadhatatlan. Továbbá ketten legfeljebb hárman szóljanak nyelveken egy alkalommal, de csak akkor, ha van, aki lefordítja, továbbá csakis egymás után szólhatnak, nem pedig többen egyszerre. Ezenkívül az asszonyok nyilvános istentiszteleti szereplését is

megtiltotta, ami egyrészt „illetlenek” számított az akkori társadalomban (lásd 35. vers), másrészt pedig valószínű, hogy közülük többen erősen az ál lelki ajándék befolyása alá kerültek, és ennek hatása alatt uralták a gyülekezeti istentiszteleteket.

A 20. vers magyarázza meg, hogy miért ezzel a pedagógiával közelítette meg az apostol a kérdést. Úgy látta, hogy azok, akiket hatalmába kerített a megtévesztés, „*gyermekek az értelemben*”. Attól tartott, hogy ha nyílt és kemény megrovásban részesíti őket, avagy határozott tiltással lép fel ellenük, akkor ez arra indíthat egyes őszinte, még menthető, de átmenetileg a sátáni varázslat hatalmába került hívőket, hogy megfontolás nélkül elutasítják bizonyágtételét, ennek következtében pedig még inkább belegabalyodjanak a tévelygés hálójába. Az apostol mindenkor nagy türelmet és tapintatot tanúsított az „*erőtlenek*” iránt. Arra törekedett, hogy „*mindenkinek mindenné legyen, csak hogy minden módon megtartsion némelyeket*” (1Kor 9,22).

Tanulhatunk ebből mi is. Ha egy lelkes karizmatikus hívőnek kereken megmondjuk, hogy az, amit ő a Lélek adományának tart, valójában a démoni erők munkája, akkor könnyen megtörténhet, hogy ezen megütközve teljesen elutasítja magától az igazság üzenetét, mivelhogy úgy érzi, megbántották valóságos érzéseiben, kétségbevonták tapasztalatai hitelességét. Tanuljunk Páltól türelmet, tapintatot, szeretetteljes megközelítést. Ha hozzá hasonló lelkülettel közeledünk a különböző tévelygések áldozataihoz, és kitartóan fáradozunk értük, akkor egyesek megmenthetőnek bizonyulnak közülük.

Ellen G. White a következőket írta azokról, akik az ő korában hasonló, hamis izgalom hatása alá kerültek:

„Minden elképzelhető módon énekeltek, kiabáltak, zajongtak. *Nem elvetemült, hanem magukat megtéveszteni*

és félrevezetni hagyó emberekről van szó. Sátán keze volt a dologban.” (Ébredés, és azután mi? c. idézetgyűjtemény, Advent Kiadó, 1988, 67. o.)

Azokat viszont, akik az ilyen összejövetelek inspirátorai voltak, és magabiztosan, agresszíven befolyásolták a jelenlévőket, másként minősítette:

„Vannak ide-oda járkáló személyek, akik magukat Istentől küldött prédikátoroknak mondják... Néhánynak közülük sok kijelentenivalója van a lelki ajándékokról, és ebben nagyon ügyesnek bizonyulnak. Féktelen érzéseknek adják át magukat, érthetetlen hangokat adnak ki, amit nyelvadománynak neveznek... Felfuvalkodottak és szabadságukkal dicsekednek. Mondják, hogy »Uram, Uram«, hivatkoznak a betegek gyógyítására és más csodákra, azt állítják, hogy többet mutatnak fel a Lélek és Isten erejéből, mint azok, akik megtartják Isten parancsolatait. De cselekedeteiket az igazság ellenségének vezetése alatt vittek véghez, akinek célja az emberek megtévesztése... Látjuk-e, hogy ezek az emberek Isten törvényének ellenségei?” (Uo. 65., 68–69., 72., 74. o.)

5

Melyek voltak az apostol fő érvei az érthetetlen nyelven szólás és imádkozás állítólagos lelki ajándéka ellen? Hol mondja ki Pál a legvilágosabban a maga álláspontját?

1Kor 14,10–11.15.19 | Példa mutatja, oly sokféle szólás van a világon, de azok közül egy sem érthetetlen. Ha azért nem tudom a szónak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő

is idegen előttem... Mert ha nyelvvel könyörgök, a lelkem könyörög, de az értelmem gyümölcstelen. Hogy van hát? Imádkozom lélekkel, de imádkozom értelemmel is, énekelek a lélekkel, de énekelek értelemmel is... A gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, hogynem tízezer szót nyelveken.

1Kor 14,23–25 | Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? De ha mindnyájan prófétálnak, és bemegy egy hitetlen vagy avatatlan, az mindenektől megfeddettik, mindenektől megítéltetik. És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek, és így arcra borulva imádjá az Istent, hirdetvén, hogy bizonylyal az Isten lakik tibennetek.

.....

.....

.....

.....

Az apostol először arról szól, hogy az érthetetlen nyelv semmilyen építő hatást sem gyakorol másokra, nem közöl semmit. Akik érthetetlen nyelven szólnak egymáshoz, azok „idegenek” maradnak egymás számára. Másodszor arról szól, hogy még önmagát sem építheti senki az érthetetlen nyelvvel. Hiába vallják, hogy amikor nyelveken imádkoznak, akkor ők „lélekkel imádkoznak és énekelnek”, az értelem kikapcsolása mellett megvalósuló érzelmi átélések „gyümölcstelenek” (14. vers). Egyedül csak az helyes – jelenti ki az apostol –, ha az ember „lélekkel és értelemmel”, azaz értelme és érzelme együttes érvényesülé-

sével, s egészséges összekapcsolódásával imádkozik vagy énekel (vö. Mt 22,36).

Továbbá a természetellenesen felajzott állapotban éneklő és imádkozó, egyszerre különböző érthetetlen nyelveken szóló gyülekezet a lehető legrosszabb benyomást teszi a közjük belépő vagy betévedő idegenre. A józan kívülállók „örjöngő” tömegnek fogja látni őket. Ahelyett, hogy a tiszteletteljes áhítat és az értelmes bizonyosságtevés Isten jelenlétébe vonná őket, megbotránkozva fognak elfordulni az efféle kegyességet gyakorló közösségtől.

Az ember csodálkozik azon, hogy a karizmatikus gyülekezetek – amelyek általában hangsúlyozzák a Bibliához való ragaszkodásukat –, hogyan mernek nyelveken szólni összejöveteleiken, Pál apostol idézett kijelentései ellenében. Hiszen az apostol álláspontja olyan világos és határozott: „*Inkább öt szó értelemmel, semmint tízezer szót nyelveken!*”

6

Mely további pontokon szegülnek szembe még az apostol utasításaival a mai karizmatikus mozgalmak, noha az apostol az „Úr rendeleteiként” közölte ezeket?

1Kor 12,4.29–30 | A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek... Avagy mindnyájan apostolok-e? Vagy mindnyájan próféták-e? Avagy mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájan csodatévő erők-e? Avagy mindnyájuknak van-e gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken?

1Kor 14,13.16.22.27–28 | A nyelvek jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek... Ha valaki nyelveken szól, ket-

tő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után, és egy magyarázza meg. Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben.

.....

.....

.....

Ha az apostol csupán a saját tapasztalata és bölcsessége alapján mondta volna a fentieket, akkor is helyénvaló lenne figyelembe venni tanácsait. Az apostol azonban határozottan felszólítja a korinthusi hívőket – és velük együtt a mai keresztyéket is –, hogy vegyék figyelembe kijelentéseit, és az általa lefektetett szabályokat, mert azok „*az Úr rendeletei*” (37. vers).

Az Úr rendeleteit hágják át tehát mindazok,

– akik azt vallják, hogy a nyelveken szólást a Lélek keresztségének jeleként minden hívőnek el kell nyernie,

– akik megszólalnak idegen nyelveken a gyülekezetben, fordítás nélkül,

– akik azt állítják, hogy a nyelvek „jelül vannak a hívőknek”,

– akik egyszerre többen beszélnek idegen nyelveken istentiszteleteiken.

Isten őrizzen meg bennünket minden sátáni csalástól, és adjon kegyelmet nekünk ahhoz, hogy Páléhoz hasonló bölcseséggel és szeretettel tudjunk fáradozni a megtévesztettek szabadulásáért.

JANUÁR • *Igék minden napra*

1.	vasárnap	Jsir 3,22–23	
2.	hétfő	Zsolt 33,10–11	
3.	kedd	Zsolt 20,8–9	
4.	szerda	Hós 10,12	
5.	csütörtök	Eféz 4,14–15	
6.	péntek	2Kor 3,18	Napnyugta: 16.08
7.	szombat	Zsolt 119,11	
8.	vasárnap	Zsolt 19,8–9	
9.	hétfő	Jn 4,14	
10.	kedd	Ésa 50,4–5	
11.	szerda	Gal 6,14	
12.	csütörtök	1Kor 3,6.8	
13.	péntek	Jak 1,5	Napnyugta: 16.16
14.	szombat	Zsolt 91,9–10	
15.	vasárnap	Jel 22,8–9	
16.	hétfő	Jel 7,13–14	
17.	kedd	Jel 3,20	
18.	szerda	Mt 11,29–30	
19.	csütörtök	Eféz 5,27	
20.	péntek	Ap csel 3,19–20	Napnyugta: 16.25
21.	szombat	2Jn 8	
22.	vasárnap	Sof 2,3	
23.	hétfő	4Móz 11,29	
24.	kedd	Zsolt 51,13–14	
25.	szerda	Jn 6,47	
26.	csütörtök	Ap csel 4,31	
27.	péntek	Préd 5,1–2	Napnyugta: 16.36
28.	szombat	Gal 6,7–9	
29.	vasárnap	Zsolt 42,6	
30.	hétfő	Zsolt 37,3	
31.	kedd	Tit 2,7–8	

A reggeli igék az Istenünk beszéde mindörökre megmarad c. könyvből valók.

FEBRUÁR • *Igék minden napra*

1.	szerda	Fil 2,5–7	
2.	csütörtök	1Pt 2,24	
3.	péntek	Ésa 45,24–25	Napnyugta: 16.46
4.	szombat	Jn 6,37	
5.	vasárnap	1Pt 4,15	
6.	hétfő	Péld 4,18	
7.	kedd	Hós 6,1	
8.	szerda	Péld 28,13	
9.	csütörtök	Ámós 5,14–15	
10.	péntek	Lk 20,17–18	Napnyugta: 16.57
11.	szombat	Zsolt 63,2–3	
12.	vasárnap	1Jn 4,16	
13.	hétfő	1Kor 1,30	
14.	kedd	Jn 3,17	
15.	szerda	Zsolt 119,162	
16.	csütörtök	1Jn 5,4	
17.	péntek	Zsolt 62,2–3	Napnyugta: 17.08
18.	szombat	Zsolt 146,1–2	
19.	vasárnap	Jób 37,20	
20.	hétfő	Zsolt 30,3	
21.	kedd	1Pt 1,7–9	
22.	szerda	Rm 8,14	
23.	csütörtök	1Kor 15,58	
24.	péntek	1Kir 19,12–13	Napnyugta: 17.19
25.	szombat	Ésa 61,10	
26.	vasárnap	Péld 24,11–12	
27.	hétfő	Mt 18,11.14	
28.	kedd	Zsolt 27,5	

MÁRCIUS • *Igék minden napra*

1.	szerda	Zsolt 78,7–8	
2.	csütörtök	Zsolt 112,6–7	
3.	péntek	Gal 1,10	Napnyugta: 17.29
4.	szombat	Zsolt 118,5–6	
5.	vasárnap	Lk 21,28	
6.	hétfő	Mk 16,15	
7.	kedd	Lk 14,13–14	
8.	szerda	Jn 15,19	
9.	csütörtök	1Jn 1,8–9	
10.	péntek	1Pt 4,17–18	Napnyugta: 17.40
11.	szombat	2Pt 3,14	
12.	vasárnap	1Pt 5,8–9	
13.	hétfő	Mik 6,8	
14.	kedd	Apcs 10,34–35	
15.	szerda	Péld 16,8.11	
16.	csütörtök	Kol 3,23–24	
17.	péntek	Jn 14,16–17	Napnyugta: 17.50
18.	szombat	Jn 15,10	
19.	vasárnap	Ésa 43,21	
20.	hétfő	3Móz 20,7–8	
21.	kedd	1Kor 3,9–10	
22.	szerda	Fil 3,9	
23.	csütörtök	1Thess 5,21–22	
24.	péntek	3Móz 19,16.18	Napnyugta: 18.00
25.	szombat	2Pt 3,13–14	
26.	vasárnap	Eféz 3,19	
27.	hétfő	1Thess 5,11	
28.	kedd	2Móz 25,2; 36,4	
29.	szerda	Lk 6,38	
30.	csütörtök	Jak 2,8–9	
31.	péntek	Zsolt 119,133	Napnyugta: 19.10